

Službeni list

Europske unije

C 359



Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 65.
19. rujna 2022.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2022/C 359/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

Opći sud

2022/C 359/02 Polaganje prisega novih članova Općeg suda 2

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2022/C 359/03 Predmet C-567/20: Presuda Suda (treće vijeće) od 5. svibnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Općinski građanski sud u Zagrebu – Hrvatska) – A. H./Zagrebačka banka d.d. („Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Nepoštene odredbe – Direktiva 93/13/EEZ – Primjenjivost ratione temporis – Članak 10. stavak 1. – Ugovor o zajmu sklopljen prije datuma pristupanja države članice Europskoj uniji, ali koji je izmijenjen nakon tog datuma – Članak 6. – Povrat koristi koju je prodavatelj robe ili pružatelj usluge neosnovano stekao – Nacionalno zakonodavstvo koje predviđa zamjenu nepoštenih odredaba i povrat preplaćenog iznosa do kojeg je zbog njih došlo – Primjenjivost ratione materiae – Članak 1. stavak 2. – Isključenje odredaba koje su odraz obveznih zakonskih ili regulatornih odredaba”) 3

HR

2022/C 359/04	Spojeni predmeti C-116/21 P do C-118/21 P, C-138/21 P i C-139/21 P: Presuda Suda (treće vijeće) od 14. srpnja 2022. – Europska komisija/VW, Europski parlament, Vijeće Europske unije („Žalba – Javna služba – Mirovina – Pravilnik o osoblju za dužnosnike Europske unije – Članak 20. Priloga VIII. – Priznavanje prava na mirovinu za nadživjele osobe – Nadživjeli bračni drug bivšeg dužnosnika koji je primao starosnu mirovinu – Brak sklopljen nakon prestanka radnog odnosa dužnosnika – Uvjet minimalnog trajanja braka od pet godina u trenutku dužnosnikove smrti – Članak 18. Priloga VIII. – Brak sklopljen prije prestanka radnog odnosa dužnosnika – Uvjet minimalnog trajanja braka od samo jedne godine – Prigovor nezakonitosti članka 20. Priloga VIII. – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 20. – Načelo jednakog postupanja – Članak 21. stavak 1. – Načelo zabrane diskriminacije na temelju dobi – Članak 52. stavak 1. – Nepostojanje proizvoljnog ili očito neprimjerenog razlikovanja u pogledu ciljeva koje želi ostvariti zakonodavac Unije”)	4
2022/C 359/05	Predmet C-168/21: Presuda Suda (treće vijeće) od 14. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Francuska) – Izvršenje europskog uhidbenog naloga izdanog protiv osobe KL („Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Okvirna odluka 2002/584/PUP – Članak 2. stavak 4. – Uvjet dvostruke kažnjivosti djela – Članak 4. točka 1. – Razlog za moguće neizvršenje europskog uhidbenog naloga – Provjera pravosudnog tijela izvršenja – Djela koja u jednom dijelu predstavljaju kazneno djelo u skladu s pravom države članice izvršenja – Članak 49. stavak 3. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Načelo proporcionalnosti kaznenih djela i kazni”)	5
2022/C 359/06	Predmet C-207/21 P: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 14. srpnja 2022. – Europska komisija/ Republika Poljska i dr. („Žalba – Poništenje Provedbene odluke (EU) 2017/1442 – Članak 16. stavci 4. i 5. UEU-a – Članak 3. stavci 2. i 3. Protokola (br. 36) o prijelaznim odredbama – Primjena racione temporis – Pravila o glasanju u Vijeću – Kvalificirana većina”)	6
2022/C 359/07	Spojeni predmeti C-274/21 i C-275/21: Presuda Suda (osmo vijeće) od 14. srpnja 2022. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Bundesverwaltungsgericht (Austrija) – EPIC Financial Consulting Ges. m.b.H./Republika Austrija, Bundesbeschaffung GmbH („Zahtjev za prethodnu odluku – Javna nabava – Uredba (EU) br. 1215/2012 – Neprijemljivost na postupke privremene pravne zaštite i pravne zaštite predviđene u članku 2. Direktive 89/665/EZ zbog nepostojanja međunarodnog elementa – Direktiva 2014/24/EU – Članak 33. – Izjednačavanje okvirnog sporazuma s ugovorom u smislu članka 2.a stavka 2. Direktive 89/665 – Nemogućnost sklapanja novog ugovora o javnoj nabavi kad je već dosegnuta količina i/ili najveća vrijednost predmetnih radova, robe ili usluga, određena okvirnim sporazumom – Nacionalni propis kojim se predviđa plaćanje troškova upravnog postupka u području javne nabave – Obveze određivanja i plaćanja troškova postupka prije nego sud odluči o zahtjevu za privremenu pravnu zaštitu ili pravnu zaštitu – Netransparentan postupak javne nabave – Načela djelotvornosti i ekvivalentnosti – Koristan učinak – Pravo na djelotvoran pravni lijek – Direktiva 89/665 – Članci 1., 2. i 2.a – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Nacionalni propis kojim se predviđa odbijanje zahtjeva za pravnu zaštitu u slučaju neplaćanja troškova postupka – Utvrđivanje procijenjene vrijednosti ugovora o javnoj nabavi”)	7
2022/C 359/08	Predmet C-310/21 P: Presuda Suda (deseto vijeće) od 1. kolovoza 2022. – Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS/Europska komisija, Savezna Republika Njemačka, Kraljevina Španjolska, Francuska Republika („Žalba – Energija – Uredba (EU) br. 347/2013 – Transeuropske energetske infrastrukture – Projekti od zajedničkog interesa Europske unije – Članak 3. stavak 4. i članak 16. – Delegiranje ovlasti Europskoj komisiji – Članak 290. UFEU-a – Delegirana uredba (EU) br. 2020/389 – Izmjena popisa projekata od zajedničkog interesa Unije – Akt koji je donijela Komisija – Pravo prigovora Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije – Rok – Narav akta prije isteka tog roka”)	8
2022/C 359/09	Predmet C-371/21 P: Presuda Suda (deseto vijeće) od 14. srpnja 2022. – SGI Studio Galli Ingegneria Srl/Europska komisija („Žalba – Arbitražna klauzula – Sedmi okvirni program za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2007.-2013.) – Sporazum o dodjeli bespovratnih sredstava – Projekt Marsol – Prihvatljivi troškovi – Izvješće o istrazi Europskog ureda za borbu protiv prijevара (OLAF) kojim je utvrđena neprihvatljivost određenih izloženih izdataka – Povrat plaćenih iznosa – Pravo na pristup OLAF-ovu spisu – Pravo na saslušanje – Teret dokazivanja – Iskrivljavanje činjenica – Dokazna vrijednost – Načelo proporcionalnosti – Stjecanje bez osnove”)	9

2022/C 359/10	Predmet C-401/21 P: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 14. srpnja 2022. – Rumunjska/Europska komisija (Žalba – Kohezijski fond i Europski fond za regionalni razvoj (EFRR) – Uredba (EU) br. 1303/2013 – Primjenjiva stopa sufinanciranja – Izmjena stope do koje je došlo između podnošenja konačnog zahtjeva za međuplaćanje i prihvatanja računa – Načelo jedne obračunske godine i načelo zabrane retroaktivnosti)	9
2022/C 359/11	Predmet C-447/21 P: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 1. kolovoza 2022. – Petrus Kerstens/Europska komisija („Žalba – Javna služba – Stegovni postupak – Zahtjevi za pomoć – Odbijanje – Dostava odluka elektroničkim putem – Tužba za poništenje – Rok za tužbu – Dan od kojega rok počinje teći – Nepravodobnost tužbe“)	10
2022/C 359/12	Predmet C-572/21: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 14. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Högsta domstolen – Švedska) – CC/VO („Zahtjev za prethodnu odluku – Nadležnost, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću – Roditeljska odgovornost – Uredba (EZ) br. 2201/2003 – Članak 8. stavak 1. i članak 61. točka (a) – Opća nadležnost – Načelo zadržavanja nadležnosti suda – Prijenos tijekom postupka uobičajenog boravišta djeteta iz države članice Europske unije u treću državu, stranku Haške konvencije iz 1996.“)	10
2022/C 359/13	Predmet C-242/22 PPU: Presuda Suda (prvo vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal da Relação de Évora – Portugal) – kazneni postupak protiv osobe TL („Zahtjev za prethodnu odluku – Hitni prethodni postupak – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Direktiva 2010/64/EU – Pravo na tumačenje i prevođenje – Članak 2. stavak 1. i članak 3. stavak 1. – Pojam „bitni dokument“ – Direktiva 2012/13/EU – Pravo na informiranje u kaznenom postupku – Članak 3. stavak 1. točka (d) – Područje primjene – Neprenošenje u nacionalno pravo – Izravni učinak – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 47. i članak 48. stavak 2. – Europska konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda – Članak 6. – Osuda na kaznu zatvora uz uvjetnu odgodu izvršavanja – Povreda obveza koje proizlaze iz sustava uvjetne odgode izvršavanja – Neprevođenje bitnog dokumenta i neosiguravanje tumača tijekom njegova donošenja – Opoziv odgode – Neprevođenje postupovnih akata koji se odnose na taj opoziv – Posljedice na valjanost navedenog opoziva – Povreda postupka za koju je propisana relativna ništavost“)	11
2022/C 359/14	Predmet C-288/20: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 24. ožujka 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Judiciaire – Bobigny – Francuska) – BNP Paribas Personal Finance SA/ZD („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Zaštita potrošača – Direktiva 93/13/EEZ – Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima – Ugovor o zajmu izražen u stranoj valuti (švicarski franak) – Ugovorne odredbe kojima se zajmoprimca izlaže valutnom riziku – Članak 4. stavak 2. – Zahtjevi razumljivosti i transparentnosti – Teret dokazivanja – Članak 3. stavak 1. – Znatnija neravnoteža – Članak 5. – Jasno i razumljivo sastavljanje ugovorne odredbe“)	12
2022/C 359/15	Predmet C-454/20: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 23. ožujka 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rayonen sad Lukovit – Bugarska) – kazneni postupak protiv AZ-a („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. Poslovnika suda – Promet – Direktiva 1999/37/EZ – Dokumenti za registraciju vozila – Direktiva 2014/45/EU – Periodični tehnički pregled motornih vozila – Članak 49. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Načela zakonitosti i razmjernosti kaznenih djela i kazni – Upravljanje vozilom koje nije propisno registrirano – Sankcije – Neprevođenje prava Unije – Očita nenadležnost Suda“)	13
2022/C 359/16	Predmet C-521/20: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 7. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Austrija) – J.P./B.d.S.L. („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda – Direktiva 1999/62/EZ – Naknade koje se naplaćuju za korištenje određenih infrastruktura za teška teretna vozila – Cestarine – Neplaćanje – Sankcije – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 50. – Načelo ne bis in idem – Članak 94. točka (c) Poslovnika – Nepostojanje dostatnih pojašnjenja – Nepostojanje veze između zatraženog tumačenja prava Unije i činjeničnog stanja ili predmeta glavnog postupka – Očita nedopuštenost“)	13

2022/C 359/17	Predmet C-133/21: Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 7. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Efeteio Athinon – Grčka) – VP, CX, RG, TR i dr./Elliniko Dimosio („Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Direktiva 1999/70/EZ – Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP – Članak 4. – Načelo nediskriminacije – Uzastopni ugovori na određeno vrijeme u javnom sektoru – Nacionalni propis kojim se uspostavlja različito postupanje u pogledu plaće između radnika zaposlenih na temelju ugovorâ o radu na određeno vrijeme i onih zaposlenih na temelju ugovorâ o radu na neodređeno vrijeme – Nepostojanje opravdanja – Pojam „objektivni razlozi”)	14
2022/C 359/18	Predmet C-59/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. siječnja 2022. uputio Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Španjolska) – MP/Consejería de Presidencia	14
2022/C 359/19	Predmet C-110/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. veljače 2022. uputio Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Španjolska) – IP/Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)	16
2022/C 359/20	Predmet C-159/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. ožujka 2022. uputio Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Španjolska) – IK/Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid	19
2022/C 359/21	Predmet C-308/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. svibnja 2022. uputio College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemska) – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, Dow AgroScience BV (Dow)	20
2022/C 359/22	Predmet C-309/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. svibnja 2022. uputio College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemska) – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, druga stranka: Adama Registrations BV (Adama)	21
2022/C 359/23	Predmet C-310/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. svibnja 2022. uputio College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemska) – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, druga stranka: BASF Nederland BV (BASF)	22
2022/C 359/24	Predmet C-322/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. svibnja 2022. uputio Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) – E./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu	23
2022/C 359/25	Predmet C-331/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. svibnja 2022. uputio Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n. 17 de Barcelona (Španjolska) – KT/Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya	23
2022/C 359/26	Predmet C-340/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. svibnja 2022. uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) — Cofidis/Autoridade Tributária e Aduaneira	24
2022/C 359/27	Predmet C-349/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. svibnja 2022. uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) — NM/Autoridade Tributária e Aduaneira	25
2022/C 359/28	Predmet C-352/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. lipnja 2022. uputio Oberlandesgericht Hamm (Njemačka) – kazneni postupak protiv A.	26
2022/C 359/29	Predmet C-356/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. lipnja 2022. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Pro Rauchfrei e. V./JS e. K.	26
2022/C 359/30	Predmet C-371/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. lipnja 2022. uputio Sąd Okręgowy w Warszawie (Poljska) – G sp. z o.o./W S.A.	27

2022/C 359/31	Predmet C-372/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. lipnja 2022. uputio Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Luksenburg) – CM/DN	28
2022/C 359/32	Predmet C-373/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. lipnja 2022. uputio Specializiran nakazatelen sad (Bugarska) – kazneni postupak protiv NE	28
2022/C 359/33	Predmet C-376/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. lipnja 2022. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland Limited/Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)	29
2022/C 359/34	Predmet C-377/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. lipnja 2022. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – LR/Ministero dell'Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia	30
2022/C 359/35	Predmet C-392/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2022. uputio Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Nizozemska) – X/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	31
2022/C 359/36	Predmet C-393/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2022. uputio Nejvyšší soud České republiky (Češka Republika) – EXTÉRIA, s.r.o./Správime, s. r. o.	32
2022/C 359/37	Predmet C-394/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2022. uputio Hof van beroep, Antwerpen (Belgija) – Oilchart International NV/O.W. Bunker (Nizozemska) BV, ING Bank NV	32
2022/C 359/38	Predmet C-395/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. lipnja 2022. uputio Administrativen sad Varna (Bugarska) – „Trade Express-L” OOD/Zamestnik-predsedatel na Daržavna agencija „Daržaven rezerv i voennovremenni zapasi”	33
2022/C 359/39	Predmet C-396/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2022. uputio Kammergericht Berlin (Njemačka) – Generalstaatsanwaltschaft Berlin	34
2022/C 359/40	Predmet C-397/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2022. uputio Kammergericht Berlin (Njemačka) – Generalstaatsanwaltschaft Berlin	35
2022/C 359/41	Predmet C-398/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2022. uputio Kammergericht Berlin (Njemačka) – Generalstaatsanwaltschaft Berlin	36
2022/C 359/42	Predmet C-399/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2022. uputio Conseil d'État (Francuska) – Confédération paysanne/Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique	37
2022/C 359/43	Predmet C-404/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. lipnja 2022. uputio Dioikitiko Protodikeio Athinon (Grčka) – Ethnikos Organismos Pistopoiisis Proson ton & Epangelmatikou Prosanatolismou (E.O.P.P.E.P./Elliniko Dimosio)	38
2022/C 359/44	Predmet C-406/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. lipnja 2022. uputio Krajský soud v Brně (Češka Republika) – CV/Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky	39
2022/C 359/45	Predmet C-409/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. lipnja 2022. uputio Apelativen sad Sofia (Bugarska) – UA/EUROBANK BULGARIA AD	40
2022/C 359/46	Predmet C-411/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. lipnja 2022. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H.	40
2022/C 359/47	Predmet C-412/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. lipnja 2022. uputio Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) – Autoridade Tributária e Aduaneira/NT	41

2022/C 359/48	Predmet C-414/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. lipnja 2022. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – DocLX Travel Events GmbH/Verein für Konsumenteninformation	42
2022/C 359/49	Predmet C-415/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. lipnja 2022. uputio Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgija) – JD/Acerta – Caisse d’assurances sociales ASBL, Institut national d’assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), État belge	42
2022/C 359/50	Predmet C-418/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. lipnja 2022. uputio Tribunal de première instance du Luxembourg (Belgija) – SA Cezam/État belge	43
2022/C 359/51	Predmet C-423/22 P: Žalba koju je 27. lipnja 2022. podnio Europski gospodarski i socijalni odbor protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 27. travnja 2022. u predmetu T-750/20, Correia/EGSO	43
2022/C 359/52	Predmet C-431/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. lipnja 2022. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – Scuola europea di Varese/ PD i LC, u svojstvu osoba koje izvršavaju roditeljsku skrb nad maloljetnom osobom NG	44
2022/C 359/53	Predmet C-434/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. lipnja 2022. uputio Administratīvā rajona tiesa (Latvija) – AS Latvijas valsts meži/Dabas aizsardzības pārvalde, Vides pārraudzības valsts birojs, uz sudjelovanje Valsts meža dienests	44
2022/C 359/54	Predmet C-436/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. srpnja 2022. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Španjolska) – Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL)/Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León	45
2022/C 359/55	Predmet C-447/22 P: Žalba koju je 6. srpnja 2022. podnijela Republika Slovenija protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 27. travnja 2022. u predmetu T-392/20, Petra Flašker/Europska komisija	47
2022/C 359/56	Predmet C-448/22 P: Žalba koju je 6. srpnja 2022. podnio Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) protiv presude Općeg suda (treće prošireno vijeće) od 1. lipnja 2022. u predmetu T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno i SFL/SRB	48
2022/C 359/57	Predmet C-456/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. srpnja 2022. uputio Landgericht Ravensburg (Njemačka) – VX i AT/Gemeinde Ummendorf	49
2022/C 359/58	Predmet C-459/22: Tužba podnesena 8. srpnja 2022. – Europska komisija/Kraljevina Nizozemska	49
2022/C 359/59	Predmet C-462/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. srpnja 2022. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – BM/LO	50
2022/C 359/60	Predmet C-512/22 P: Žalba koju je 26. srpnja 2022. podnijela Finanziaria d’investimento Fininvest SpA (Fininvest) protiv presude Općeg suda (drugo prošireno vijeće), od 11. svibnja 2022. u predmetu T-913/16, Finanziaria d’investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi/Europska središnja banka (ESB)	51
2022/C 359/61	Predmet C-513/22 P: Žalba koju je 27. srpnja 2022. podnio Silvio Berlusconi protiv presude Općeg suda (drugo prošireno vijeće) od 11. svibnja 2022. u predmetu T-913/16, Finanziaria d’investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi/Europska središnja banka (ESB)	53
2022/C 359/62	Predmet C-514/22 P: Žalba koju je 29. srpnja 2022. podnijela Tirrenia di navigazione SpA protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 18. svibnja 2022. u predmetu T-593/20, Tirrenia di navigazione SpA/Europska komisija	55
2022/C 359/63	Predmet C-515/22 P: Žalba koju je 29. srpnja 2022. podnijela Tirrenia di navigazione SpA protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 18. svibnja 2022. u predmetu T-601/20, Tirrenia di navigazione SpA/Europska komisija	57

2022/C 359/64	Predmet C-330/20: Rješenje predsjednika Suda od 8. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Španjolska) – IP/Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)	59
2022/C 359/65	Predmet C-366/20: Rješenje predsjednika Suda od 8. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Španjolska) – CZ/Tribunal Económico-Administrativo Regional de Catalunya (TEAR de Catalunya)	59
2022/C 359/66	Predmet C-445/21: Rješenje predsjednika Suda od 24. ožujka 2022. (zahtjev za prethodnom odlukom Sofijski gradski sad – Bugarska) – EUROBANK BULGARIA/NI, RZ, DMD DEVELOPMENTS	59
2022/C 359/67	Predmet C-517/21: Rješenje predsjednika Suda od 31. ožujka 2022. (zahtjev za prethodnu odluku Landesgericht Korneuburg – Austrija) – Laudamotion GmbH/TG, QN, AirHelp Germany GmbH	59
2022/C 359/68	Predmet C-614/21: Rješenje predsjednika Suda od 15. ožujka 2022. (zahtjev za prethodnom odlukom Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch – Nizozemska) – G/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	60
2022/C 359/69	Predmet C-685/21: Rješenje predsjednika Suda od 30. ožujka 2022. (zahtjev za prethodnom odlukom Oberster Gerichtshof – Austrija) – YV/Stadtverkehr Lindau (B) GmbH	60
2022/C 359/70	Predmet C-709/21: Rješenje predsjednika Suda od 7. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku Curtea de Apel Pitești – Rumunjska) – Procédure engagée par MK	60
2022/C 359/71	Predmet CC-717/21: Rješenje predsjednika Suda od 29. ožujka 2022. (zahtjev za prethodnom odlukom Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich – Poljska) – Provident Polska S.A./VF	60

Opći sud

2022/C 359/72	Predmet T-864/19: Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – AI i dr./ECDC („Javna služba – Osoblje ECDC-a – Uznemiravanje – Zahtjev za pomoć – Prethodna upozorenja – Članak 31. Povelje o temeljnim pravima – Članak 24. Pravilnika o osoblju – Opseg obveze pružanja pomoći – Dužnost brižnog postupanja – Pokretanje istrage – Razumni rok – Odgovornost – Nezakonitost”)	61
2022/C 359/73	Predmet T-165/20: Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – JC/EUCAP Somalia („Arbitražna klauzula – Član međunarodnog ugovornog osoblja EUCAP-a Somalia – Misija u okviru zajedničke vanjske i sigurnosne politike – Raskid ugovora o radu na određeno vrijeme tijekom probnog roka – Dostava otkaza ugovora putem preporučene pisma s povratnicom – Slanje na nepotpunu adresu – Početak tijeka roka za podnošenje internog pravnog sredstva prije podnošenja tužbe – Određivanje primjenjivog prava – Kogentne odredbe nacionalnog radnog prava – Ništavost odredbe o probnom roku – Nepravilna dostava otkaza – Kompenzacijska naknada za otkazni rok – Retroaktivna isplata naknade za rad – Protutužba”)	61
2022/C 359/74	Predmet T-194/20: Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – JF/EUCAP Somalia („Arbitražna klauzula – Član međunarodnog ugovornog osoblja EUCAP-a Somalia – Misija u okviru zajedničke vanjske i sigurnosne politike – Neproduljenje ugovora o radu nakon povlačenja Ujedinjene Kraljevine iz Unije – Pravo na saslušanje – Jednako postupanje – Nediskriminacija na temelju državljanstva – Prijelazno razdoblje predviđeno Sporazumom o povlačenju Ujedinjene Kraljevine iz Unije – Tužba za poništenje – Tužba za naknadu štete – Akti neodvojivi od ugovora – Nedopuštenost”)	62
2022/C 359/75	Predmet T-457/20: Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – VeriGraft/Eisma („Arbitražna klauzula – Okvirni program za istraživanje i inovacije „Obzor 2020.” (2014. – 2020.) – Sporazum o dodjeli bespovratnih sredstava „Personalized Tissue-Engineered Veins as a first cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency – P-TEV” – Nepredviđeni troškovi podugovaranja – Pojednostavljeni postupak odobravanja – Podugovaranje spomenuto u periodičnim tehničkim izvješćima – Odobrena periodična tehnička izvješća – Prihvatljivi troškovi”)	63
2022/C 359/76	Predmet T-629/20: Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – Delifruit/Komisija („Sredstva za zaštitu bilja – Aktivna tvar klorpirifos – Određivanje maksimalnih razina ostataka za klorpirifos u ili na bananama – Uredba (EZ) br. 396/2005 – Raspoloživo znanstveno i tehničko znanje – Drugi legitimni faktori”)	64

2022/C 359/77	Predmet T-768/20: Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – Standard International Management/EUIPO – Asia Standard Management Services (The Standard) („Žig Europske unije – Postupak opoziva – Figurativni žig Europske unije The Standard – Proglašenje opoziva – Mjesto uporabe žiga – Reklame i ponude na prodaju namijenjene potrošačima u Uniji – Članak 58. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) 2017/1001”)	64
2022/C 359/78	Predmet T-147/21: Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – Gugler France/EUIPO – Gugler (GUGLER) („Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Figurativni žig Europske unije GUGLER – Apsolutni razlog za ništavost – Nepostojanje zle vjere – Članak 51. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 40/94 (koji je postao članak 59. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	65
2022/C 359/79	Predmet T-176/21: Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – CCTY Bearing Company/EUIPO – CCVI International (CCTY) („Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Verbalni žig Europske unije CCTY – Raniji figurativni žig Europske unije CCVI – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Zloporaba prava – Članak 71. Uredbe 2017/1001”)	66
2022/C 359/80	Predmet T-227/21: Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – Illumina/Komisija („Tržišno natjecanje – Koncentracije – Tržište farmaceutske industrije – Članak 22. Uredbe (EZ) br. 139/2004 – Zahtjev za upućivanje predmeta koji je podnijelo tijelo za tržišno natjecanje koje u skladu s nacionalnim zakonodavstvom nije nadležno za ispitivanje koncentracije – Komisijina odluka o ispitivanju koncentracije – Komisijine odluke o prihvaćanju zahtjeva drugih nacionalnih tijela za tržišno natjecanje da se pridruže zahtjevu za upućivanje predmeta – Komisijina nadležnost – Rok za podnošenje zahtjeva za upućivanje predmeta – Pojam „obznanjivanje” – Razuman rok – Legitimna očekivanja – Javne izjave Komisijine potpredsjednice – Pravna sigurnost”)	66
2022/C 359/81	Predmet T-369/21: Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – Unimax Stationery/EUIPO – Mitsubishi Pencil (uni) („Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Figurativni žig Europske unije uni – Apsolutni razlozi za odbijanje – Razlikovni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 40/94 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Znakovi ili oznake koji su postali uobičajeni – Članak 7. stavak 1. točka (d) Uredbe br. 40/94 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (d) Uredbe 2017/1001”)	67
2022/C 359/82	Predmet T-438/21: Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – TL/Komisija („Javna služba – Privremeno osoblje – Ugovor na određeno vrijeme – Odluka o neproduženju – Obavijest o slobodnom radnom mjestu – Očita pogreška u ocjeni – Dužnost brižnog postupanja – Uznemiravanje – Odgovornost”)	68
2022/C 359/83	Predmet T-543/21: Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – Purasac/EUIPO – Prolenium Medical Technologies (Rejeunesse) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije Rejeunesse – Raniji verbalni žig Europske unije REVANESSE – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	68
2022/C 359/84	Predmet T-573/21: Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – Brand Energy Holdings/EUIPO (RAPIDGUARD) („Žig Europske unije – Prijava verbalnog žiga Europske unije RAPIDGUARD – Apsolutni razlozi za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001 – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001 – Pravo na saslušanje”)	69
2022/C 359/85	Predmet T-634/21: Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – Rimini Street/EUIPO (WE DO SUPPORT) („Žig Europske unije – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija – Verbalni žig WE DO SUPPORT – Apsolutni razlog za odbijanje – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	70
2022/C 359/86	Predmet T-641/21: Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – dennree/EUIPO (BioMarkt) („Žig Europske unije – Prijava figurativnog žiga Europske unije BioMarkt – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)	70

2022/C 359/87	Predmet T-677/21: Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – TL/Komisija („Javna služba – Privremeno osoblje – Izvješće o ocjeni za 2019. godinu – Obveza obrazlaganja – Očita pogreška u ocjeni – Utvrđivanje ciljeva – Zloupotreba ovlasti – Odgovornost”)	71
2022/C 359/88	Predmet T-200/18: Rješenje Općeg suda od 21. srpnja 2022. – Fersher Developments i Lisin/Komisija i ESB („Tužba za naknadu štete – Ekonomska i monetarna politika – Program potpore stabilnosti Cipra – Memorandum o razumijevanju od 26. travnja 2013. o specifičnim uvjetima ekonomske politike sklopljen između Cipra i Europskog stabilizacijskog mehanizma – Nadležnost Općeg suda – Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima – Jednako postupanje – Načelo proporcionalnosti – Očito potpuno pravno neosnovana tužba”)	71
2022/C 359/89	Predmet T-254/21: Rješenje Općeg suda od 25. srpnja 2022. – Armadora Parleros/Komisija („Izvanugovorna odgovornost – Zajednička ribarstvena politika – Komisijino neizvršavanje kontrolnih ovlasti iz primjenjivog propisa – Snaga motora brodova – Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima – Šteta – Uzročno-posljedična veza – Rok zastare – Očito nedopuštena tužba”)	72
2022/C 359/90	Predmet T-317/21: Rješenje Općeg suda od 15. srpnja 2022. – El Corte Inglés/EUIPO – Brito & Pereira (TINTAS BRICOR) („Žig Europske unije – Opoziv pobijane odluke – Prestanak postojanja predmeta spora – Obustava postupka”)	73
2022/C 359/91	Predmet T-439/21: Rješenje Općeg suda od 19. srpnja 2022. – Anglofranchise/EUIPO – Bugrey (BOY LONDON) („Žig Europske unije – Postupak za brisanje – Povlačenje zahtjeva za proglašenje ništavosti – Obustava postupka”)	73
2022/C 359/92	Predmet T-30/22: Rješenje Općeg suda od 20. srpnja 2022. – Sanoptis/EUIPO – Synoptis Pharma (SANOPTIS) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Povlačenje prijave za registraciju – Obustava postupka”)	74
2022/C 359/93	Predmet T-266/22: Tužba podnesena 7. svibnja 2022. – Aziz/Komisija	74
2022/C 359/94	Predmet T-286/22: Tužba podnesena 18. svibnja 2022. – Aziz/Komisija	75
2022/C 359/95	Predmet T-388/22: Tužba podnesena 29. lipnja 2022. – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA	76
2022/C 359/96	Predmet T-405/22: Tužba podnesena 29. lipnja 2022. – UniCredit Bank/SRB	77
2022/C 359/97	Predmet T-407/22: Tužba podnesena 1. srpnja 2022. – Norddeutsche Landesbank – Girozentrale/SRB	78
2022/C 359/98	Predmet T-423/22: Tužba podnesena 6. srpnja 2022. – Max Heinr. Sutor/SRB	80
2022/C 359/99	Predmet T-431/22: Tužba podnesena 6. srpnja 2022. – Nordea Kiinnitysluottopankki/SRB	81
2022/C 359/100	Predmet T-432/22: Tužba podnesena 7. srpnja 2022. – Nordea Rahoitus Suomi/SRB	82
2022/C 359/101	Predmet T-440/22: Tužba podnesena 12. srpnja 2022. – UIV Servizi/REA	83
2022/C 359/102	Predmet T-444/22: Tužba podnesena 18. srpnja 2022. – HB/Komisija	84
2022/C 359/103	Predmet T-447/22: Tužba podnesena 18. srpnja 2022. – NV/EIB	85
2022/C 359/104	Predmet T-455/22: Tužba podnesena 22. srpnja 2022. – EIB/Sirija	85
2022/C 359/105	Predmet T-456/22: Tužba podnesena 22. srpnja 2022. – EIB/Sirija	86
2022/C 359/106	Predmet T-457/22: Tužba podnesena 22. srpnja 2022. – EIB/Sirija	87

2022/C 359/107	Predmet T-465/22: Tužba podnesena 22. srpnja 2022. – EIB/Sirija	88
2022/C 359/108	Predmet T-466/22: Tužba podnesena 22. srpnja 2022. – EIB/Sirija	89
2022/C 359/109	Predmet T-467/22: Tužba podnesena 22. srpnja 2022. – EIB/Sirija	89
2022/C 359/110	Predmet T-468/22: Tužba podnesena 22. srpnja 2022. – EIB/Sirija	90
2022/C 359/111	Predmet T-469/22: Tužba podnesena 22. srpnja 2022. – EIB/Sirija	91
2022/C 359/112	Predmet T-471/22: Tužba podnesena 29. srpnja 2022. – QM/Vijeće	92
2022/C 359/113	Predmet T-472/22: Tužba podnesena 29. srpnja 2022. – Mocom Compounds/EUIPO – Centemia Conseils (Near-to-Prime)	93
2022/C 359/114	Predmet T-473/22: Tužba podnesena 31. srpnja 2022. – Gürok Turizm ve Madencilik/EUIPO – Darvas i Pap (LAAVA)	93
2022/C 359/115	Predmet T-480/22: Tužba podnesena 3. kolovoza 2022. – Panicongelados-Massas Congeladas/EUIPO – Seder (panidor)	94
2022/C 359/116	Predmet T-482/22: Tužba podnesena 5. kolovoza 2022. – Thomas Henry/EUIPO (MATE MATE) . . .	95
2022/C 359/117	Predmet T-488/22: Tužba podnesena 8. kolovoza 2022. – Kaufdas.online/EUIPO – Kaufland (KAUFDAS ONLINE)	96
2022/C 359/118	Predmet T-489/22: Tužba podnesena 8. kolovoza 2022. – Cathay Pacific Airways/Komisija	96
2022/C 359/119	Predmet T-220/22: Rješenje Općeg suda od 22. srpnja 2022. – CiviBank/BCE	97
2022/C 359/120	Predmet T-358/22: Rješenje Općeg suda od 20. srpnja 2022. – PQ/SEAE	97

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2022/C 359/01)***Posljednja objava**

SL C 340, 5.9.2022.

Prethodne objave

SL C 326, 29.8.2022.

SL C 318, 22.8.2022.

SL C 311, 16.8.2022.

SL C 303, 8.8.2022.

SL C 294, 1.8.2022.

SL C 284, 25.7.2022.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

OPĆI SUD

Polaganje prisege novih članova Općeg suda

(2022/C 359/02)

Slijedom svojeg imenovanja za suce Općeg suda Europske unije odlukom predstavnikâ vlada država članica Europske unije od 29. lipnja 2022. ⁽¹⁾, za razdoblje od 30. lipnja 2022. do 31. kolovoza 2022., Beatrix Ricziová i Tihamér Tóth položili su prisegu pred Sudom 6. srpnja 2022.

⁽¹⁾ SL L 173, 30.6.2022., str. 77.

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (treće vijeće) od 5. svibnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Općinski građanski sud u Zagrebu – Hrvatska) – A. H./Zagrebačka banka d.d.

(Predmet C-567/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Nepoštene odredbe – Direktiva 93/13/EEZ – Primjenjivost ratione temporis – Članak 10. stavak 1. – Ugovor o zajmu sklopljen prije datuma pristupanja države članice Europskoj uniji, ali koji je izmijenjen nakon tog datuma – Članak 6. – Povrat koristi koju je prodavatelj robe ili pružatelj usluge neosnovano stekao – Nacionalno zakonodavstvo koje predviđa zamjenu nepoštenih odredaba i povrat preplaćenog iznosa do kojeg je zbog njih došlo – Primjenjivost ratione materiae – Članak 1. stavak 2. – Isključenje odredaba koje su odraz obveznih zakonskih ili regulatornih odredaba”)

(2022/C 359/03)

Jezik postupka: hrvatski

Sud koji je uputio zahtjev

Općinski građanski sud u Zagrebu

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: A. H.

Tuženik: Zagrebačka banka d.d.

Izreka

Članak 1. stavak 2. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima [odredbama] u potrošačkim ugovorima treba tumačiti na način da ugovorne odredbe koje su odraz odredaba nacionalnog prava na temelju kojih je prodavatelj robe ili pružatelj usluge bio dužan potrošaču predložiti izmjenu njihova originalnog ugovora putem sporazuma čiji je sadržaj određen tim odredbama i taj je potrošač imao mogućnost prihvatiti takvu izmjenu nisu obuhvaćene materijalnim područjem primjene te direktive.

⁽¹⁾ SL C 19, 18. 1. 2021.

Presuda Suda (treće vijeće) od 14. srpnja 2022. – Europska komisija/VW, Europski parlament, Vijeće Europske unije

(Spojeni predmeti C-116/21 P do C-118/21 P, C-138/21 P i C-139/21 P) ⁽¹⁾

(„Žalba – Javna služba – Mirovina – Pravilnik o osoblju za dužnosnike Europske unije – Članak 20. Priloga VIII. – Priznavanje prava na mirovinu za nadživjele osobe – Nadživjeli bračni drug bivšeg dužnosnika koji je primao starosnu mirovinu – Brak sklopljen nakon prestanka radnog odnosa dužnosnika – Uvjet minimalnog trajanja braka od pet godina u trenutku dužnosnikove smrti – Članak 18. Priloga VIII. – Brak sklopljen prije prestanka radnog odnosa dužnosnika – Uvjet minimalnog trajanja braka od samo jedne godine – Prigovor nezakonitosti članka 20. Priloga VIII. – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 20. – Načelo jednakog postupanja – Članak 21. stavak 1. – Načelo zabrane diskriminacije na temelju dobi – Članak 52. stavak 1. – Nepostojanje proizvoljnog ili očito neprimjerenog razlikovanja u pogledu ciljeva koje želi ostvariti zakonodavac Unije”)

(2022/C 359/04)

Jezik postupka: francuski

Stranke

(predmet C-116/21 P)

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: G. Gattinara, B. Mongin i B. Schima, agenti)

Druge stranke u postupku: VW (zastupnik: N. de Montigny, odvjetnica), Europski parlament (zastupnici: D. Boytha, J. Steele i J. Van Pottelberge, agenti), Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Alver, M. Bauer i R. Meyer, agenti)

(predmet C-117/21 P)

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: G. Gattinara, B. Mongin i B. Schima, agenti)

Druge stranke u postupku: BT (zastupnik: J.-N. Louis, odvjetnik), Europski parlament (zastupnici: D. Boytha, J. Steele i J. Van Pottelberge, agenti), Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Alver, M. Bauer i R. Meyer, agenti), Međunarodno udruženje bivših dužnosnika Europske unije (AIACE International) (zastupnici: N. Maes, *advocaat*, i J. Van Rossum, odvjetnik)

(predmet C-118/21 P)

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: G. Gattinara, B. Mongin i B. Schima, agenti)

Druge stranke u postupku: RN (zastupnik: F. Moyses, odvjetnik), Europski parlament (zastupnici: D. Boytha, J. Steele i J. Van Pottelberge, agenti)

(predmet C-138/21 P)

Žalitelj: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Alver, M. Bauer i R. Meyer, agenti)

Druge stranke u postupku: BT (zastupnik: J.-N. Louis, odvjetnik), Europska komisija (zastupnici: G. Gattinara, B. Mongin i B. Schima, agenti), Europski parlament (zastupnici: D. Boytha, J. Steele i J. Van Pottelberge, agenti), Međunarodno udruženje bivših dužnosnika Europske unije (AIACE International) (zastupnici: N. Maes, *advocaat*, i J. Van Rossum, odvjetnik)

(predmet C-139/21 P)

Žalitelj: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Alver, M. Bauer i R. Meyer, agenti)

Druge stranke u postupku: VW (zastupnik: N. de Montigny, odvjetnica), Europska komisija (zastupnici: G. Gattinara, B. Mongin i B. Schima, agenti), Europski parlament (zastupnici: D. Boytha, J. Steele i J. Van Pottelberge, agenti)

Izreka

1. Ukidaju se presude Općeg suda Europske unije od 16. prosinca 2020., VW/Komisija (T-243/18, neobjavljena, EU:T:2020:619), od 16. prosinca 2020., BT/Komisija (T-315/19, neobjavljena, EU:T:2020:622) i od 16. prosinca 2020., RN/Komisija (T-442/17 RENV, EU:T:2020:618).
2. Odbijaju se tužbe osobe VW u predmetu T-243/18, osobe BT u predmetu T-315/19 i osobe RN u predmetu T-442/17 RENV.
3. Osobi VW nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Europske komisije i Vijeća Europske unije, kako u predmetu T-243/18, tako i u predmetima C-116/21 P i C-139/21 P.
4. Osobi BT nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Europske komisije i Vijeća Europske unije, kako u predmetu T-315/19, tako i u predmetima C-117/21 P i C-138/21 P.
5. Osobi RN nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Europske komisije, kako u predmetima F-104/15 i T-442/17 RENV, tako i u predmetu C-118/21 P.
6. Europskoj komisiji i osobi RN nalaže se snošenje vlastitih troškova u predmetu T-695/16 P.
7. Europskom parlamentu i Međunarodnom udruženju bivših dužnosnika Europske unije (AIACE International) nalaže se snošenje vlastitih troškova u svim predmetima u kojima su intervenirali u prvostupanjskim i u žalbenim postupcima uključujući, kada je riječ o Europskom parlamentu, u predmetima F-104/15 i T-695/16 P.

(¹) SL C 182, 10. 5. 2021.

Presuda Suda (treće vijeće) od 14. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Francuska) – Izvršenje europskog uhiđbenog naloga izdanog protiv osobe KL

(Predmet C-168/21) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Okvirna odluka 2002/584/PUP – Članak 2. stavak 4. – Uvjet dvostruke kažnjivosti djela – Članak 4. točka 1. – Razlog za moguće neizvršenje europskog uhiđbenog naloga – Provjera pravosudnog tijela izvršenja – Djela koja u jednom dijelu predstavljaju kazneno djelo u skladu s pravom države članice izvršenja – Članak 49. stavak 3. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Načelo proporcionalnosti kaznenih djela i kazni”)

(2022/C 359/05)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation (Francuska)

Stranke glavnog postupka

KL

uz sudjelovanje:

Glavnog državnog odvjetnika pri Žalbenom sudu u Angersu

Izreka

1. Članak 2. stavak 4. i članak 4. točku 1. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009., treba tumačiti na način da je uvjet dvostruke kažnjivosti djela, predviđen tim odredbama, ispunjen u situaciji kad je europski uhiđbeni nalog izdan radi izvršenja kazne oduzimanja slobode izrečene za djela koja su u državi članici koja izdaje nalog obuhvaćena kaznenim djelom za koje je potrebno da se tim djelima ugrožava pravni interes zaštićen u toj državi članici i kad su takva djela također predmet kaznenog djela u skladu s pravom države članice izvršenja naloga, čiji sastavni element nije ugrožavanje tog zaštićenog pravnog interesa.
2. Članak 2. stavak 4. i članak 4. točku 1. Okvirne odluke 2002/584, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299, u vezi s člankom 49. stavkom 3. Povelje Europske unije o temeljnim pravima treba tumačiti na način da pravosuđno tijelo izvršenja ne može odbiti izvršiti europski uhiđbeni nalog izdan radi izvršenja kazne oduzimanja slobode kad je ta kazna u državi članici koja izdaje nalog traženoj osobi izrečena zbog počinjenja jedinstvenog kaznenog djela koje se sastoji od više djela, od kojih samo jedan dio predstavlja kazneno djelo u državi članici izvršenja.

(¹) SL C 228, 14. 6. 2021.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 14. srpnja 2022. – Europska komisija/ Republika Poljska i dr.

(Predmet C-207/21 P) (¹)

(„Žalba – Poništenje Provedbene odluke (EU) 2017/1442 – Članak 16. stavci 4. i 5. UEU-a – Članak 3. stavci 2. i 3. Protokola (br. 36) o prijelaznim odredbama – Primjena racione temporis – Pravila o glasovanju u Vijeću – Kvalificirana većina”)

(2022/C 359/06)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: Ł. Habiak, K. Herrmann, R. Tricot i C. Valero, agenti)

Druge stranke u postupku: Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna, agent), Kraljevina Belgija, Republika Bugarska, Francuska Republika, Mađarska, Kraljevina Švedska (zastupnici: H. Eklinder, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev i O. Simonsson, a zatim H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev i O. Simonsson, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Europska komisija osim vlastitih troškova snosit će i troškove Republike Poljske.

(¹) SL C 206, 31. 5. 2021.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 14. srpnja 2022. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Bundesverwaltungsgericht (Austrija) – EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H./Republika Austrija, Bundesbeschaffung GmbH

(Spojeni predmeti C-274/21 i C-275/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Javna nabava – Uredba (EU) br. 1215/2012 – Neprimjenjivost na postupke privremene pravne zaštite i pravne zaštite predviđene u članku 2. Direktive 89/665/EZ zbog nepostojanja međunarodnog elementa – Direktiva 2014/24/EU – Članak 33. – Izjednačavanje okvirnog sporazuma s ugovorom u smislu članka 2.a stavka 2. Direktive 89/665 – Nemogućnost sklapanja novog ugovora o javnoj nabavi kad je već dosegnuta količina i/ili najveća vrijednost predmetnih radova, robe ili usluga, određena okvirnim sporazumom – Nacionalni propis kojim se predviđa plaćanje troškova upravnog postupka u području javne nabave – Obveze određivanja i plaćanja troškova postupka prije nego sud odluči o zahtjevu za privremenu pravnu zaštitu ili pravnu zaštitu – Netransparentan postupak javne nabave – Načela djelotvornosti i ekvivalentnosti – Koristan učinak – Pravo na djelotvoran pravni lijek – Direktiva 89/665 – Članci 1., 2. i 2.a – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Nacionalni propis kojim se predviđa odbijanje zahtjeva za pravnu zaštitu u slučaju neplaćanja troškova postupka – Utvrđivanje procijenjene vrijednosti ugovora o javnoj nabavi”)

(2022/C 359/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht (Austrija)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H.

Tuženici: Republika Austrija, Bundesbeschaffung GmbH

Izreka

1. Članak 1. stavak 1. Direktive Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima, kako je izmijenjena Direktivom 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. treba tumačiti na način da sklapanje okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom, u skladu s člankom 33. stavkom 3. Direktive 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ, odgovara sklapanju ugovora iz članka 2.a stavka 2. Direktive 89/665, kako je izmijenjena Direktivom 2014/23.
2. Članak 33. stavak 3. Direktive 2014/24 treba tumačiti na način da se javni naručitelj više ne može u svrhu dodjele novog ugovora temeljiti na okvirnom sporazumu čija je količina i/ili najveća vrijednost radova, robe ili usluga koje on utvrđuje već dosegnuta, osim ako dodjela tog ugovora ne dovodi do bitne izmjene tog okvirnog sporazuma u smislu članka 72. stavka 1. točke (e) te direktive.
3. Načelo ekvivalentnosti treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis kojim se za zahtjeve za privremenu pravnu zaštitu i pravnu zaštitu u vezi s postupkom javne nabave predviđaju postupovna pravila različita od onih koja se, među ostalim, primjenjuju na postupke u građanskim stvarima.
4. Članak 1. stavak 1. Direktive 89/665, kako je izmijenjena Direktivom 2014/23, s obzirom na članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis kojim se osobi nalaže da u svojim zahtjevima za privremenu pravnu zaštitu ili pravnu zaštitu navede predmetni postupak sklapanja ugovora o javnoj nabavi i odluku koja se može zasebno pobijati, a koju osporava, ako se javni naručitelj odlučio za postupak javne nabave bez prethodne objave poziva na nadmetanje i ako obavijest o dodjeli ugovora još nije objavljena.

5. Članak 2. stavak 1. Direktive 89/665, kako je izmijenjena Direktivom 2014/23, u vezi s člankom 47. Povelje o temeljnim pravima, treba tumačiti na način:
- da mu se protivi nacionalni propis kojim se od suda, kojem je podnesen zahtjev za privremenu pravnu zaštitu radi sprečavanja da javni naručitelj izvrši nabavu, zahtijeva da prije odlučivanja o tom zahtjevu utvrdi vrstu predmetnog postupka javne nabave, (procijenjenu) vrijednost predmetnog ugovora, kao i ukupan broj odluka koje se mogu zasebno pobijati i, ovisno o slučaju, grupa koje proizlaze iz predmetnog postupka javne nabave, samo u svrhu izračunavanja paušalnog iznosa troškova postupka koje podnositelj tog zahtjeva obvezno mora platiti, inače bi mu navedeni zahtjev mogao biti odbijen samo zbog tog razloga, ako se javni naručitelj odlučio za postupak javne nabave bez prethodne objave poziva na nadmetanje i ako u trenutku podnošenja zahtjeva za poništenje odluke u vezi s tim postupkom obavijest o dodjeli ugovora još nije bila objavljena;
 - da mu se ne protivi nacionalni propis koji od suda kojem je podnesen zahtjev za poništenje odluke javnog naručitelja koja se može zasebno pobijati zahtijeva da prije odlučivanja o tom zahtjevu utvrdi vrstu predmetnog postupka javne nabave, (procijenjenu) vrijednost predmetnog ugovora kao i ukupan broj odluka koje se mogu zasebno pobijati i, ovisno o slučaju, grupa koje proizlaze iz predmetnog postupka javne nabave, i to samo u svrhu izračunavanja paušalnog iznosa troškova postupka koje podnositelj zahtjeva mora obvezno platiti, inače bi mu zahtjev mogao biti odbijen samo zbog toga razloga.
6. Članak 47. Povelje o temeljnim pravima treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis koji osobi koja podnosi zahtjev za privremenu pravnu zaštitu ili pravnu zaštitu nalaže plaćanje paušalnih troškova postupka u iznosu koji se ne može predvidjeti, ako se javni naručitelj odlučio za postupak javne nabave bez prethodne objave poziva na nadmetanje ili, ovisno o slučaju, bez naknadne objave obavijesti o dodjeli ugovora, tako da ta osoba ne može predvidjeti procijenjenu vrijednost predmetnog ugovora kao ni broj odluka koje se mogu zasebno pobijati koje je donio javni naručitelj, a na temelju kojih su izračunani ti troškovi.

(¹) SLC 320, 9. 8. 2021.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 1. kolovoza 2022. – Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS/Europska komisija, Savezna Republika Njemačka, Kraljevina Španjolska, Francuska Republika

(Predmet C-310/21 P) (¹)

(„Žalba – Energija – Uredba (EU) br. 347/2013 – Transeuropske energetske infrastrukture – Projekti od zajedničkog interesa Europske unije – Članak 3. stavak 4. i članak 16. – Delegiranje ovlasti Europskoj komisiji – Članak 290. UFEU-a – Delegirana uredba (EU) br. 2020/389 – Izmjena popisa projekata od zajedničkog interesa Unije – Akt koji je donijela Komisija – Pravo prigovora Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije – Rok – Narav akta prije isteka tog roka”)

(2022/C 359/08)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS (zastupnici: C. Davis i S. Goldberg, *solicitors*, i E. White, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: O. Beynet i B. De Meester, *agenti*), Kraljevina Španjolska (zastupnik: M. J. Ruiz Sánchez, *agent*), Savezna Republika Njemačka, Francuska Republika

Izreka

1. Žalba se odbija.

2. Društvima Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl i Aquind SAS nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Europske komisije.
3. Kraljevina Španjolska snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 320, 9. 8. 2021.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 14. srpnja 2022. – SGI Studio Galli Ingegneria Srl/Europska komisija

(Predmet C-371/21 P) ⁽¹⁾

(„Žalba – Arbitražna klauzula – Sedmi okvirni program za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2007.-2013.) – Sporazum o dodjeli bespovratnih sredstava – Projekt Marsol – Prihvatljivi troškovi – Izvješće o istrazi Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF) kojim je utvrđena neprihvatljivost određenih izloženih izdataka – Povrat plaćenih iznosa – Pravo na pristup OLAF-ovu spisu – Pravo na saslušanje – Teret dokazivanja – Iskrivljavanje činjenica – Dokazna vrijednost – Načelo proporcionalnosti – Stjecanje bez osnove”)

(2022/C 359/09)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: SGI Studio Galli Ingegneria Srl (zastupnici: V. Catenacci, F. S. Marini i R. Viglietta, *avvocati*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: J. Estrada de Solà i S. Romoli, *agenti*)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu SGI Studio Galli Ingegneria Srl nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 310, 2. 8. 2021.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 14. srpnja 2022. – Rumunjska/Europska komisija

(Predmet C-401/21 P) ⁽¹⁾

(Žalba – Kohezijski fond i Europski fond za regionalni razvoj (EFRR) – Uredba (EU) br. 1303/2013 – Primjenjiva stopa sufinanciranja – Izmjena stope do koje je došlo između podnošenja konačnog zahtjeva za međuplaćanje i prihvaćanja računa – Načelo jedne obračunske godine i načelo zabrane retroaktivnosti)

(2022/C 359/10)

Jezik postupka: rumunjski

Stranke

Žalitelj: Rumunjska (zastupnici: L.-E. Bațagoi i E. Gane, *agenti*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: A. Armenia i S. Pardo Quintillán, *agenti*)

Izreka

1. Žalba se odbija.

2. Rumunjska će, osim vlastitih, snositi i troškove Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 329, 16. 8. 2021.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 1. kolovoza 2022. – Petrus Kerstens/Europska komisija

(Predmet C-447/21 P) ⁽¹⁾

(„Žalba – Javna služba – Stegovni postupak – Zahtjevi za pomoć – Odbijanje – Dostava odluka elektroničkim putem – Tužba za poništenje – Rok za tužbu – Dan od kojega rok počinje teći – Nepravodobnost tužbe”)

(2022/C 359/11)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Petrus Kerstens (zastupnik: C. Mourato, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnik: T. S. Bohr, agent)

Izreka

1. Žalba se odbija
2. Petrus Kerstens snosit će, osim vlastitih troškova, i troškove Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 431, 25. 10. 2021.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 14. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Högsta domstolen – Švedska) – CC/VO

(Predmet C-572/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Nadležnost, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću – Roditeljska odgovornost – Uredba (EZ) br. 2201/2003 – Članak 8. stavak 1. i članak 61. točka (a) – Opća nadležnost – Načelo zadržavanja nadležnosti suda – Prijenos tijekom postupka uobičajenog boravišta djeteta iz države članice Europske unije u treću državu, stranku Haške konvencije iz 1996.”)

(2022/C 359/12)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta domstolen (Švedska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: CC

Tuženik: VO

Izreka

Članak 8. stavak 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1347/2000, u vezi s njezinim člankom 61. točkom (a), treba tumačiti na način da sud države članice pred kojim se vodi spor o roditeljskoj odgovornosti ne zadržava nadležnost za odlučivanje o tom sporu na temelju tog članka 8. stavka 1. ako je uobičajeno boravište djeteta o kojem je riječ tijekom postupka zakonito preneseno na državno područje treće države koja je stranka Konvencije o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznanju, ovrsi i suradnji u odnosu na roditeljsku odgovornost i o mjerama za zaštitu djece, sklopljene u Haagu 19. listopada 1996.

(¹) SL C 481, 29. 11. 2021.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 1. kolovoza 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal da Relação de Évora – Portugal) – kazneni postupak protiv osobe TL

(Predmet C-242/22 PPU) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Hitni prethodni postupak – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Direktiva 2010/64/EU – Pravo na tumačenje i prevođenje – Članak 2. stavak 1. i članak 3. stavak 1. – Pojam „bitni dokument” – Direktiva 2012/13/EU – Pravo na informiranje u kaznenom postupku – Članak 3. stavak 1. točka (d) – Područje primjene – Neprenošenje u nacionalno pravo – Izravni učinak – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 47. i članak 48. stavak 2. – Europska konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda – Članak 6. – Osuda na kaznu zatvora uz uvjetnu odgodu izvršavanja – Povreda obveza koje proizlaze iz sustava uvjetne odgode izvršavanja – Neprevođenje bitnog dokumenta i neosiguravanje tumača tijekom njegova donošenja – Opoziv odgode – Neprevođenje postupovnih akata koji se odnose na taj opoziv – Posljedice na valjanost navedenog opoziva – Povreda postupka za koju je propisana relativna ništavost”)

(2022/C 359/13)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal da Relação de Évora

Stranke glavnog postupka

TL

uz sudjelovanje: Ministério Público

Izreka

Članak 2. stavak 1. i članak 3. stavak 1. Direktive 2010/64/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o pravu na tumačenje i prevođenje u kaznenim postupcima, članak 3. Direktive 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informiranje u kaznenom postupku i načelo djelotvornosti, u vezi s člankom 47. i člankom 48. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da im se protivni nacionalni propis na temelju kojeg se na povredu prava predviđenih navedenim odredbama tih direktiva mora pozvati korisnik tih prava u određenom prekluzivnom roku, ako taj rok počinje teći i prije nego što je predmetna osoba stvarno obaviještena, na jeziku koji govori ili razumije, s jedne strane, o postojanju i dosegu njezina prava na tumačenje i prevođenje i, s druge strane, o postojanju i sadržaju predmetnog bitnog dokumenta i učincima koje on proizvodi.

(¹) SL C 257, 4. 7. 2022.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 24. ožujka 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Judiciaire – Bobigny – Francuska) – BNP Paribas Personal Finance SA/ZD

(Predmet C-288/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Zaštita potrošača – Direktiva 93/13/EEZ – Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima – Ugovor o zajmu izražen u stranoj valuti (švicarski franak) – Ugovorne odredbe kojima se zajmoprimca izlaže valutnom riziku – Članak 4. stavak 2. – Zahtjevi razumljivosti i transparentnosti – Teret dokazivanja – Članak 3. stavak 1. – Znatnija neravnoteža – Članak 5. – Jasno i razumljivo sastavljanje ugovorne odredbe”)

(2022/C 359/14)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Judiciaire – Bobigny

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BNP Paribas Personal Finance SA

Tuženik: ZD

Izreka

1. Članak 4. stavak 2. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti na način da pojam „glavni predmet ugovora”, u smislu te odredbe, obuhvaća odredbe ugovora o zajmu kojima se predviđa da je valuta obračuna strana valuta, a euro valuta plaćanja i koje za učinak imaju prebacivanje valutnog rizika na zajmoprimca, s obzirom na to da se tim odredbama utvrđuje bitan element koji obilježava navedeni ugovor.
2. Članak 4. stavak 2. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da je, u okviru ugovora o zajmu izraženog u stranoj valuti, zahtjev transparentnosti odredaba tog ugovora, kojima se predviđa da je valuta obračuna strana valuta i da je euro valuta plaćanja i koje za učinak imaju prebacivanje valutnog rizika na zajmoprimca, ispunjen kada je prodavatelj robe ili pružatelj usluge potrošaču pružio dostatne i točne informacije koje prosječnom potrošaču, koji je uobičajeno obaviješten, razumno pažljiv i oprezan, omogućuju da razumije konkretno funkcioniranje predmetnog financijskog mehanizma i tako ocijeni rizik potencijalno znatnih negativnih ekonomskih posljedica takvih odredaba na svoje financijske obveze tijekom cijelog trajanja navedenog ugovora.
3. Direktivu 93/13 treba tumačiti na način da joj se protivi to da je teret dokazivanja jasnoće i razumljivosti ugovorne odredbe, u smislu članka 4. stavka 2. te direktive, na potrošaču.
4. Članak 3. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13 treba tumačiti na način da odredbe ugovora o zajmu kojima se predviđa da je valuta obračuna strana valuta, a euro valuta plaćanja, i koje za učinak imaju prebacivanje valutnog rizika na zajmoprimca, bez ograničenja, mogu stvoriti znatniju neravnotežu na štetu potrošača u pravima i obvezama ugovornih stranaka proizišlima iz navedenog ugovora, s obzirom na to da taj prodavatelj robe ili pružatelj usluge nije mogao razumno očekivati, postupajući transparentno s potrošačem, da potonji prihvati neproporcionalan valutni rizik koji proizlazi iz takvih odredaba.

⁽¹⁾ SL C 297, 7. 9. 2020.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 23. ožujka 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rayonen sad Lukovit – Bugarska) – kazneni postupak protiv AZ-a

(Predmet C-454/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. Poslovnika suda – Promet – Direktiva 1999/37/EZ – Dokumenti za registraciju vozila – Direktiva 2014/45/EU – Periodični tehnički pregled motornih vozila – Članak 49. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Načela zakonitosti i razmjernosti kaznenih djela i kazni – Upravljanje vozilom koje nije propisno registrirano – Sankcije – Neprovođenje prava Unije – Očita nenadležnost Suda”)

(2022/C 359/15)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Rayonen sad Lukovit

Stranka glavnog kaznenog postupka

AZ

Izreka

Sud Europske unije očito je nenadležan za davanje odgovora na pitanja koja je postavio Rayonen sad Lukovit (Općinski sud u Lukovitu, Bugarska), odlukom od 23. rujna 2020.

⁽¹⁾ SL C 433, 14. 12. 2020.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 7. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Austrija) – J.P./B.d.S.L.

(Predmet C-521/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda – Direktiva 1999/62/EZ – Naknade koje se naplaćuju za korištenje određenih infrastrukturna za teška teretna vozila – Cestarine – Neplaćanje – Sankcije – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 50. – Načelo ne bis in idem – Članak 94. točka (c) Poslovnika – Nepostojanje dostatnih pojašnjenja – Nepostojanje veze između zatraženog tumačenja prava Unije i činjeničnog stanja ili predmeta glavnog postupka – Očita nedopuštenost”)

(2022/C 359/16)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: J. P.

Tuženik: B.d.S.L.

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Zemaljski upravni sud u Gornjoj Austriji, Austrija) uputio odlukom od 15. listopada 2020. očito je nedopušten.

⁽¹⁾ SL C 35, 1. 2. 2021.

Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 7. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Efeteio Athinon – Grčka) – VP, CX, RG, TR i dr./Elliniko Dimosio

(Predmet C-133/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Direktiva 1999/70/EZ – Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP – Članak 4. – Načelo nediskriminacije – Uzastopni ugovori na određeno vrijeme u javnom sektoru – Nacionalni propis kojim se uspostavlja različito postupanje u pogledu plaće između radnika zaposlenih na temelju ugovorâ o radu na određeno vrijeme i onih zaposlenih na temelju ugovorâ o radu na neodređeno vrijeme – Nepostojanje opravdanja – Pojam „objektivni razlozi”“)

(2022/C 359/17)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Efeteio Athinon

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: VP, CX, RG, TR i dr.

Tuženik: Elliniko Dimosio

Izreka

Članak 4. točku 1. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, koji je sklopljen 18. ožujka 1999. i nalazi se u prilogu Direktivi Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis u skladu s kojim radnik zaposlen na određeno vrijeme, čiji se ugovor kvalificira kao ugovor o radu, nema pravo primati plaću jednaku onoj koja se isplaćuje radniku zaposlenom na neodređeno vrijeme zbog toga što je svoj posao obavio u okviru ugovora na određeno vrijeme, pri čemu je znao da je taj ugovor namijenjen zadovoljavanju stalnih i trajnih potreba njegova poslodavca.

⁽¹⁾ SL C 206, 31. 5. 2021.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. siječnja 2022. uputio Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Španjolska) – MP/Consejería de Presidencia

(Predmet C-59/22)

(2022/C 359/18)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: MP

Tuženik: Consejería de Presidencia

Prethodna pitanja

A. Treba li u svrhu članka 2. sporazuma priloženog Direktivi Vijeća 1999/70/EZ ⁽¹⁾ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP „radnika zaposlenog na neodređeno vrijeme, ali ne za stalno”, kako ga se opisuje u ovoj odluci, smatrati „radnikom zaposlenim na određeno vrijeme” i je li on uključen u područje primjene Okvirnog sporazuma, osobito njegova članka 5.?

- B. U slučaju potvrđnog odgovora na prvo pitanje, treba li u svrhu primjene članka 5. Okvirnog sporazuma priloženog Direktivi 1999/70/EZ smatrati da su postojali „uzastopni” ugovori na određeno vrijeme ili uzastopna obnavljanja u slučaju radnika zaposlenog u javnoj upravi na temelju ugovora na neodređeno vrijeme, ali ne za stalno, ako se u tom ugovoru ne navodi njegovo trajanje, nego je ono uvjetovano natječajem za radno mjesto i njegovim popunjavanjem, nakon kojeg ugovor završava, ako se navedeni natječaj nije otvorio od datuma početka radnog odnosa do prve polovine 2021.?
- C. Treba li članak 5. Direktive Vijeća 1999/70/EZ [...] tumačiti na način da mu se protivi tumačenje članka 15. stavka 5. Estatuta de los trabajadores (Zakon o radu) (čiji je cilj ispunjavanje Direktive, zbog čega se kao najdulje trajanje uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme u referentnom razdoblju od 30 mjeseci određuje 24 mjeseca), u skladu s kojim obračun ne uključuje razdoblja tijekom kojih je radnik bio zaposlen na neodređeno vrijeme, ali ne za stalno, a obzirom na to da u tom slučaju za takve ugovore ne bi postojalo nikakvo primjenjivo ograničenje u pogledu trajanja, broja ili razloga njihova obnavljanja, kao ni njihova uzastopnog sklapanja u odnosu na druge ugovore?
- D. Protivi li se članku 5. Okvirnog sporazuma priloženog Direktivi [...] 1999/70/EZ [...] nacionalno zakonodavstvo kojim se ne utvrđuje nikakvo ograničenje (ni brojčano, ni vremensko, ni u pogledu razloga) za izričita ili prešutna obnavljanja konkretnog ugovora na određeno vrijeme, kao što je ugovor radnika zaposlenih u javnom sektoru na neodređeno vrijeme, ali ne za stalno, nego se samo utvrđuje granica u pogledu ukupnog trajanja navedenog ugovora zajedno s ostalim ugovorima na određeno vrijeme?
- E. Budući da španjolski zakonodavac nije utvrdio nikakvo pravilo kojim se ograničavaju izričita ili prešutna obnavljanja ugovora na neodređeno vrijeme, ali ne za stalno, treba li povredom članka 5. sporazuma priloženog Direktivi 1999/70/EZ smatrati slučaj radnika zaposlenog u javnom sektoru, kao što je radnik iz glavnog postupka, koji je zaposlen na temelju ugovora na neodređeno vrijeme, ali ne za stalno, čije se predviđeno trajanje nikad nije navelo niti utvrdilo i koji se produljivao do 2021., a da se nije proveo nikakav natječaj za popunjavanje tog radnog mjesta i tako okončalo zaposlenje na određeno vrijeme?
- F. Može li se smatrati da nacionalno zakonodavstvo sadržava dovoljno odvrćajuće mjere zbog uporabe uzastopnih ugovora ili obnavljanja ugovora na određeno vrijeme koji se protive članku 5. Okvirnog sporazuma, koje ispunjavaju zahtjeve utvrđene u sudskoj praksi Suda u presudama od 7. ožujka 2018. u predmetu C-494/16 (²), Santoro i od 8. svibnja 2019. u predmetu C-494/17 (³), Rossato, koja se odnosi na naknadu štete koju je pretrpio radnik na temelju načela *restitutio in integrum*, ako se tim zakonodavstvom predviđa samo propisana i objektivna naknada štete (iznos plaće za 20 dana za svaku navršenu godinu rada, uz ograničenje u iznosu godišnje plaće), ali se, ako šteta prelazi navedeni iznos, ne predviđa nikakva dodatna naknada u svrhu potpune naknade nastale štete?
- G. Može li se smatrati da nacionalno zakonodavstvo sadržava dovoljno odvrćajuće mjere zbog uporabe uzastopnih ugovora ili obnavljanja ugovora na određeno vrijeme koji se protive članku 5. Okvirnog sporazuma, koje ispunjavaju zahtjeve utvrđene u sudskoj praksi Suda u presudama od 7. ožujka 2018. u predmetu C-494/16, Santoro i od 8. svibnja 2019. u predmetu C-494/17, Rossato, koja se odnosi na naknadu štete koju je pretrpio radnik, ako se tim zakonodavstvom predviđa samo naknada štete koja se obračunava u trenutku prestanka ugovora zbog popunjavanja radnog mjesta, ali se tijekom trajanja ugovora ne predviđa nikakva naknada štete koja bi zamijenila njegovo proglašavanje ugovorom na neodređeno vrijeme? Bi li u sporu u kojem se dovodi u pitanje samo je li radnik stalno zaposlen, ali ugovor nije prestao, kao zamjenu za utvrđenje prava na stalno radno mjesto bilo potrebno priznati naknadu štete zbog štete koju je uzrokovalo zapošljavanje na određeno vrijeme?
- H. Može li se smatrati da nacionalno zakonodavstvo sadržava dovoljno odvrćajuće mjere za javnu upravu i tijela iz javnog sektora zbog uporabe uzastopnih ugovora ili obnavljanja ugovora na određeno vrijeme koji se protive članku 5. Okvirnog sporazuma, koje su namijenjene „sprečavanju i sankcioniranju zlouporabe ugovora na određeno vrijeme” koju počinji tijelo koje je poslodavac u odnosu na druge radnike i buduće radne odnose, a koje ispunjavaju zahtjeve utvrđene u sudskoj praksi Suda u presudama od 7. ožujka 2018. u predmetu C-494/16, Santoro i od 8. svibnja 2019. u predmetu C-494/17, Rossato, ako navedene mjere čine određena zakonska pravila utvrđena 2017. (dodatna odredba 34. Leya 3/2017, de 27 de junio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2017 (Zakon br. 3/2017 od 27. lipnja o državnom proračunu za 2017.), dodatna odredba 43. Leya 6/2018, de 3 de julio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2018 (Zakon br. 6/2018 od 3. srpnja o državnom proračunu za 2018.) i Real Decreto-ley

14/2021, de 6 de julio (Kraljevska uredba sa zakonskom snagom br. 14/2021 od 6. srpnja)), kojima se određuje da će se zahtijevati odgovornost za „nepropisna postupanja”, pri čemu se ta odgovornost konkretizira samo općim upućivanjem na zakonsku odredbu u kojoj se ona ne precizira i pri čemu se, među tisućama presuda koje se donose u pogledu radnika zaposlenih na neodređeno vrijeme, ali ne za stalno zbog nepoštovanja pravila o zapošljavanju na određeno vrijeme, ne navodi nikakav konkretan slučaj zahtjeva odgovornosti?

- I. U slučaju da se navedena pravila smatraju dovoljno odvrćućima jer su prvi put uvedena 2017., mogu li se ona primijeniti kako bi se izbjegla pretvorba ugovora u ugovore na neodređeno vrijeme ako su im uvjeti za tu pretvorbu zbog nepoštovanja članka 5. Okvirnog sporazuma prethodili ili bi to naprotiv pretpostavljalo retroaktivnu primjenu navedenih pravila koja dovodi do oduzimanja stečenih prava?
- J. U slučaju da se smatra da u španjolskom zakonodavstvu ne postoje dovoljno odvrćuće mjere, treba li kao posljedicu povrede članka 5. Okvirnog sporazuma priloženog Direktivi 1999/70/EZ, koju počinj javni poslodavac, ugovor smatrati ugovorom na neodređeno vrijeme, ali ne za stalno ili radniku treba u potpunosti priznati status stalnog zaposlenika?
- K. Treba li naložiti pretvorbu ugovora u stalni ugovor na temelju Okvirnog sporazuma priloženog Direktivi 1999/70/EZ i sudske prakse Suda u kojoj se ona tumači čak i ako se smatra da se ona protivi članku 23. stavku 2. i članku 103. stavku 3. Constitución Española (španjolski Ustav), ako se ta ustavna pravila tumače na način da se njima propisuje da kandidat ima pristup svim javnim službama, uključujući zapošljavanje, tek nakon što uspješno prođe natječajni postupak u kojem se primjenjuju načela jednakosti, zasluga, sposobnosti i javnosti?
- L. Treba li prestati s primjenom pretvorbe ugovora konkretnog radnika u stalne ugovore zbog činjenice da se zakonski propisuje otvaranje natječaja u postupku konsolidacije privremenog zaposlenja tako da se otvori javni natječaj za popunjavanje radnog mjesta na kojem je radnik zaposlen, uzimajući u obzir da se u navedenom postupku treba osigurati „poštovanje načela slobodnog tržišnog natjecanja, jednakosti, zasluga, sposobnosti i javnosti” i da stoga radnik s kojim su uzastopno sklapani ili kojem su uzastopno obnavljani ugovori na određeno vrijeme možda ne konsolidira svoje radno mjesto jer se ono dodijeli drugoj osobi, a tada njegov ugovor prestaje i isplaćuje mu se naknada štete u iznosu plaće za 20 dana za svaku navršenu godinu rada, uz ograničenje u iznosu godišnje plaće?
- M. Ima li radnik, čak i ako nije otpušten, zbog uzastopnih ugovora ili obnavljanja ugovora koji se protive članku 5. pravo na naknadu štete jednaku ili veću od navedenog iznosa, čiju visinu, u slučaju da nije zakonski propisana, trebaju utvrditi sudovi?
- N. Utječe li na prethodno navedeno, i, ako da, na koji način, činjenica da je riječ o sezonskom radnom odnosu na neodređeno vrijeme, koji se pretvorio u niz ugovora na određeno vrijeme sklapanih sezonski, kao što se to ističe u žalbi koju je podnijela radnica?

⁽¹⁾ SL 1999., L 175, str. 43. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

⁽²⁾ EU:C:2018:166

⁽³⁾ EU:C:2019:387

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. veljače 2022. uputio Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Španjolska) – IP/Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)

(Predmet C-110/22)

(2022/C 359/19)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: IP

Tuženik: Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)

Prethodna pitanja

- A. Treba li u svrhu članka 2. sporazuma priloženog Direktivi Vijeća 1999/70/EZ ⁽¹⁾ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP „radnika zaposlenog na neodređeno vrijeme, ali ne za stalno”, kako ga se opisuje u ovoj odluci, smatrati „radnikom zaposlenim na određeno vrijeme” i je li on uključen u područje primjene Okvirnog sporazuma, osobito njegova članka 5.?
- B. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li u svrhu primjene članka 5. Okvirnog sporazuma priloženog Direktivi 1999/70/EZ smatrati da su postojali „uzastopni” ugovori na određeno vrijeme ili uzastopna obnavljanja u slučaju radnika zaposlenog u javnoj upravi na temelju ugovora na neodređeno vrijeme, ali ne za stalno, ako se u tom ugovoru ne navodi njegov određeni rok trajanja, nego je on uvjetovan budućim natječajem za radno mjesto i njegovim popunjavanjem ako se navedeni natječaj nije otvorio od 2002. do prve polovine 2021.?
- C. Treba li članak 5. Direktive Vijeća 1999/70/EZ [...] tumačiti na način da mu se protivi tumačenje članka 15. stavka 5. Estatuta de los trabajadores (Zakon o radu) (čiji je cilj ispunjavanje Direktive, zbog čega se kao najdulje trajanje uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme u referentnom razdoblju od 30 mjeseci određuje 24 mjeseca), u skladu s kojim obračun ne uključuje razdoblja tijekom kojih je radnik bio zaposlen na neodređeno vrijeme, ali ne za stalno, a obzirom na to da u tom slučaju za takve ugovore ne bi postojalo nikakvo primjenjivo ograničenje u pogledu trajanja, broja ili razloga njihova obnavljanja, kao ni njihova uzastopnog sklapanja u odnosu na druge ugovore?
- D. Protivi li se članku 5. Okvirnog sporazuma priloženog Direktivi [...] 1999/70/EZ [...] nacionalno zakonodavstvo kojim se ne utvrđuje nikakvo ograničenje (ni brojčano, ni vremensko, ni u pogledu razloga) za izričita ili prešutna obnavljanja konkretnog ugovora na određeno vrijeme, kao što je ugovor radnika zaposlenih u javnom sektoru na neodređeno vrijeme, ali ne za stalno, nego se samo utvrđuje granica u pogledu ukupnog trajanja navedenog ugovora zajedno s ostalim ugovorima na određeno vrijeme?
- E. Budući da španjolski zakonodavac nije utvrdio nikakvo pravilo kojim se ograničavaju izričita ili prešutna obnavljanja ugovora na neodređeno vrijeme, ali ne za stalno, treba li povredom članka 5. sporazuma priloženog Direktivi 1999/70/EZ smatrati slučaj radnika zaposlenog u javnom sektoru, kao što je radnik iz glavnog postupka, koji je zaposlen na temelju ugovora na neodređeno vrijeme, ali ne za stalno, čije se predviđeno trajanje nikad nije navelo niti utvrdilo i koji se produljivao od barem 2002. (vraćanje na posao nakon otkaza) do 2021., a da se nije proveo nikakav natječaj za popunjavanje tog radnog mjesta i tako okončalo zaposlenje na određeno vrijeme?
- F. Može li se smatrati da nacionalno zakonodavstvo sadržava dovoljno odvrćajuće mjere zbog uporabe uzastopnih ugovora ili obnavljanja ugovora na određeno vrijeme koji se protive članku 5. Okvirnog sporazuma, koje ispunjavaju zahtjeve utvrđene u sudskoj praksi Suda u presudama od 7. ožujka 2018. u predmetu C-494/16 ⁽²⁾, Santoro i od 8. svibnja 2019. u predmetu C-494/17 ⁽³⁾, Rossato, koja se odnosi na naknadu štete koju je pretrpio radnik na temelju načela *restitutio in integrum*, ako se tim zakonodavstvom predviđa samo propisana i objektivna naknada štete (iznos plaće za 20 dana za svaku navršenu godinu rada, uz ograničenje u iznosu godišnje plaće), ali se, ako šteta prelazi navedeni iznos, ne predviđa nikakva dodatna naknada u svrhu potpune naknade nastale štete?
- G. Može li se smatrati da nacionalno zakonodavstvo sadržava dovoljno odvrćajuće mjere zbog uporabe uzastopnih ugovora ili obnavljanja ugovora na određeno vrijeme koji se protive članku 5. Okvirnog sporazuma, koje ispunjavaju zahtjeve utvrđene u sudskoj praksi Suda u presudama od 7. ožujka 2018. u predmetu C-494/16, Santoro i od 8. svibnja 2019. u predmetu C-494/17, Rossato, koja se odnosi na naknadu štete koju je pretrpio radnik, ako se tim zakonodavstvom predviđa samo naknada štete koja se obračunava u trenutku prestanka ugovora zbog popunjavanja radnog mjesta, ali se tijekom trajanja ugovora ne predviđa nikakva naknada štete koja bi zamijenila njegovo proglašavanje ugovorom na neodređeno vrijeme? Bi li u sporu u kojem se dovodi u pitanje samo je li radnik stalno zaposlen, ali ugovor nije prestao, kao zamjenu za utvrđenje prava na stalno radno mjesto bilo potrebno priznati naknadu štete zbog štete koju je uzrokovalo zapošljavanje na određeno vrijeme?

- H. Može li se smatrati da nacionalno zakonodavstvo sadržava dovoljno odvratajuće mjere za javnu upravu i tijela iz javnog sektora zbog uporabe uzastopnih ugovora ili obnavljanja ugovora na određeno vrijeme koji se protive članku 5. Okvirnog sporazuma, koje su namijenjene „sprečavanju i sankcioniranju zlouporabe ugovora na određeno vrijeme” koju počini tijelo koje je poslodavac u odnosu na druge radnike i buduće radne odnose, a koje ispunjavaju zahtjeve utvrđene u sudskoj praksi Suda u presudama od 7. ožujka 2018. u predmetu C-494/16, Santoro i od 8. svibnja 2019. u predmetu C-494/17, Rossato, ako navedene mjere čine određena zakonska pravila utvrđena 2017. (dodatna odredba 34. Leya 3/2017, de 27 de junio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2017 (Zakon br. 3/2017 od 27. lipnja o državnom proračunu za 2017.), dodatna odredba 43. Leya 6/2018, de 3 de julio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2018 (Zakon br. 6/2018 od 3. srpnja o državnom proračunu za 2018.) i Real Decreto-ley 14/2021, de 6 de julio (Kraljevska uredba sa zakonskom snagom br. 14/2021 od 6. srpnja)), kojima se određuje da će se zahtijevati odgovornost za „nepropisna postupanja”, pri čemu se ta odgovornost konkretizira samo općim upućivanjem na zakonsku odredbu u kojoj se ona ne precizira i pri čemu se, među tisućama presuda koje se donose u pogledu radnika zaposlenih na neodređeno vrijeme, ali ne za stalno zbog nepoštovanja pravila o zapošljavanju na određeno vrijeme, ne navodi nikakav konkretan slučaj zahtjeva odgovornosti?
- I. U slučaju da se navedena pravila smatraju dovoljno odvratajućima jer su prvi put uvedena 2017., mogu li se ona primijeniti kako bi se izbjegla pretvorba ugovora u ugovore na neodređeno vrijeme ako su im uvjeti za tu pretvorbu zbog nepoštovanja članka 5. Okvirnog sporazuma prethodili ili bi to naprotiv pretpostavljalo retroaktivnu primjenu navedenih pravila koja dovodi do oduzimanja stečenih prava?
- J. U slučaju da se smatra da u španjolskom zakonodavstvu ne postoje dovoljno odvratajuće mjere, treba li kao posljedicu povrede članka 5. Okvirnog sporazuma priloženog Direktivi 1999/70/EZ, koju počini javni poslodavac, ugovor smatrati ugovorom na neodređeno vrijeme, ali ne za stalno ili radniku treba u potpunosti priznati status stalnog zaposlenika, bez pojašnjenja?
- K. Treba li naložiti pretvorbu ugovora u stalni ugovor na temelju Okvirnog sporazuma priloženog Direktivi 1999/70/EZ i sudske prakse Suda u kojoj se ona tumači, na temelju načela nadređenosti prava Unije, čak i ako se smatra da se ona protivi članku 23. stavku 2. i članku 103. stavku 3. Constitución Española (španjolski Ustav), ako se ta ustavna pravila tumače na način da se njima propisuje da kandidat ima pristup svim javnim službama, uključujući zapošljavanje, tek nakon što uspješno prođe natječajni postupak u kojem se primjenjuju načela jednakosti, zasluga, sposobnosti i javnosti? Budući da je moguće drugo tumačenje, koje primjenjuje Tribunal Constitucional (Ustavni sud, Španjolska), treba li na nacionalna ustavna pravila primijeniti načelo usklađenog tumačenja, tako da bude obvezno slijediti tumačenje na temelju kojeg su ta pravila u skladu s pravom Unije, te u tom slučaju smatrati da se člankom 23. stavkom 2. i člankom 103. stavkom 3. Ustava ne uvodi obveza primjene načela jednakosti, zasluga i sposobnosti na postupak zapošljavanja ugovornog osoblja?
- L. Može li se ne primijeniti pretvorba ugovora u stalni ugovor na temelju Okvirnog sporazuma priloženog Direktivi 1999/70/EZ i sudske prakse Suda u kojoj se ona tumači ako se, prije nego što se ta pretvorba naloži u okviru sudskog postupka, zakonski uspostavi postupak konsolidacije privremenog zaposlenja koji treba provesti tijekom sljedećih nekoliko godina, koji podrazumijeva provedbu javnih natječaja za popunjavanje radnog mjesta na kojem je radnik zaposlen, uzimajući u obzir da u navedenom postupku treba osigurati „poštovanje načela slobodnog tržišnog natjecanja, jednakosti, zasluga, sposobnosti i javnosti” i da stoga radnik s kojim su uzastopno sklapani ili kojem su uzastopno obnavljani ugovori na određeno vrijeme može, ali i ne mora konsolidirati svoje radno mjesto jer se ono dodijeli drugoj osobi, a tada njegov ugovor prestaje i isplaćuje mu se naknada štete u iznosu plaće za 20 dana za svaku navršenu godinu rada, uz ograničenje u iznosu godišnje plaće?

(¹) SL 1999., L 175, str. 43. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

(²) EU:C:2018:166

(³) EU:C:2019:387

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. ožujka 2022. uputio Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Španjolska) – IK/Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid

(Predmet C-159/22)

(2022/C 359/20)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: IK

Tuženik: Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid

Prethodna pitanja

- A. Može li se smatrati da nacionalno zakonodavstvo sadržava dovoljno odvrćajuće mjere zbog uporabe uzastopnih ugovora ili obnavljanja ugovora na određeno vrijeme koji se protive članku 5. Okvirnog sporazuma, koje ispunjavaju zahtjeve utvrđene u sudskoj praksi Suda u presudama od 7. ožujka 2018. u predmetu C-494/16 (¹), Santoro i od 8. svibnja 2019. u predmetu C-494/17 (²), Rossato, koja se odnosi na naknadu štete koju je pretrpio radnik na temelju načela *restitutio in integrum*, ako se tim zakonodavstvom predviđa samo propisana i objektivna naknada štete (iznos plaće za 20 dana za svaku navršenu godinu rada, uz ograničenje u iznosu godišnje plaće), ali se, ako šteta prelazi navedeni iznos, ne predviđa nikakva dodatna naknada u svrhu potpune naknade nastale štete?
- B. Može li se smatrati da nacionalno zakonodavstvo sadržava dovoljno odvrćajuće mjere zbog uporabe uzastopnih ugovora ili obnavljanja ugovora na određeno vrijeme koji se protive članku 5. Okvirnog sporazuma, koje ispunjavaju zahtjeve utvrđene u sudskoj praksi Suda u presudama od 7. ožujka 2018. u predmetu C-494/16, Santoro i od 8. svibnja 2019. u predmetu C-494/17, Rossato, koja se odnosi na naknadu štete koju je pretrpio radnik, ako se tim zakonodavstvom predviđa samo naknada štete koja se obračunava u trenutku prestanka ugovora zbog popunjavanja radnog mjesta, ali se tijekom trajanja ugovora ne predviđa nikakva naknada štete koja bi zamijenila njegovo proglašavanje ugovorom na neodređeno vrijeme? Bi li u sporu u kojem se dovodi u pitanje samo je li radnik stalno zaposlen, ali ugovor nije prestao, kao zamjenu za utvrđenje prava na stalno radno mjesto bilo potrebno priznati naknadu štete zbog štete koju je uzrokovalo zapošljavanje na određeno vrijeme?
- C. Može li se smatrati da nacionalno zakonodavstvo sadržava dovoljno odvrćajuće mjere za javnu upravu i tijela iz javnog sektora zbog uporabe uzastopnih ugovora ili obnavljanja ugovora na određeno vrijeme koji se protive članku 5. Okvirnog sporazuma, koje su namijenjene „sprečavanju i sankcioniranju zlouporabe ugovora na određeno vrijeme” koju počinu tijelo koje je poslodavac u odnosu na druge radnike i buduće radne odnose, a koje ispunjavaju zahtjeve utvrđene u sudskoj praksi Suda u presudama od 7. ožujka 2018. u predmetu C-494/16, Santoro i od 8. svibnja 2019. u predmetu C-494/17, Rossato, ako navedene mjere čine određena zakonska pravila utvrđena 2017. (dodatna odredba 34. Leya 3/2017, de 27 de junio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2017 (Zakon br. 3/2017 od 27. lipnja o državnom proračunu za 2017.), dodatna odredba 43. Leya 6/2018, de 3 de julio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2018 (Zakon br. 6/2018 od 3. srpnja o državnom proračunu za 2018.) i Real Decreto-ley 14/2021, de 6 de julio (Kraljevska uredba sa zakonskom snagom br. 14/2021 od 6. srpnja)), kojima se određuje da će se zahtijevati odgovornost za „nepropisna postupanja”, pri čemu se ta odgovornost konkretizira samo općim upućivanjem na zakonsku odredbu u kojoj se ona ne precizira i pri čemu se, među tisućama presuda koje se donose u pogledu radnika zaposlenih na neodređeno vrijeme, ali ne za stalno zbog nepoštovanja pravila o zapošljavanju na određeno vrijeme, ne navodi nikakav konkretan slučaj zahtjeva odgovornosti?
- D. U slučaju da se smatra da u španjolskom zakonodavstvu ne postoje dovoljno odvrćajuće mjere, treba li kao posljedicu povrede članka 5. Okvirnog sporazuma priloženog Direktivi 1999/70/EZ (³), koju počinu javni poslodavac, ugovor smatrati ugovorom na neodređeno vrijeme, ali ne za stalno ili radniku treba u potpunosti priznati status stalnog zaposlenika, bez pojašnjenja?

- E. Treba li naložiti pretvorbu ugovora u stalni ugovor na temelju Okvirnog sporazuma priloženog Direktivi 1999/70/EZ i sudske prakse Suda u kojoj se ona tumači, na temelju načela nadređenosti prava Unije, čak i ako se smatra da se ona protivi članku 23. stavku 2. i članku 103. stavku 3. Constitución Española (španjolski Ustav), ako se ta ustavna pravila tumače na način da se njima propisuje da kandidat ima pristup svim javnim službama, uključujući zapošljavanje, tek nakon što uspješno prođe natječajni postupak u kojem se primjenjuju načela jednakosti, zasluga, sposobnosti i javnosti? Budući da je moguće drugo tumačenje, koje primjenjuje Tribunal Constitucional (Ustavni sud, Španjolska), treba li na nacionalna ustavna pravila primijeniti načelo usklađenog tumačenja, tako da bude obvezno slijediti tumačenje na temelju kojeg su ta pravila u skladu s pravom Unije, te u tom slučaju smatrati da se člankom 23. stavkom 2. i člankom 103. stavkom 3. Ustava ne uvodi obveza primjene načela jednakosti, zasluga i sposobnosti na postupak zapošljavanja ugovornog osoblja?
- F. Može li se ne primijeniti pretvorba ugovora u stalni ugovor na temelju Okvirnog sporazuma priloženog Direktivi 1999/70/EZ i sudske prakse Suda u kojoj se ona tumači ako se, prije nego što se ta pretvorba naloži u okviru sudskog postupka, zakonski uspostavi postupak konsolidacije privremenog zaposlenja koji treba provesti tijekom sljedećih nekoliko godina, koji podrazumijeva provedbu javnih natječaja za popunjavanje radnog mjesta na kojem je radnik zaposlen, uzimajući u obzir da u navedenom postupku treba osigurati „poštovanje načela slobodnog tržišnog natjecanja, jednakosti, zasluga, sposobnosti i javnosti” i da stoga radnik s kojim su uzastopno sklapani ili kojem su uzastopno obnavljani ugovori na određeno vrijeme može, ali i ne mora konsolidirati svoje radno mjesto jer se ono dodijeli drugoj osobi, a tada njegov ugovor prestaje i isplaćuje mu se naknada štete u iznosu plaće za 20 dana za svaku navršenu godinu rada, uz ograničenje u iznosu godišnje plaće?

⁽¹⁾ EU:C:2018:166

⁽²⁾ EU:C:2019:387

⁽³⁾ SL 1999., L 175, str. 43. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. svibnja 2022. uputio College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemska) – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, Dow AgroScience BV (Dow)

(Predmet C-308/22)

(2022/C 359/21)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Tuženik: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Druga stranka: Dow AgroScience BV (Dow)

Prethodna pitanja

1. Može li država članica koja odlučuje o odobrenju za sredstvo za zaštitu bilja na temelju članka 36. stavka 2. Uredbe br. 1107/2009 ⁽¹⁾ odstupiti od procjene države članice izvjestiteljice iz dotične zone koja je razmotrila zahtjev u skladu s člankom 36. stavkom 1. te uredbe i, u slučaju potvrdnog odgovora, u kojoj mjeri?

2. Ako na prvo pitanje treba odgovoriti na način da dotična država članica to ne može učiniti ili to može učiniti samo ograničeno, kako je uređeno pravo na djelotvoran pravni lijek u smislu članka 47. Povelje? Može li se u tom slučaju točnost procjene države članice izvjestiteljice iz dotične zone neograničeno osporavati pred nacionalnim sudom dotične države članice?
3. Ako dotična država članica ili sud te države članice zaključi da procjena države članice izvjestiteljice iz dotične zone nije dovoljno obrazložena, u kojoj je mjeri dotična država članica dužna uključiti državu članicu izvjestiteljicu iz dotične zone u sastavljanje dovoljno obrazložene ocjene?
4. Može li se država članica izvjestiteljica iz dotične zone ograničiti na procjenu utemeljenu isključivo na donesenim smjernicama, čak i ako znanstvene i tehničke spoznaje sadržane u njima više nisu u potpunosti aktualne?
5. Je li u slučaju negativnog odgovora na prethodno pitanje dovoljno da se država članica izvjestiteljica iz dotične zone dodatno pozove isključivo na znanstvene i tehničke spoznaje sadržane u već izrađenim smjernicama, ali koje još nisu donesene, ili ona treba uzeti u obzir sve dostupne znanstvene i tehničke spoznaje, uključujući one koje nisu sadržane u smjernicama?

(¹) Uredba (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ (SL 2009., L 309, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 61., str. 52.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. svibnja 2022. uputio College van Beroep voor het
bedrijfsleven (Nizozemska) – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/College voor de
toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, druga stranka: Adama Registrations BV
(Adama)**

(Predmet C-309/22)

(2022/C 359/22)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Tuženik: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Druga stranka: Adama Registrations BV (Adama)

Prethodna pitanja

1. Dovodi li članak 2. Uredbe 2018/605 (¹), uzimajući u obzir i članak 29. stavak 1. točku (e) Uredbe br. 1107/2009 (²) u vezi s člankom 4. stavkom 3. te uredbe, do toga da nadležno tijelo mora primijeniti nove kriterije za određivanje svojstava endokrine disrupcije i u postupcima ocjene i odlučivanja koji se odnose na zahtjeve za odobrenje o kojima još nije bilo odlučeno 10. studenoga 2018.?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje: ima li nadležno tijelo s obzirom na uvodnu izjavu 8. Uredbe 2018/605, u skladu s Uredbom br. 1107/2009, obvezu prekinuti postupke ocjene i odlučivanja koji se odnose na zahtjeve za odobrenje do očitovanja Europske komisije o učincima navedene uredbe za svaki postupak koji je u tijeku?

3. U slučaju niječnog odgovora na drugo pitanje: smije li nadležno tijelo donijeti ocjenu samo na temelju podataka poznatih u trenutku podnošenja zahtjeva, čak i ako znanstvene i tehničke spoznaje koje su se uzele u obzir više nisu aktualne u trenutku donošenja pobijane odluke?

- (¹) Uredba Komisije (EU) 2018/605 od 19. travnja 2018. o izmjeni Priloga II. Uredbi (EZ) br. 1107/2009 utvrđivanjem znanstvenih kriterija za određivanje svojstava endokrine disrupcije (SL 2018., L 101, str. 33. i ispravak SL 2018., L 111, str. 10.)
- (²) Uredba (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ (SL 2009., L 309, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 61., str. 52.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. svibnja 2022. uputio College van Beroep voor het
bedrijfsleven (Nizozemska) – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/College voor de
toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, druga stranka: BASF Nederland BV (BASF)**

(Predmet C-310/22)

(2022/C 359/23)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Tuženik: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Druga stranka: BASF Nederland BV (BASF)

Prethodna pitanja

1. Proizlazi li iz članka 4. stavka 1. drugog podstavka Uredbe br. 1107/2009 (¹), u vezi s točkom 3.6.5. Priloga II. toj uredbi, da se endokrino štetna svojstva koja aktivna tvar eventualno posjeduje više ne ispituju prilikom ocjene zahtjeva za odobrenje sredstva za zaštitu bilja na nacionalnoj razini?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: znači li to da se znanstvene i tehničke spoznaje o endokrino štetnim svojstvima, na kojima se temelje primjerice uredbe br. 283/2013 (²) i 2018/605 (³), ne uzimaju u obzir prilikom ocjene odobrenja sredstva za zaštitu bilja? Kako je to povezano sa zahtjevom iz članka 29. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 1107/2009 u skladu s kojim tu ocjenu treba donijeti u svjetlu najnovijih znanstvenih i tehničkih spoznaja?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: kojim djelotvornim pravnim lijekom u smislu članka 47. Povelje u tom slučaju raspolaže nevladina organizacija kao što je tužitelj kako bi pokrenula sudski postupak protiv odobrenja aktivne tvari?
4. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje: znači li to da su prilikom ocjene zahtjeva za odobrenje relevantne najnovije znanstvene i tehničke spoznaje u pogledu tih endokrino štetnih svojstava u određenom trenutku?

(¹) Uredba (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ (SL 2009., L 309, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 61., str. 52.)

(²) Uredba Komisije (EU) br. 283/2013 od 1. ožujka 2013. o utvrđivanju zahtjeva u pogledu podataka o aktivnim tvarima, u skladu s Uredbom (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja (SL 2013., L 93, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 71., str. 44.)

(³) Uredba Komisije (EU) 2018/605 od 19. travnja 2018. o izmjeni Priloga II. Uredbi (EZ) br. 1107/2009 utvrđivanjem znanstvenih kriterija za određivanje svojstava endokrine disrupcije (SL 2018., L 101, str. 33. i ispravak SL 2018., L 111, str. 10.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. svibnja 2022. uputio Naczelny Sąd Administracyjny
(Poljska) – E./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu**

(Predmet C-322/22)

(2022/C 359/24)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: E.

Tuženik: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Prethodno pitanje

Protivi li se načelima djelotvornosti, lojalne suradnje i ekvivalentnosti iz članka 4. stavka 3. Ugovora o Europskoj uniji ili nekom drugom relevantnom načelu predviđenom pravom Unije nacionalna odredba poput članka 78. stavka 5. točki 1. i 2. Ustave z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Zakon od 29. kolovoza 1997. o Poreznom zakoniku) (pročišćeni tekst, Dz.U. iz 2012., poz. 749., kako je izmijenjen) kojim se predviđa da porezni obveznik nema za razdoblje nakon isteka 30 dana od objave presude Suda Europske unije u Službenom listu kojom se utvrđuje da naplata poreza nije u skladu s pravom Unije, pravo na kamate na preplaćeni porez koji je platitelj naplatio protivno pravu Unije, ako je porezni obveznik podnio zahtjev za utvrđivanje preplaćenog poreza nakon tog roka, a odredbe nacionalnog prava o naplati poreza, unatoč presudi Suda Europske unije od 10. travnja 2014., C-190/12 (ECLI:EU:C:2014:249) i dalje ostaju protivne pravu Unije?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. svibnja 2022. uputio Juzgado de lo
Contencioso-Administrativo n. 17 de Barcelona (Španjolska) – KT/Departamento de Justicia de la
Generalitat de Catalunya**

(Predmet C-331/22)

(2022/C 359/25)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n. 17 de Barcelona (Španjolska)

Stranke glavnog postupka

Tužiteljica: KT

Tuženik: Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya

Prethodna pitanja

1. Zakonom br. 20/2021 kao jedina sankcijska mjera predviđa se raspisivanje natječaja, uz naknadu štete samo onim žrtvama zlouporabe koje nisu uspjele na navedenim natječajima. Povređuje li se navedenim zakonom članak 5. Okvirnog sporazuma iz Direktive 1999/70/EZ ⁽¹⁾ jer se ne sankcioniraju zlouporabe u odnosu na javne službenike zaposlene na određeno vrijeme koji su uspješni na natječaju s obzirom na to da je – kao što je to utvrdio Sud u rješenju od 2. lipnja 2021., SUSH i CGT Sanidad de Madrid (C-103/19, neobjavljeno) ⁽²⁾ – sankcija uvijek nužna, a uspjeh na navedenom natječaju nije sankcijska mjera koja ispunjava zahtjeve iz Direktive?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje i ako se Zakonom br. 20/2021 ne predviđaju druge djelotvorne mjere za sankcioniranje zlouporabe uzastopnih ugovora na određeno vrijeme ili prekomjernog produljenja ugovora na određeno vrijeme, povređuje li se time što zakonodavac nije predvidio pretvaranje uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme ili prekomjernog produljenja ugovora na određeno vrijeme u ugovor na neodređeno vrijeme članak 5. Okvirnog sporazuma iz Direktive 1999/70/EZ, kao što je to utvrdio Sud u svojem rješenju od 30. rujna 2020., Câmara Municipal de Gondomar (C-135/20, neobjavljeno) ⁽³⁾?
3. Tribunal Supremo [Vrhovni sud, Španjolska] u svojim je presudama br. 1425/2018 i 1426/2018 od 26. rujna 2018. presudio, i tu je sudsku praksu potvrdio presudom br. 1534/2021 od 20. prosinca 2021., da mjera koju treba donijeti u slučaju zlouporabe zapošljavanja na određeno vrijeme može jednostavno biti to da se javni službenik koji je žrtva zlouporabe, zbog nesigurnosti zaposlenja, zadrži na radnom mjestu dok uprava koja ga zapošljava ne utvrdi postoji li strukturalna potreba te raspiše odgovarajuće natječaje, u kojima mogu sudjelovati kandidati koji nisu žrtve zlouporabe zapošljavanja na određeno vrijeme, u svrhu popunjavanja radnog mjesta stalnim ili karijernim službenicima. Povređuje li se navedenom sudskom praksom članak 5. Okvirnog sporazuma iz Direktive 1999/70/EZ ako raspisivanje javnog natječaja i uspjeh na njemu nije sankcijska mjera koja ispunjava zahtjeve iz Direktive, kao što je to utvrdio Sud u svojem rješenju od 2. lipnja 2021., SUSH i CGT Sanidad de Madrid (C-103/19, neobjavljeno)?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na treće pitanje i ako sudska praksa Tribunala Supremo (Vrhovni sud) ne predviđa druge djelotvorne mjere za sankcioniranje zlouporabe uzastopnih ugovora na određeno vrijeme ili prekomjernog produljenja ugovora na određeno vrijeme, povređuje li se time što se u sudskoj praksi ne predviđa pretvaranje uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme ili prekomjernog produljivanja ugovora na određeno vrijeme u ugovor na neodređeno vrijeme članak 5. Okvirnog sporazuma iz Direktive 1999/70/EZ, kao što je to utvrdio Sud u svojem rješenju od 30. rujna 2020., Câmara Municipal de Gondomar (C-135/20, neobjavljeno)?
5. U slučaju da se zakonodavstvom donesenim u svrhu prenošenja članka 5. Okvirnog sporazuma iz Direktive 1999/70/EU povređuje pravo Zajednice jer se ne utvrđuje nijedna posebna sankcijska mjera kojom se osigurava ostvarivanje ciljeva tog propisa Zajednice i okončanje nesigurnosti javnih službenika, trebaju li nacionalni sudovi u navedenoj situaciji donijeti odluku o pretvaranju zlouporabnog radnog odnosa na određeno vrijeme u stalni radni odnos koji nije radni odnos karijernog službenika, ali žrtvi zlouporabe osigurava stabilnost zaposlenja, kako bi se spriječilo da navedena zlouporaba ostane nekažnjena i da se naruše ciljevi članka 5. Okvirnog sporazuma, iako to pretvaranje nije predviđeno nacionalnim propisom, ako je navedenom radnom odnosu na određeno vrijeme prethodio javni natječaj u kojem su poštovana načela jednakosti, zasluga i sposobnosti?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL 1999., L 175, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

⁽²⁾ EU:C:2021:460

⁽³⁾ EU:C:2020:760

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. svibnja 2022. uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) — Cofidis/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Predmet C-340/22)

(2022/C 359/26)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Cofidis

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prethodna pitanja

1. Protivi li se Direktivi 2014/59/EU⁽¹⁾ od 15. svibnja 2014. to da se u jednoj državi članici oporezuju podružnice financijskih institucija koje su rezidenti u drugoj državi članici Europske unije na temelju propisa poput portugalskog nacionalnog sustava kojim se uređuje dodatni solidarni porez na bankarski sektor, kojim se oporezuju prilagođene obveze i zamišljena vrijednost izvedenih financijskih instrumenata izvan bilance i čija naplata nije namijenjena nacionalnim aranžmanima financiranja mjera sanacije i financiranju Jedinственоg fonda za sanaciju?
2. Protivi li se slobodi poslovnog nastana zajamčenoj člankom 49. UFEU-a nacionalni propis, poput propisa iz portugalskog nacionalnog sustava dodatnog solidarnog poreza na bankarski sektor, kojim se omogućava da se od utvrđenih i odobrenih obveza odbiju određene stavke obveza koje se uzimaju u obzir za potrebe izračuna osnovnog kapitala i dopunskog kapitala u skladu s odredbama dijela II. Uredbe (EU) br. 575/2013⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012, uzimajući u obzir prijelazne odredbe predviđene u dijelu IX. navedene uredbe, koje mogu izdavati samo subjekti s pravnom osobnošću, odnosno koje ne mogu izdati podružnice kreditnih institucija koje nisu rezidenti?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2014., L 173, str. 190. i ispravak SL 2015., L 216, str. 9.).

⁽²⁾ SL 2013., L 176, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 13., str. 3. i ispravak SL 2017., L 20, str. 2.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. svibnja 2022. uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) — NM/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Predmet C-349/22)

(2022/C 359/27)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: NM

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prethodno pitanje

Protivi li se članku 110. UFEU-a to da je nacionalno pravno pravilo poput članka 8. stavka 1. točke (d) Código do Imposto sobre Veículos (Zakonik o porezu na motorna vozila; u daljnjem tekstu: ZPMV), kojim se za osobna vozila koja ispunjavaju određene kriterije zaštite okoliša određuje popust koji se sastoji od smanjenja iznosa poreza na puštanje u potrošnju motornih vozila (u daljnjem tekstu: ISV) na 25 %, još na snazi i da se primjenjuje, u verziji koja je na snazi od 1. siječnja 2021. i koja je stroža od one koja je dotad vrijedila, na nova nacionalna vozila i na rabljena vozila koja potječu iz drugih država članica Europske unije, a koja su prvi put registrirana u Portugalu nakon navedenog datuma, pri čemu se, iako se na ta vozila primjenjuje isti porezni tretman, stvara situacija koja se može smatrati nejednakim postupanjem u odnosu na rabljena vozila s istim vremenom uporabe koja ispunjavaju manje zahtjevnije kriterije zaštite okoliša koji su bili prethodno na snazi, no ne ispunjavaju kriterije iz novog Zakonika, ovisno o tome (a) jesu li stavljena na tržište i prvotno registrirana u Portugalu prije datuma stupanja na snagu nove verzije Zakonika pa su, u tom slučaju, ostvarila popust koji se sastoji od smanjenja iznosa poreza na 25 %, za što treba smatrati da će se odraziti na kupovnu cijenu rabljenih vozila, ili (b) su registrirana u drugoj državi članici tijekom važenja prethodne verzije Zakonika te su puštena u potrošnju u Portugalu nakon tog datuma zbog čega se na njih treba primijeniti iznos poreza od 100 %?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. lipnja 2022. uputio Oberlandesgericht Hamm (Njemačka) –
kazneni postupak protiv A.**

(Predmet C-352/22)

(2022/C 359/28)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Hamm

Stranke glavnog postupka

Osoba protiv koje se vodi kazneni progon: A.

Podnositelj zahtjeva: Generalstaatsanwaltschaft Hamm

Prethodna pitanja

Treba li članak 9. stavke 2. i 3. Direktive 2013/32/EU ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. (Direktiva o postupcima azila) u vezi s člankom 21. stavkom 1. Direktive 2011/95/EU ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. (Direktiva o kvalifikaciji) tumačiti na način da je konačna odluka kojom se u drugoj državi članici Europske unije dotičnoj osobi priznaje status izbjeglice u smislu Ženevske konvencije o statusu izbjeglica obvezujuća za postupak izručenja u državi članici od koje se traži izručenje te osobe na temelju obveze prava Unije o tumačenju nacionalnog prava u skladu s direktivom (članak 288. treći stavak UFEU-a i članak 4. stavak 3. UEU-a), i to na način da je time nužno isključeno izručenje osobe trećoj zemlji ili zemlji podrijetla sve dok se status izbjeglice ponovno ne ukine ili ne istekne?

⁽¹⁾ Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (SL 2013, L 180, str. 60.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 249.)

⁽²⁾ Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (preinaka) (SL 2011, L 337, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 13., str. 248.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. lipnja 2022. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Pro
Rauchfrei e. V./JS e. K.**

(Predmet C-356/22)

(2022/C 359/29)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof (Njemačka)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Pro Rauchfrei e. V.

Tuženik: JS e. K.

Prethodna pitanja

1. Obuhvaća li pojam stavljanja na tržište u smislu članka 8. stavka 3. prve rečenice Direktive 2014/40/EU ⁽¹⁾ ponudu duhanskih proizvoda putem samoposlužnih uređaja na način da pakiranja cigareta koja se nalaze u tom uređaju imaju zakonski propisana upozorenja, ali potrošaču ta pakiranja cigareta koja su pohranjena u uređaju nisu odmah vidljiva, a upozorenja koja se na tim pakiranjima nalaze postaju vidljiva tek kada kupac aktivira uređaj koji je osoblje na blagajni prethodno odblokiralo te se pakiranje cigareta time još prije postupka plaćanja prenese na pokretnu traku blagajničkog pulta?

2. Obuhvaća li zabrana sadržana u članku 8. stavku 3. prvoj rečenici Direktive 2014/40 da se upozorenja „skrivaju drugim elementima” slučaj da je u okviru ponude proizvoda posredstvom uređaja skriveno cijelo pakiranje duhanskog proizvoda?

(¹) Direktiva 2014/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda i o stavljanju izvan snage Direktive 2001/37/EZ (SL 2014., L 127, str.1. i ispravak SL 2017., L 123, str. 135.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. lipnja 2022. uputio Sąd Okręgowy w Warszawie (Poljska) –
G sp. z o.o./W S.A.**

(Predmet C-371/22)

(2022/C 359/30)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Okręgowy w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: G sp. z o.o.

Tuženik: W S.A.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavke 5. i 7. Direktive 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (¹), kojima se nalaže da bi kupac energije (mali poduzetnik) u slučaju promjene opskrbljivača trebao moći ostvariti prava poštujući načelo kojim se osigurava da povlaštena kupac energije ima stvarnu mogućnost jednostavnog prijelaza na novog opskrbljivača te da bi se ta promjena trebala provoditi na nediskriminacijski način u pogledu troška, napora ili vremena, tumačiti na način da mu se protivi mogućnost da se kupcu energije izrekne ugovorna kazna za raskidanje ugovora o opskrbi energijom sklopljenog na određeno vrijeme kada kupac želi promijeniti opskrbljivača energije, neovisno o iznosu pretrpljene štete (članak 483. stavak 1. i članak 484. stavci 1. i 2. Građanskog zakonika od 23. travnja 1964.) te neovisno o utvrđenju bilo kojih kriterija za izračun tih naknada i za njihovo odmjeravanje iz Zakona o energiji (članak 4.j stavak 3.a Zakona o energiji od 10. travnja 1997.)?
2. Treba li članak 3. stavke 5. i 7. Direktive 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ, kojima se nalaže da bi kupac energije (mali poduzetnik) u slučaju promjene opskrbljivača trebao moći ostvariti prava na nediskriminacijski način u pogledu troška, napora ili vremena te poštujući načelo kojim povlaštena kupac ima stvarnu mogućnost jednostavnog prijelaza na novog opskrbljivača, tumačiti na način da mu se protivi takvo tumačenje ugovornih odredbi koje u slučaju prijevremenog raskida ugovora o opskrbi energijom sklopljenog s kupcem na određeno vrijeme omogućuje naplatu naknada kupcima (malim poduzetnicima) koje *de facto* odgovaraju cijeni troškova neiskorištene energije do kraja trajanja ugovora u skladu s načelom „uzmi ili plati”?

(¹) SL 2009., L 211, str. 55.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. lipnja 2022. uputio Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Luksemburg) – CM/DN

(Predmet C-372/22)

(2022/C 359/31)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal d'arrondissement de Luxembourg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: CM

Tuženik: DN

Prethodna pitanja

1. Primjenjuje li se članak 9. stavak 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću ⁽¹⁾:

(a) na zahtjev za izmjenu prava na kontakt u smislu članka 2. točke 10. navedene uredbe koji je podnio nositelj navedenog prava na kontakt na temelju sudske odluke koja je imala odgođeni učinak zbog interesa djece, ali je konačna i postala je pravomoćna, i koja je u državi u kojoj su djeca prethodno imala uobičajeno boravište donesena više od četiri mjeseca prije pokretanja postupka na temelju članka 9. stavka 1.,

(b) na način da se njime isključuje načelna nadležnost predviđena člankom 8. navedene uredbe,

iako se u uvodnoj izjavi 12. navedene uredbe navodi da se „[n]adležnost u predmetima povezanim s roditeljskom odgovornošću, utvrđena ovom Uredbom, temelji [...] u svjetlu zaštite interesa djeteta, posebno na kriteriju blizine[; t]o znači da bi u prvome redu trebala biti nadležna država članica u kojoj dijete ima uobičajeno boravište, osim u određenim slučajevima mijenjanja djetetova boravišta [...]”?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, protivi li se nadležnosti koja na taj način postoji na temelju članka 9. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, predviđenoj „iznimno od primjene članka 8.” navedene uredbe, primjena članka 15. iste uredbe, koja se predviđa „[i]znimno” i „ako je to u interesu djeteta”?

⁽¹⁾ SL 2003., L 338, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 133. i ispravak SL 2014., L 46, str. 22.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. lipnja 2022. uputio Specializiran nakazatelen sad (Bugarska) – kazneni postupak protiv NE

(Predmet C-373/22)

(2022/C 359/32)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Specializiran nakazatelen sad (Bugarska)

Optuženik u kaznenom postupku

NE

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2., članak 6. stavke 1. i 3. te članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da nije neovisan i nepristran sud u smislu prava Unije sud koji odlučuje u kaznenoj stvari i istodobno je tuženik u postupku povodom tužbe za naknadu štete koju je podnio optuženik u toj kaznenoj stvari i koja se temelji na prigovoru povrede koju je prilikom obavljanja svoje djelatnosti počinio taj sud ili sud koji je njegov pravni sljednik u toj ili nekoj drugoj kaznenoj stvari ili koji bi bio obavezan nadoknaditi štetu ako se prihvati tužba?
2. U slučaju potvrdnog odgovora, treba li navedene odredbe prava Unije tumačiti na način da takav sud ne smije nastaviti voditi kazneni postupak ni odlučivati u tom predmetu i koje su posljedice njegova neizuzimanja zbog pristranosti za postupovne i materijalnopravne radnje tog suda?
3. Treba li članak 2., članak 6. stavke 1. i 3. te članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da se narušava neovisnost suda koji se ukida prihvaćenom izmjenom Zakona za sadebnata vlast (Zakon o sudbenoj vlasti) (DV br. 32 od 26. travnja 2022., čija se provedba odgađa do 27. srpnja 2022.), ali sudovi pritom trebaju dalje rješavati u predmetima do tog trenutka, a i nakon toga ako je riječ o predmetima u kojima su već održana pripremna ročišta, ako se ukidanje suda obrazlaže poštovanjem ustavnog načela neovisnosti pravosuđa i zaštite ustavnih prava građana, pri čemu se pravilno ne navodi koje činjenice dovode do zaključka da su ta načela povrijeđena?
4. Treba li navedene odredbe prava Unije tumačiti na način da im se protive nacionalni propisi kao što su oni iz Zakona o sudbenoj vlasti (DV br. 32 od 26. travnja 2022., čija se provedba odgađa do 27. srpnja 2022.) koji dovode do potpunog ukidanja (Specijaliziran nakazatelen sada (Specijalizirani kazneni sud) kao) samostalnog pravosudnog tijela u Bugarskoj uz navedeno obrazloženje i do premještanja sudaca (uključujući suca sudskog vijeća koje rješava u konkretnoj kaznenoj stvari) s tog suda na druge sudove u cijeloj zemlji, pa i na sudove koji su vrlo udaljeni od njihova trenutačnog mjesta obavljanja djelatnosti bez prethodnog utvrđivanja konkretnog mjesta, bez suglasnosti sudaca i u skladu s ograničenjima koja se zakonom propisuju samo za te suce i koja se odnose na najveći broj ponovnih imenovanja u određenom pravosudnom tijelu?
5. U slučaju potvrdnog odgovora i s obzirom na nadređenost prava Unije, koje postupovne radnje u tom slučaju trebaju poduzeti suci sudova koji se ukidaju? Koje posljedice to ima za postupovne odluke suda koji se ukida u predmetima koje treba dovršiti i za konačne odluke u tim predmetima?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. lipnja 2022. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) –
Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland
Limited/Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)**

(Predmet C-376/22)

(2022/C 359/33)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland Limited

Tuženik: Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavak 4. točku (a) podtočku ii. Direktive 2000/31/EZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da se mjerom koja se odnosi na „određen[u] uslug[u] informacijskog društva” može smatrati i zakonska mjera koja se odnosi na općenito opisanu kategoriju određenih usluga informacijskog društva (kao što su komunikacijske platforme) ili postojanje mjere u smislu te odredbe zahtijeva donošenje odluke o konkretnom pojedinačnom slučaju (primjerice, o poimenično navedenoj komunikacijskoj platformi)?
2. Treba li članak 3. stavak 5. Direktive 2000/31 tumačiti na način da se poduzeta mjera nakon isteka razdoblja dovoljnog za (naknadno) obavještavanje ne smije primijeniti na određenu uslugu ako se Komisija i država članica sjedišta u hitnim slučajevima (naknadno) ne obavijeste „u najkraćem mogućem roku” o toj mjeri, kako se propisuje tom odredbom?
3. Protivi li se članku 28.a stavku 1. Direktive 2010/13/EU ⁽²⁾, kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2018/1808 ⁽³⁾, primjena mjere u smislu članka 3. stavka 4. Direktive 2000/31 koja se ne odnosi na programe i videozapise koje su generirali korisnici pružene na platformi za razmjenu videozapisa?

⁽¹⁾ Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini) (SL 2000., L 178, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 39., str. 58.)

⁽²⁾ Direktiva 2010/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) (SL 2010., L 95, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 7., str. 160.)

⁽³⁾ Direktiva (EU) 2018/1808 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o izmjeni Direktive 2010/13/EU o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) u pogledu promjenjivog stanja na tržištu (SL 2018., L 303, str. 69.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. lipnja 2022. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – LR/Ministero dell’Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia

(Predmet C-377/22)

(2022/C 359/34)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: LR

Tuženici: Ministero dell’Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia

Prethodno pitanje

Ne dovodeći u pitanje mogućnost vrednovanja radnog staža koji je tužiteljica ostvarila u Ujedinjenoj Kraljevini u skladu s pravom Zajednice, bez obzira na povlačenje te države iz Europske unije, treba li članak 45. stavke 1. i 2. UFEU-a i članak 3. stavak 1. točku (b) Uredbe br. 492/2011 ⁽¹⁾ tumačiti na način da im se protivi odredba poput one iz članka 1. stavka 6. Uredbe sa zakonskom snagom br. 126/2019, izmijenjene i pretvorene u Zakon br. 159/2019, na temelju koje se za sudjelovanje u izvanrednom natječaju za zapošljavanje nastavnika na neodređeno vrijeme u talijanskoj srednjoj školi vrednuje isključivo staž koji su kandidati stekli na temelju ugovora o radu na određeno vrijeme u nacionalnim državnim srednjim školama, a ne i u ustanovama iste razine u drugim europskim zemljama, uzimajući u obzir da je predmetni

postupak osobito namijenjen rješavanju nacionalnog problema nestalnih radnih mjesta te, ako sud pred kojim se vodi postupak eventualno ne smatra da je nacionalno zakonodavstvo u suprotnosti s europskim pravnim okvirom, može li se smatrati da su mjere koje se njime predviđaju u konkretnom slučaju proporcionalne navedenom cilju koji se želi postići u javnom interesu?

(¹) Uredba (EU) br. 492/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji (SL 2011., L 141, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 264.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2022. uputio Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Nizozemska) – X/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Predmet C-392/22)

(2022/C 359/35)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: X

Tuženik: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Prethodna pitanja

1. Treba li Dublinsku uredbu (¹) s obzirom na njezine uvodne izjave 3., 32. i 39. u vezi s člancima 1., 4., 18., 19. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti i primjenjivati na način da je načelo uzajamnog povjerenja između država članica nedjeljivo, tako da se ozbiljne i sustavne povrede prava Unije, koje prije transfera eventualno počini odgovorna država članica prema državljanima trećih zemalja koji (još) nisu povratnici u skladu s Dublinskom uredbom, apsolutno protivne transferu u tu državu članicu?
2. U slučaju niječnog odgovora na to pitanje: treba li članak 3. stavak 2. Dublinske uredbe u vezi s člancima 1., 4., 18., 19. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da, ako odgovorna država članica ozbiljno i sustavno povređuje pravo Unije, država članica koja obavlja transfer u okviru Dublinske uredbe ne smije automatski polaziti od načela uzajamnog povjerenja između država članica, nego mora otkloniti svaku sumnju da se podnositelj zahtjeva nakon njegova transfera neće naći u situaciji protivnoj članku 4. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, odnosno dokazati da se to neće dogoditi?
3. Kojim dokaznim sredstvima podnositelj zahtjeva može potkrijepiti svoje argumente prema kojima se članak 3. stavak 2. Dublinske uredbe protivi njegovu transferu i koji standard dokazivanja treba primijeniti u tom pogledu? S obzirom na upućivanje na pravnu stečevinu Unije u uvodnim izjavama Dublinske uredbe ima li država članica koja obavlja transfer obvezu suradnje i/ili obvezu provjere, odnosno moraju li se u slučaju ozbiljnih i sustavnih povreda temeljnih prava prema državljanima trećih zemalja tražiti od odgovorne države članice pojedinačna jamstva da će se temeljna prava podnositelja zahtjeva (uistinu) poštovati nakon njegova transfera? Je li odgovor na to pitanje drukčiji ako podnositelj zahtjeva ne može ispravama dokazati svoje dosljedne i detaljne izjave iako se to ne može očekivati s obzirom na prirodu izjava?

4. Je li odgovor na prethodna pitanja navedena pod brojem 3. drukčiji ako podnositelj zahtjeva dokaže da podnošenje žalbi pred tijelima i/ili podnošenje pravnih lijekova u odgovornoj državi članici nije moguće i/ili djelotvorno?

(¹) Uredba (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (SL 2013., L 180, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 108. i ispravak SL 2017., L 49, str. 50.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2022. uputio Nejvyšší soud České republiky (Češka Republika) – EXTÉRIA, s.r.o./Správime, s. r. o.

(Predmet C-393/22)

(2022/C 359/36)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší soud České republiky

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: EXTÉRIA, s.r.o.

Tuženik: Správime, s. r. o.

Prethodno pitanje

Treba li članak 7. točku 1. podtočku (b) Uredbe (EU) br. 1215/2012 (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima tumačiti na način da pojam „ugovor o pružanju usluga” obuhvaća i predugovor (*pactum de contrahendo*) na temelju kojeg su se stranke obvezale sklopiti konačan ugovor koji je ugovor o pružanju usluga u smislu te odredbe?

(¹) SL 2012., L 351, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2022. uputio Hof van beroep, Antwerpen (Belgija) – Oilchart International NV/O.W. Bunker (Nizozemska) BV, ING Bank NV

(Predmet C-394/22)

(2022/C 359/37)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hof van beroep, Antwerpen (Belgija)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Oilchart International NV

Tuženici: O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 1. stavak 2. točku (b) Uredbe Bruxelles I.a br. 1215/2012⁽¹⁾ u vezi s člankom 3. stavkom 1. Uredbe br. 1346/2000⁽²⁾ o stečajnom postupku tumačiti na način da pojmovi „stečaj, postup[ci] u vezi likvidacije nesolventnih trgovačkih društava ili drugih pravnih osoba, postup[ci] prisilnog poravnjanja i sličn[i] postup[ci]” iz članka 1. stavka 2. točke (b) Uredbe Bruxelles I.a br. 1215/2012 obuhvaćaju i postupak u kojem se tražbina navedena u tužbi opisuje kao obično potraživanje od kupaca a da se ne navodi da je nad tuženikom već pokrenut stečajni postupak, pri čemu se stvarna pravna osnova tražbine temelji na posebnim odstupajućim odredbama nizozemskog stečajnog prava (članak 25. stavak 2. *Nederlandse Weta van 30 september 1893, op het faillissement en de surséance van betaling* (Zakon od 30. rujna 1893. o stečaju i odgodi plaćanja, u daljnjem tekstu: Nizozemski stečajni zakon)) i u kojem:
 - valja ispitati treba li takvu tražbinu smatrati provjerljivom tražbinom (članak 26. u vezi s člankom 110. Nizozemskog stečajnog zakona) ili neprovjerljivom tražbinom (članak 25. stavak 2. Nizozemskog stečajnog zakona),
 - pitanja mogu li se obje tražbine istaknuti istodobno i ne isključuje li jedna tražbina drugu, s obzirom na posebne pravne posljedice svake tražbine (uključujući mogućnost korištenja bankovne garancije preuzete nakon pokretanja stečajnog postupka) treba ocijeniti u skladu s posebnim pravilima nizozemskog stečajnog prava?

Nadalje

2. Je li članak 25. stavak 2. Nizozemskog stečajnog zakona u skladu s člankom 3. stavkom 1. Uredbe br. 1346/2000 o stečajnom postupku, u dijelu u kojem se tom odredbom dopušta da se takva tražbina (u skladu s člankom 25. stavkom 2. Nizozemskog stečajnog zakona) istakne pred sudom druge države članice umjesto pred stečajnim sudom države članice u kojoj je pokrenut stečajni postupak?

⁽¹⁾ Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2012., L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289. i ispravci SL 2014., L 160., str. 40. i SL 2016., L 202., str. 57.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1346/2000 od 29. svibnja 2000. o stečajnom postupku (SL 2000., L 160, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 3.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. lipnja 2022. uputio Administrativen sad Varna (Bugarska) –
„Trade Express-L” OOD/Zamestnik-predsedatel na Daržavna agencia „Daržaven rezerv i
voennovremenni zapasi”**

(Predmet C-395/22)

(2022/C 359/38)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Varna (Bugarska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Trade Express-L” OOD

Tuženik: Zamestnik-predsedatel na Daržavna agencia „Daržaven rezerv i voennovremenni zapasi”

Prethodna pitanja

1. Treba li uvodnu izjavu 33., članke 1., 3. i 8. te članak 2. točke (i) i (j) Direktive Vijeća 2009/119/EZ⁽¹⁾ od 14. rujna 2009. o obvezi država članica da održavaju minimalne zalihe sirove nafte i/ili naftnih derivata s obzirom na cilj Direktive i članka 2. točke (d) Uredbe (EZ) br. 1099/2008⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o energetske statistici te s obzirom na načelo proporcionalnosti utvrđeno člankom 52. stavkom 1. u vezi s člankom 17. Povelje

Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da im se protive nacionalni propisi poput onih u glavnom postupku u skladu s kojima se osobe koje su nabavile inpute mazivih ulja unutar Zajednice u skladu s točkom 3.4.20. Priloga A Uredbi (EZ) br. 1099/2008 (odnosno uvoznici takvih mazivih ulja) može obvezati na to da stvore zalihe za slučaj nužde?

2. Treba li uvodnu izjavu 33., članke 1., 3. i 8. te članak 2. točke (i) i (j) Direktive Vijeća 2009/119/EZ od 14. rujna 2009. o obvezi država članica da održavaju minimalne zalihe sirove nafte i/ili naftnih derivata s obzirom na cilj navedene direktive te načelo proporcionalnosti utvrđeno člankom 52. stavkom 1. u vezi s člankom 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da im se protive nacionalni propisi, poput onih u glavnom postupku u skladu s kojima su vrste proizvoda za koje treba stvoriti i držati zalihe za slučaj nužde iz članka 2. točke (i) Direktive u vezi s poglavljem 3.4. Priloga A Uredbi (EZ) br. 1099/2008 ograničene na dio vrsta proizvoda?
3. Treba li uvodnu izjavu 33., članke 1., 3. i 8. te članak 2. točke (i) i (j) Direktive Vijeća 2009/119/EZ od 14. rujna 2009. o obvezi država članica da održavaju minimalne zalihe sirove nafte i/ili naftnih derivata s obzirom na cilj navedene direktive te načelo proporcionalnosti utvrđeno člankom 52. stavkom 1. u vezi s člankom 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da im se protive nacionalni propisi poput onih u glavnom postupku u skladu s kojima činjenica da osoba koja ostvaruje primitke odnosno izvršava uvoz unutar Zajednice neke vrste proizvoda navedene u članku 2. točki (i) Direktive u vezi s poglavljem 3.4. Priloga A Uredbi (EZ) br. 1099/2008, ima obvezu stvaranja i držanja zaliha za slučaj nužde i neke druge, različite vrste proizvoda?
4. Treba li uvodnu izjavu 33., članke 1., 3. i 8. te članak 2. točke (i) i (j) Direktive Vijeća 2009/119/EZ od 14. rujna 2009. o obvezi država članica da održavaju minimalne zalihe sirove nafte i/ili naftnih derivata s obzirom na cilj navedene direktive te načelo proporcionalnosti utvrđeno člankom 52. stavkom 1. u vezi s člankom 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da im se protive nacionalni propisi poput onih u glavnom postupku u skladu s kojima je osoba obvezana stvarati i držati zalihe proizvoda koji ne upotrebljava u okviru svoje gospodarske djelatnosti i koji nije povezan s tom djelatnošću, pri čemu je ta obveza, osim toga, povezana sa znatnim financijskim opterećenjem (što praktički dovodi do nemogućnosti njezina ispunjenja) jer osoba niti ima proizvod niti je njezin uvoznik i/ili posjednik?
5. Ako je odgovor na neko od pitanja niječan: Treba li uvodnu izjavu 33. članke 1., 3. i 8. te članak 2. točke (i) i (j) Direktive Vijeća 2009/119/EZ od 14. rujna 2009. o obvezi država članica da održavaju minimalne zalihe sirove nafte i/ili naftnih derivata, s obzirom na cilj Direktive i načelo proporcionalnosti utvrđeno u članku 52. stavku 1. u vezi s člankom 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da se osobu koja je unutar Zajednice nabavila inpute određene vrste proizvoda odnosno uvezla ih može obvezati samo na stvaranje i držanje zaliha za slučaj nužde iste vrste proizvoda koji je bio predmet nabave inputa/uvoza unutar Zajednice?

⁽¹⁾ SL 2009., L 265, str. 9. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 5., str. 82. i ispravak SL 2018., L 241, str.14.)

⁽²⁾ SL 2008., L 304, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 1., str. 191.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2022. uputio Kammergericht Berlin (Njemačka) –
Generalstaatsanwaltschaft Berlin**

(Predmet C-396/22)

(2022/C 359/39)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Kammergericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Prethodna pitanja

1. Treba li zaključiti da je i postupak naknadnog određivanja jedinstvene kazne obuhvaćen područjem primjene članka 4.a stavka 1. Okvirne odluke 2002/584/PUP⁽¹⁾, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299/PUP⁽²⁾, ako se odluka donosi presudom na temelju rasprave, ali se u tom postupku ne može ni provjeriti utvrđenje krivnje ni izmijeniti kazna izrečena za pojedinačno djelo?
2. Je li u skladu s nadređenošću prava Unije činjenica da je njemački zakonodavac u članku 83. stavku 1. točki 3. IRG-a slučaj osuđivanja u odsutnosti uredio kao apsolutnu prepreku za predaju iako se člankom 4.a stavkom 1. Okvirne odluke 2002/584/PUP, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299/PUP, u tom pogledu propisuje samo fakultativan razlog za odbijanje?

⁽¹⁾ Okvirna odluka Vijeća od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL 2002., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83.)

⁽²⁾ Okvirna odluka Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. o izmjeni okvirnih odluka 2002/584/PUP, 2005/214/PUP, 2006/783/PUP, 2008/909/PUP i 2008/947/PUP radi jačanja postupovnih prava osoba i poticanja primjene načela uzajamnog priznavanja odluka donesenih na suđenju u odsutnosti dotične osobe (SL 2009., L 81, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 169.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2022. uputio Kammergericht Berlin (Njemačka) –
Generalstaatsanwaltschaft Berlin**

(Predmet C-397/22)

(2022/C 359/40)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Kammergericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Tuženik: LM

Prethodna pitanja

1. Treba li zaključiti da je u slučaju dostave poziva odraslom članu domaćinstva članak 4.a stavak 1. točku (a) podtočku i. Okvirne odluke 2002/584/PUP⁽¹⁾, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299/PUP⁽²⁾, potrebno tumačiti na način da pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog treba dokazati da je dotična osoba stvarno primila poziv ili je članak 4.a stavak 1. točku (a) podtočku i. Okvirne odluke 2002/584/PUP, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299/PUP, potrebno tumačiti na način da se dostavom odraslom članu domaćinstva dokazuje da je dotična osoba stvarno bila upoznata s pozivom ako ta osoba ne dokaže uvjerljivo da nije bila upoznata s pozivom i za to ne navede razlog?
2. Treba li u slučaju provedenog žalbenog postupka pojam „suđenje” iz članka 4.a stavka 1. Okvirne odluke 2002/584/PUP, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299/PUP, tumačiti na način da se odnosi na suđenje koje je prethodilo prvostupanjskoj odluci ako je samo okrivljenik podnio žalbu, a žalba je odbijena?

3. Je li u skladu s nadređenošću prava Unije činjenica da je njemački zakonodavac u članku 83. stavku 1. točki 3. IRG-a slučaj osuđivanja u odsutnosti uredio kao apsolutnu prepreku za predaju iako se člankom 4.a stavkom 1. Okvirne odluke 2002/584/PUP, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299/PUP, u tom pogledu propisuje samo fakultativan razlog za odbijanje?

(¹) Okvirna odluka Vijeća od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL 2002., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83.)

(²) Okvirna odluka Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. o izmjeni okvirnih odluka 2002/584/PUP, 2005/214/PUP, 2006/783/PUP, 2008/909/PUP i 2008/947/PUP radi jačanja postupovnih prava osoba i poticanja primjene načela uzajamnog priznavanja odluka donesenih na suđenju u odsutnosti dotične osobe (SL 2009., L 81, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 169.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2022. uputio Kammergericht Berlin (Njemačka) –
Generalstaatsanwaltschaft Berlin**

(Predmet C-398/22)

(2022/C 359/41)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Kammergericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Tuženik: RQ

Prethodna pitanja

1. Treba li u slučaju provedenog žalbenog postupka pojam „suđenje” iz članka 4.a stavka 1. Okvirne odluke 2002/584/PUP (¹), kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299/PUP (²), tumačiti na način da se odnosi na suđenje koje je prethodilo prvostupanjskoj odluci ako je samo okrivljenik podnio žalbu, a žalba je ili odbijena ili je prvostupanjska presuda izmijenjena u njegovu korist?
2. Je li u skladu s nadređenošću prava Unije činjenica da je njemački zakonodavac u članku 83. stavku 1. točki 3. IRG-a slučaj osuđivanja u odsutnosti uredio kao apsolutnu prepreku za predaju iako se člankom 4.a stavkom 1. Okvirne odluke 2002/584/PUP, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299/PUP, u tom pogledu propisuje samo fakultativan razlog za odbijanje?

(¹) Okvirna odluka Vijeća od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL 2002., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83.)

(²) Okvirna odluka Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. o izmjeni okvirnih odluka 2002/584/PUP, 2005/214/PUP, 2006/783/PUP, 2008/909/PUP i 2008/947/PUP radi jačanja postupovnih prava osoba i poticanja primjene načela uzajamnog priznavanja odluka donesenih na suđenju u odsutnosti dotične osobe (SL 2009., L 81, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 169.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2022. uputio Conseil d'État (Francuska) –
Confédération paysanne/Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire, Ministère de
l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique**

(Predmet C-399/22)

(2022/C 359/42)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État (Francuska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Confédération paysanne

Tuženik: Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe Uredbe br. 1169/2011 ⁽¹⁾, Uredbe br. 1308/2013 ⁽²⁾, Uredbe br. 543/2011 ⁽³⁾ i Uredbe br. 952/2013 ⁽⁴⁾ tumačiti na način da se njima državi članici dopušta donošenje nacionalne mjere zabrane uvoza voća i povrća iz određene zemlje, čime se povređuju članak 26. Uredbe br. 1169/2011 i članak 76. Uredbe br. 1308/2013 zbog toga što se ne navodi zemlja ili područje iz kojih stvarno potječu, osobito ako je ta povreda velikih razmjera te je se teško može kontrolirati jednom kad proizvodi uđu na područje Unije?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li Sporazum u obliku razmjene pisama, koji je potvrđen Odlukom Vijeća od 28. siječnja 2019. o izmjeni protokola [br.] 1. i 4. uz Euromediteranski sporazum o pridruživanju od 26. veljače 1996. o pridruživanju između Europske unije i njezinih država članica te Maroka, tumačiti na način da je za potrebe primjene članka 9. i 26. Uredbe (EU) br. 1669/2011 i članka 76. Uredbe (EU) br. 1308/2011, s jedne strane, Maroko zemlja podrijetla voća i povrća ubranog na području Zapadne Sahare i da su, s druge strane, marokanska tijela nadležna za izdavanje potvrda o usklađenosti koje se Uredbom br. 543/2011 predviđaju za voće i povrće ubrano na tom području?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje, je li Odluka Vijeća od 28. siječnja 2019. kojom se potvrđuje Sporazum sklopljen u obliku razmjene pisama, u skladu s člankom 3. stavkom 5. Ugovora o Europskoj uniji, njegovim člankom 21. i običajnim načelom samoodređenja, na koje se osobito podsjeća u točki 1. Povelje Ujedinjenih naroda?
4. Treba li članke 9. i 26. Uredbe (EU) br. 1669/2011 i članak 76. Uredbe (EU) br. 1308/2011 tumačiti na način da se u fazi uvoza kao i prodaje potrošaču, na ambalaži voća i povrća ubranog na području Zapadne Sahare ne smije navoditi Maroko kao zemlja podrijetla, nego treba navesti područje Zapadne Sahare?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o informiranju potrošača o hrani, izmjeni uredbi (EZ) br. 1924/2006 i (EZ) br. 1925/2006 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Komisije 87/250/EEZ, Direktive Vijeća 90/496/EEZ, Direktive Komisije 1999/10/EZ, Direktive 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Komisije 2002/67/EZ i 2008/5/EZ i Uredbe Komisije (EZ) br. 608/2004 (SL 2011., L 304, str. 18.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 20., str. 168. i ispravci SL 2015., L 326, str. 73. i SL 2016., L 266, str. 7.)

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL 2013., L 347, str. 671. i ispravci SL 2014., L 189, str. 261., SL 2015., L 114, str. 25., SL 2016., L 130, str. 8. i SL 2020., L 1, str. 5.)

⁽³⁾ Provedbena Uredba Komisije (EU) br. 543/2011 od 7. lipnja 2011. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1234/2007 za sektore voća i povrća te prerađevina voća i povrća (SL 2011., L 157, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 24., str. 186.)

⁽⁴⁾ Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL 2013., L 269, str. 1. i ispravci SL 2015., L 70, str. 64., SL 2016., L 267, str. 2., SL 2018., L 294, str. 44. i SL 2022., L 43, str. 93.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. lipnja 2022. uputio Dioikitiko Protodikeio Athinon (Grčka) –
Ethnikos Organismos Pistopoiisis Prosonton & Epangelmatikou Prosanatolismou
(E.O.P.P.E.P.)/Elliniko Dimosio**

(Predmet C-404/22)

(2022/C 359/43)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Dioikitiko Protodikeio Athinon

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ethnikos Organismos Pistopoiisis Prosonton & Epangelmatikou Prosanatolismou (E.O.P.P.E.P.)

Tuženik: Elliniko Dimosio

Prethodna pitanja

1. (a) Kako treba tumačiti pojam poduzeća koje obavlja „gospodarsku djelatnost” u smislu članka 2. točke (a) Direktive 2002/14/EZ (1)?
 - (b) Jesu li navedenim pojmom obuhvaćene pravne osobe privatnog prava, poput EOPPEP-a, koji pri izvršavanju ovlasti certificiranja tijela za strukovno osposobljavanje djeluje kao pravna osoba javnog prava i izvršava javne ovlasti, s obzirom na to da (i.) kod određenih njegovih djelatnosti kao što je, konkretno, djelatnost profesionalnog usmjeravanja u svakom obliku i svake vrste za potrebe nadležnih tijela unutar ministarstava, centara i tijela za strukovno osposobljavanje i obučavanje, poduzeća kao i organizacija poslodavaca i radnika (članak 14. stavak 2. točka ib)) Zakona br. 4115/2013, Službeni list Vlade I/24), nije isključeno, kao što to proizlazi iz odredbe članka 14. stavka 2. točke ie), u pogledu utvrđivanja uvjeta za pružanje usluga savjetovanja i strukovnog osposobljavanja od strane fizičkih i pravnih osoba u državi, postojanje tržišta na kojima posluju trgovačka poduzeća koja se s tužiteljem nalaze u konkurentskom odnosu, te to da (ii.) u smislu članka 23. stavka 1. točke d) navedenog zakona tužiteljeva sredstva uključuju prihode od obavljanja djelatnosti i pružanja usluga koje mu je povjerilo ministarstvo ili koje se obavljaju u ime trećih osoba, poput državnih upravnih tijela, nacionalnih i međunarodnih organizacija, pravnih osoba javnog ili privatnog prava i privatnih osoba, dok je (iii.) za druge usluge u skladu s odredbama članka 20. Zakona br. 4115/2013 predviđeno plaćanje pristojbi koje imaju obilježje naknade?
 - (c) Utječe li na odgovor na prethodno navedeno pitanje to što se za većinu djelatnosti (članak 14. stavak 2. Zakona br. 4115/2013) pravne osobe privatnog prava može pretpostaviti da se neke obavljaju isključivo na tržištu i je li u slučaju potvrdnog odgovora dovoljno da je zakonodavac predvidio (članak 14. stavak 2. točka ib) i članak 23. stavak 1. točka d) Zakona br. 4115/2013) da tužitelj barem djelomično obavlja svoju djelatnost kao tržišni subjekt ili je potrebno dokazati da on doista posluje na tržištu kada je riječ o vrlo specifičnim djelatnostima?
2. (a) Kako treba u smislu članka 4. stavka 2. točke (b) Direktive 2002/14/EZ tumačiti pojmove „stanje”, „struktura” i „mogući razvoj zapošljavanja” unutar poduzeća u slučaju kad postoji obveza obavješćivanja i savjetovanja s radnicima?
 - (b) Je li navedenim pojmovima obuhvaćeno razrješenje s dužnosti zaposlenika pravne osobe, u predmetnom slučaju EOPPEP-a, nakon donošenja njezina internog pravilnika, bez uklanjanja iz organizacijske sheme tih radnih mjesta, na koja su privremeno raspoređene te osobe nakon pripajanja predmetnom tijelu pravnih osoba privatnog prava EKEPIS-a i EKEP-a, tako da se može smatrati da je nastala obveza obavješćivanja i savjetovanja s radnicima prije njihova razrješenja?
 - (c) Utječe li na odgovor na prethodno navedeno pitanje (i.) to što je radnik razriješen s dužnosti pozivanjem na uredno funkcioniranje pravne osobe i potrebe službe, kako bi ta pravna osoba mogla postići ciljeve svoje institucije ili to da razrješenje nije posljedica povrede obveza službene dužnosti koju ima kao privremeni voditelj odjela, (ii.) to što su

zaposlenici koji su razriješeni s dužnosti i dalje bili članovi osoblja pravne osobe ili (iii.) to što su istom odlukom nadležnog tijela o razrješenju zaposlenika s dužnosti, drugim osobama povjerena privremena zaduženja?

- (¹) Direktiva 2002/14/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2002. o uspostavljanju općeg okvira za obavješćivanje i savjetovanje s radnicima u Europskoj zajednici (SL 2002., L 80, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 182.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. lipnja 2022. uputio Krajský soud v Brně (Češka Republika) –
CV/Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky**

(Predmet C-406/22)

(2022/C 359/44)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Krajský soud v Brně

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: CV

Druga stranka: Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky

Prethodna pitanja

1. Treba li kriterij označavanja sigurne zemlje porijekla u smislu članka 37. stavka 1. Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (¹) iz Priloga I. točke (b) toj direktivi, prema kojem određena zemlja osigurava zaštitu od progona ili zlostavljanja poštivanjem prava i sloboda iz Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda, osobito prava od kojih nisu dozvoljena odstupanja prema članku 15. stavku 2. navedene konvencije, tumačiti na način da ako određena zemlja derogira obveze koje proizlaze iz Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda u vrijeme izvanrednog stanja u smislu članka 15. te konvencije, ona više ne ispunjava taj kriterij označavanja sigurnom zemljom porijekla?
2. Treba li članke 36. i 37. Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća tumačiti na način da onemogućuju da država članica treću zemlju označi sigurnom zemljom porijekla samo djelomično, uz određene iznimke područja za koja se ne može pretpostaviti da je taj dio države siguran za podnositelja zahtjeva, a ako država članica određenu zemlju označi sigurnom uz takve iznimke područja, određenu se zemlju ne može u cijelosti označiti sigurnom zemljom porijekla u smislu te direktive?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na jedno od dvaju navedenih prethodnih pitanja, treba li članak 46. stavak 3. Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da sud koji odlučuje o pravnom lijeku protiv odluke o očiglednoj neosnovanosti zahtjeva u skladu s člankom 32. stavkom 2. [Direktive], koja je donesena u postupku na temelju članka 31. stavka 8. točke (b) [Direktive], dužan po službenoj dužnosti (*ex officio*), čak i ako podnositelj zahtjeva nije podnio prigovor, uzeti u obzir činjenicu da je označavanje zemlje porijekla sigurnom protivno pravu Unije zbog navedenih razloga?

(¹) SL 2013., L 180, str. 60. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., sv. 12., str. 249.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. lipnja 2022. uputio Apelativen sad Sofia (Bugarska) –
UA/EUROBANK BULGARIA AD**

(Predmet C-409/22)

(2022/C 359/45)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Apelativen sad Sofia

Stranke glavnog postupka

Tužitelj u prvostupanjskom postupku: UA

Tuženik u prvostupanjskom postupku: EUROBANK BULGARIA AD

Prethodna pitanja

1. Je li punomoć, kojom opunomoćenik u ime platitelja na temelju naloga za plaćanje raspolaže njegovom imovinom, platni instrument u smislu članka 4. točke 23. [Direktive 2007/64/EZ] ⁽¹⁾?
2. Je li apostil koji je stavilo inozemno nadležno tijelo u skladu s Haškom konvencijom o ukidanju potrebe legalizacije stranih javnih isprava iz 1961. dio postupka provjere autentičnosti i u pogledu platnog instrumenta i u pogledu platne transakcije u smislu članka 4. točke 19. u vezi s člankom 59. [stavkom] 1. Direktive?
3. Ako je platni instrument (uključujući onaj kojim se treća osoba ovlašćuje da raspolaže imovinom u platiteljevo ime) pravilan u formalnom smislu (odnosno u pogledu izvanjskog oblika), može li nacionalni sud smatrati da je platna transakcija odobrena, odnosno da je platitelj pristao na njezino izvršenje?

⁽¹⁾ Direktiva 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o platnim uslugama na unutarnjem tržištu i o izmjeni direktiva 97/7/EZ, 2002/65/EZ, 2005/60/EZ i 2006/48/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 97/5/EZ (SL 2007., L 319, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 10., svezak 2., str. 172.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. lipnja 2022. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) –
Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H.**

(Predmet C-411/22)

(2022/C 359/46)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof (Austrija)

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H.

Tuženo tijelo: Bezirkshauptmannschaft Südoststeiermark

Prethodna pitanja

1. Je li u slučaju naknade na koju radnici imaju pravo za imovinsku štetu nastalu sprječavanjem njihova rada tijekom izolacije u svojstvu osoba oboljelih od bolesti COVID-19, osoba za koje se sumnja da boluju od bolesti COVID-19 ili osoba za koje se sumnja da su zaražene tom bolešću, a koju je najprije poslodavac dužan isplatiti radnicima, pri čemu se pravo na naknadu od savezne države u trenutku isplate prenosi na poslodavca, riječ o davanju za slučaj bolesti u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) Uredbe (EZ) br. 883/2004 ⁽¹⁾?

U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje:

2. Treba li članak 45. UFEU-a i članak 7. Uredbe (EU) br. 492/2011⁽²⁾ tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba prema kojoj dodjela naknade za izgublenu zaradu radnika do koje dolazi zbog izolacije koju je odredilo zdravstveno tijelo na temelju pozitivnog rezultata testiranja na bolest COVID-19 (pri čemu naknadu radnicima prvo isplaćuje poslodavac i u tom se smislu pravo na naknadu od savezne države prenosi na poslodavca) ovisi o tome da izolaciju odredi tuzemno tijelo na temelju nacionalnih propisa o epidemiji te se takva naknada ne isplaćuje radnicima koji kao pogranični radnici svoje boravište imaju u drugoj državi članici i njihovu je izolaciju („karantena”) odredilo zdravstveno tijelo države članice u kojoj imaju boravište?

⁽¹⁾ Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL 2004., L 166, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160. i ispravak SL 2020., L 415., str. 88.)

⁽²⁾ Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji (SL 2011., L 141, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 264.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. lipnja 2022. uputio Supremo Tribunal Administrativo
(Portugal) — Autoridade Tributária e Aduaneira/NT**

(Predmet C-412/22)

(2022/C 359/47)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Supremo Tribunal Administrativo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Autoridade Tributária e Aduaneira

Tuženik: NT

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2016/278⁽¹⁾ od 26. veljače 2016. tumačiti na način da stavljanje izvan snage antidampinških pristojbi, osim što proizvodi učinke u budućnosti od 28. veljače 2016., također utječe na uvoz elemenata za pričvršćivanje na koje se navedene pristojbe primjenjuju izvršen do 27. veljače 2016., ali koje se obračunavaju (antidampinške pristojbe i druge pristojbe) tek nakon 28. veljače 2016. (naknadna naplata)?
2. Bi li odgovor na prvo pitanje bio drukčiji kad bi se smatralo da se naknadna naplata temelji na ovjerenoj preslici isprave, u skladu s odlukom od 21. travnja 2017., o potvrdi kaznenog progona pokrenutog na temelju dokaza koje je podnio Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF) u okviru dokumenta o ispitnom postupku OLAF CASE OF/2010/0697, AAA 2010/016-(2012)S01, u kojem je zaključeno da je roba izvezena u Europsku zajednicu u kontejnerima [...] i [...] 3. travnja 2010. i u kontejnerima [...] i [...] 24. travnja 2010. imala nepovlašteno kinesko podrijetlo?

⁽¹⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2016/278 od 26. veljače 2016. o stavljanju izvan snage konačne antidampinške pristojbe uvedene na uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Narodne Republike Kine, proširene na uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje poslanih iz Malezije, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Malezije ili ne (SL 2016., L 52, str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. lipnja 2022. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – DocLX Travel Events GmbH/Verein für Konsumenteninformation

(Predmet C-414/22)

(2022/C 359/48)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof (Austrija)

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: DocLX Travel Events GmbH

Druga stranka u revizijskom postupku: Verein für Konsumenteninformation

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 12. stavak 2. Direktive (EU) 2015/2302 ⁽¹⁾ tumačiti na način da putnik, neovisno o trenutku svoje izjave o raskidu ugovora, u svakom slučaju ima pravo na besplatan raskid ugovora ako su izvanredne okolnosti koje se nisu mogle izbjeći, a koje znatno utječu na paket aranžman, stvarno nastupile na (planiranom) početku putovanja?
2. Treba li članak 12. stavak 2. Direktive 2015/2302 tumačiti na način da putnik ima pravo na besplatan raskid ugovora već ako se u trenutku izjave o raskidu ugovora moglo računati s tim da će nastupiti izvanredne okolnosti koje se ne mogu izbjeći?

⁽¹⁾ Direktiva 2015/2302 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o putovanjima u paket aranžmanima i povezanim putnim aranžmanima, o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/314/EEZ (SL 2015., L 326, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. lipnja 2022. uputio Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgija) – JD/Acerta – Caisse d’assurances sociales ASBL, Institut national d’assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), État belge

(Predmet C-415/22)

(2022/C 359/49)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgija)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: JD

Tuženici: Acerta – Caisse d’assurances sociales ASBL, Institut national d’assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), État belge

Prethodno pitanje

Sprečava li načelo prava Unije koje se temelji na primjeni samo jednog sustava socijalne sigurnosti koji se primjenjuje na radnike, koji su zaposlene ili samozaposlene osobe u aktivnoj službi ili u mirovini, to da država članica rezidentnosti naloži, kao u ovom slučaju, da se umirovljenog dužnosnika Europske komisije koji obavlja samostalnu djelatnost uključi u njezin sustav socijalne sigurnosti i da uplaćuje socijalne doprinose koji su isključivo dio „sustava solidarnosti”, iako je taj umirovljeni dužnosnik uključen u obvezni sustav socijalne sigurnosti Unije i nema pravo ni na kakvo doprinosno ili nedoprinosno davanje iz nacionalnog sustava u koji je prisilno uključen?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. lipnja 2022. uputio Tribunal de première instance du Luxembourg (Belgija) – SA Cezam/État belge

(Predmet C-418/22)

(2022/C 359/50)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de première instance du Luxembourg (Belgija)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SA Cezam

Tuženik: État belge

Prethodna pitanja

1. Protivi li se članku 62. [točki 2.], člancima 63., 167., 206., 250. i 273. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾ i načelu proporcionalnosti, kako se tumači, među ostalim, u presudi Suda od 8. svibnja 2019., EN.SA (C-712/17), u vezi s načelom neutralnosti, nacionalni propis kao što su članak 70. [stavak 1.] Zakonika o PDV-u, članak 1. i rubrika V. tablice G Priloga Kraljevskoj uredbi br. 41 o određivanju iznosa proporcionalnih poreznih novčanih kazni u području poreza na dodanu vrijednost, na temelju kojeg se u slučaju nepravilnosti utvrđenih prilikom računovodstvene kontrole u pogledu sadržaja, kako bi se sankcionirale oporezive transakcije koje nisu upisane, u cijelosti ili djelomično i u iznosu većem od 1 250 eura, povreda sankcionira nižom paušalnom novčanom kaznom po stopi od 20 % dugovanog poreza, a da se pritom plaćeni pretporez, koji nije odbijen zbog toga što nije podnesena prijava, ne može odbiti za potrebe izračuna novčane kazne i iako se na temelju [članka 1. drugog stavka] Kraljevske uredbe br. 41 ljestvica smanjenja predviđena u tablicama A do J Priloga predmetnoj uredbi može primijeniti samo pod uvjetom da su sankcionirane povrede počinjene bez namjere da se izbjegne ili omogućiti izbjegavanje poreza?
2. Utječe li na odgovor na to pitanje okolnost da je porezni obveznik dobrovoljno platio iznos poreza za koji je nastala obveza obračuna nakon kontrole kako bi se ispravilo nedovoljno plaćanje poreza i, slijedom toga, postigao cilj osiguravanja pravilne naplate tog poreza?

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1.

Žalba koju je 27. lipnja 2022. podnio Europski gospodarski i socijalni odbor protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 27. travnja 2022. u predmetu T-750/20, Correia/EGSO

(Predmet C-423/22 P)

(2022/C 359/51)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europski gospodarski i socijalni odbor (EGSO) (zastupnici: M. Pascua Mateo, A. Carvajal García-Valdecasas, L. Camarena Januzec, agenti, i B. Wägenbaur, *Rechtsanwalt*)

Druga stranka u postupku: Paula Correia

Zahtjev

1. Ukinuti presudu Općeg suda od 27. travnja 2022., u dijelu u kojem se njome zahtjev za utvrđivanje prethodnog radnog iskustva proglašava dopuštenim, i odbiti zahtjev tužiteljice u prvostupanjskom postupku.

2. Naložiti drugoj stranci u postupku snošenje troškova postupka, uključujući troškove nastale pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U svojoj žalbi EGSO ističe povredu pojma razumnog roka za podnošenje zahtjeva za utvrđivanje prethodnog radnog iskustva te sudske prakse koja se odnosi na elemente koje treba uzeti u obzir kako bi se utvrdilo je li rok razuman.

Prvi žalbeni razlog temelji se na pogrešnoj pravnoj kvalifikaciji. Opći sud iskrivio je dio sadržaja odgovora na tužbu i odgovora na repliku te je proveo nepotpunu kvalifikaciju činjenica kao i nepotpunu pravnu kvalifikaciju.

Drugi žalbeni razlog temelji se na povredi načela pravne sigurnosti.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. lipnja 2022. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – Scuola europea di Varese/ PD i LC, u svojstvu osoba koje izvršavaju roditeljsku skrb nad maloljetnom osobom NG

(Predmet C-431/22)

(2022/C 359/52)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Scuola europea di Varese

Tuženici: PD i LC, u svojstvu osoba koje izvršavaju roditeljsku skrb nad maloljetnom osobom NG

Prethodno pitanje

Treba li prvu rečenicu članka 27. stavka 2. prvog podstavka Konvencije o Statutu Europskih škola zaključene u Luxembourg 21. lipnja 1994., tumačiti na način da je, nakon što se iscrpe sva upravna sredstva koja se predviđaju Općim pravilima, za odlučivanje u prvom i zadnjem stupnju o sporovima u pogledu odluke o ponavljanju razreda koju je u odnosu na učenika srednje škole donijelo razredno vijeće, isključivo nadležan Odbor za pritužbe koji se navodi u toj odredbi?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. lipnja 2022. uputio Administratīvā rajona tiesa (Latvija) – AS Latvijas valsts meži/Dabas aizsardzības pārvalde, Vides pārraudzības valsts birojs, uz sudjelovanje Valsts meža dienests

(Predmet C-434/22)

(2022/C 359/53)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Administratīvā rajona tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: AS Latvijas valsts meži

Tuženici: Dabas aizsardzības pārvalde, Vides pārraudzības valsts birojs

uz sudjelovanje: Valsts meža dienests

Prethodna pitanja

1. Obuhvaća li pojam „projekt” u smislu članka 1. stavka 2. točke (a) Direktive 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš ⁽¹⁾ i aktivnosti koje se provode na šumskom području kako bi se osiguralo održavanje objekata šumske infrastrukture za zaštitu od požara na tom području, u skladu sa zahtjevima u području zaštite od požara koji su utvrđeni mjerodavnim propisima?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo prethodno pitanje, treba li smatrati da aktivnosti koje se provode na šumskom području kako bi se osiguralo održavanje objekata šumske infrastrukture za zaštitu od požara na tom području, u skladu sa zahtjevima koji su utvrđeni u području zaštite od požara mjerodavnim propisima, predstavljaju, u smislu članka 6. stavka 3. Direktive Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore ⁽²⁾, projekt koji je izravno povezan s upravljanjem područjem ili je potreban za njegovo upravljanje, tako da se postupak procjene posebnih područja očuvanja od značaja za Uniju (*Natura 2000*) ne treba provesti u pogledu takvih aktivnosti?
3. U slučaju niječnog odgovora na drugo prethodno pitanje, proizlazi li iz članka 6. stavka 3. Direktive Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore obveza provođenja također procjene tih planova i projekata (aktivnosti) koji, iako nisu izravno povezani s upravljanjem posebnim područjem očuvanja ili nisu potrebni za njegovo upravljanje, mogu znatno utjecati na područja očuvanja od značaja za Uniju (*Natura 2000*) te koji se ipak provode u skladu s nacionalnim propisima kako bi se osigurali zahtjevi za zaštitu od požara i suzbijanje šumskih požara?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na treće prethodno pitanje, može li se ta aktivnost nastaviti i dovršiti prije provedbe postupka *ex post* procjene posebnih područja očuvanja od značaja za Uniju (*Natura 2000*)?
5. U slučaju potvrdnog odgovora na treće prethodno pitanje, jesu li nadležna tijela, u svrhu izbjegavanja mogućih znatnih utjecaja, dužna zahtijevati naknadu štete i poduzeti mjere ako se tijekom postupka procjene posebnih područja očuvanja od značaja za Uniju (*Natura 2000*) nije ocijenio značaj tih utjecaja?

⁽¹⁾ SL 2012., L 26, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 27., str. 3.)

⁽²⁾ SL 1992., L 206, str. 7. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 2., str. 14.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. srpnja 2022. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Španjolska) – Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL)/Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León

(Predmet C-436/22)

(2022/C 359/54)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL)

Tuženik: Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León

Prethodna pitanja

Budući da sve mjere koje država članica poduzme na temelju Direktive moraju, u skladu s njezinim člankom 2. stavkom 2., biti namijenjene održavanju ili povratu u povoljno stanje očuvanosti životinjskih vrsta od interesa Zajednice, kao što je vuk (*Canis lupus*):

1. Protivi li se odredbama članka 2. stavka 2. te članaka 4., 11., 12., 14., 16. i 17. Direktive Vijeća 92/43/EEZ⁽¹⁾ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore to da se zakonom autonomne zajednice (Leyem 4/1996, de 12 de julio, de Caza de Castilla y León (Zakon br. 4/196 od 12. srpnja o lovu u Kastilji i Leónu) i potom Leyem 4/2021, de 1 de julio, de Caza y de Gestión Sostenible de los Recursos Cinegéticos de Castilla y León (Zakon br. 4/2021 od 1. srpnja o lovu i održivom upravljanju lovnim resursima u Kastilji i Leónu)) vuk proglašeni lovnom vrstom i da se, prema tome, dopusti njegov područni lov na lovištima tijekom sezona lova 2019./2020., 2020./2021. i 2021./2022. iako je stanje njegove očuvanosti nepovoljno odnosno nedostatno u skladu s izvješćem za šestogodišnje razdoblje od 2013. do 2018. koje je Španjolska uputila Europskoj komisiji 2019., zbog čega je država (država članica iz članka 4. Direktive o staništima) sve španjolske populacije vuka uvrstila na Popis divljih vrsta pod posebnom zaštitom i u Španjolski katalog ugroženih vrsta, čime je strogo zaštitila i populacije sjeverno od rijeke Duero?
2. Je li u skladu s tom svrhom da se vuku dodijeli različita zaštita ovisno o tome nalazi li se sjeverno ili južno od rijeke Duero, uzimajući u obzir i. da se takvo razlikovanje danas smatra znanstveno neprimjerenim, ii. da je procjena stanja njegove očuvanosti u trima regijama koje vuk nastanjuje u Španjolskoj (planinskoj, atlantskoj i mediteranskoj) u razdoblju od 2013. do 2018. nepovoljna, iii. da je riječ o vrsti koja je strogo zaštićena u gotovo svim državama članicama i, osobito, Portugalu, koji je u istoj regiji sa Španjolskom, kao i iv. sudsku praksu Suda koja se odnosi na prirodni areal i teritorijalno područje koje treba uzeti u obzir pri procjeni stanja njegova očuvanja, pri čemu bi bilo više u skladu s navedenom direktivom, ne zaboravljajući pritom na njezin članak 2. stavak 3., bilo da se vuk uvrsti u priloge II. i IV. Direktive o staništima bez razlikovanja ovisno o tome nalazi li se vuk na području sjeverno ili južno od rijeke Duero, tako da njegovo hvatanje i ubijanje bude dopušteno samo ako nema zadovoljavajuće alternative u skladu s odredbama i zahtjevima iz članka 16.?

U slučaju da se ocijeni da je to razlikovanje opravdano:

3. Obuhvaća li pojam „iskorištavanje” iz članka 14. Direktive njezino lovno iskorištavanje, odnosno lov, s obzirom na osobitu važnost te vrste (na ostalim teritorijalnim područjima ona se smatra prioritetnom), uzimajući u obzir da je njezin lov dosad bio dopušten i da je utvrđeno da je njezino stanje u razdoblju od 2013. do 2018. nepovoljno?
4. Protivi li se članku 14. Direktive to da se vuk sjeverno od rijeke Duero zakonom proglašeni lovnom vrstom (članak 7. Zakona br. 4/196 od 12. srpnja o lovu u Kastilji i Leónu i Prilog I. tom zakonu te članak 6. Zakona br. 4/2021 od 1. srpnja o lovu i održivom upravljanju lovnim resursima u Kastilji i Leónu i Prilog I. tom zakonu) i da se donese plan njegova područnog lova na lovištima sjeverno od rijeke Duero za sezone lova 2019./2020., 2020./2021. i 2021./2022., pri čemu nema podataka na temelju koji bi se moglo ocijeniti je li proveden nadzor predviđen člankom 11. Direktive, a popis nije proveden od 2012./2013. te u izvješću koje je poslužilo za donošenje plana područnog lova nema dostatnih, objektivnih, znanstvenih i novih podataka o stanju vukova, iako je procjena stanja njegove očuvanosti u trima regijama koje vuk nastanjuje u Španjolskoj (planinskoj, atlantskoj i mediteranskoj) u razdoblju od 2013. do 2018. nepovoljna?
5. Na temelju odredbi članaka 4., 11. i 17. Direktive o staništima, jesu li izvješća koja treba razmotriti prilikom utvrđivanja stanja očuvanosti vuka (trenutačne i stvarne brojnosti populacije; trenutačne zemljopisne rasprostranjenosti, stope razmnožavanja itd.) izvješća koja sastavlja država članica svakih šest godina ili, ako je to potrebno, u kraćem razdoblju uz pomoć Znanstvenog odbora poput odbora osnovanog Real Decretom 139/2011 (Kraljevska uredba br. 139/2011), s obzirom na rasprostranjenost populacija vuka na području različitih autonomnih zajednica i potrebu procjene mjera u pogledu lokalne populacije „na široj razini” u skladu s presudom Suda od 10. listopada 2019., C-674/17⁽²⁾?

⁽¹⁾ SL 1992., L 206, str. 7. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 2., str. 14.)

⁽²⁾ EU:C:2019:851

Žalba koju je 6. srpnja 2022. podnijela Republika Slovenija protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 27. travnja 2022. u predmetu T-392/20, Petra Flašker/Europska komisija

(Predmet C-447/22 P)

(2022/C 359/55)

Jezik postupka: slovenski

Stranke

Žalitelj: Republika Slovenija (zastupnik: B. Jovin Hrastnik)

Druge stranke u postupku: Petra Flašker, Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- u cijelosti ukine presudu Općeg suda,
- odbije tužbu podnesenu u prvom stupnju, i
- naloži tužitelju iz prvostupanjskog postupka snošenje svih troškova postupka.

U slučaju da Sud utvrdi da mu stanje postupka ne dopušta odlučivanje o sporu, žalitelj od Suda zahtijeva da:

- u cijelosti ukine presudu Općeg suda, i
- uputi predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Opći sud je pogrešno primijenio pravo, time što je pogrešno protumačio članak 108. stavke 2. i 3. UFEU-a i članak 4. stavke 2. i 3. Uredbe br. 2015/1589 ⁽¹⁾, tako što je pogrešno prikazao doseg ovlasti koje Komisija ima u fazi prethodnog ispitivanja prijavljene mjere i time što je pogrešno procijenio da postoje ozbiljne poteškoće s kojima će se Komisija morati suočiti prilikom analize mjera o kojima je riječ, odnosno sredstava povjerenih na upravljanje javnim ljekarnama Lekarna Ljubljana p.o. i Lekarna Ljubljana nakon 1979. godine.
2. Opći sud je pogrešno primijenio pravo, time što je kvalificirao činjenice na način koji je u pravnom smislu pogrešan i time što je pogrešno zaključio da se Komisija, u odnosu na sredstva koja su 1979. godine povjerena na upravljanje Lekarni Ljubljana p.o. te su zatim 1997. godine prenesena Lekarni Ljubljana, suočila s ozbiljnim poteškoćama zbog čega je u tom slučaju trebala pokrenuti istražni postupak iz članka 108. stavka 2. UFEU-a.
3. Opći sud je pogrešno primijenio pravo s obzirom na to da njegova presuda nije dostatno obrazložena.
4. Opći sud je povrijedio postupovna pravila time što je, s jedne strane, uzeo u obzir općenite tvrdnje koje je tužitelj naveo u tužbi i time što, s druge strane, nije razmotrio pojedinačne tvrdnje koje je Komisija navela u svojem odgovoru na tužbu. Na taj način, povrijeđeno je Komisijino pravo na djelotvoran pravni lijek i na pošteno suđenje, što je naštetilo i žaliteljevima interesima.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (Tekst značajan za EGP) (SL 2015., L 248, str. 9. i ispravak SL 2017., L 186, str. 17.)

Žalba koju je 6. srpnja 2022. podnio Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) protiv presude Općeg suda (treće prošireno vijeće) od 1. lipnja 2022. u predmetu T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno i SFL/SRB

(Predmet C-448/22 P)

(2022/C 359/56)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) (zastupnici: R. Pelayo Jiménez i A. Muñoz Aranguren, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Jedinствeni sanacijski odbor (SRB), Kraljevina Španjolska, Europski parlament, Vijeće Europske unije, Europska komisija, Banco Santander, SA, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno

Žalbeni zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

1. ukine presudu Općeg suda (treće prošireno vijeće) od 1. lipnja 2022. i poništi odluku izvršne sjednice Jedinствenog sanacijskog odbora (SRB) SRB/EES/2017/08, od 7. lipnja 2017. o donošenju sanacijskog programa za društvo Banco Popular Español, S.A.;
2. podredno, ako stanje postupka ne dopušta Sudu da odluči o meritumu predmeta, ukine pobijanu presudu i vrati predmet Općem sudu kako bi potonji donio novu presudu u skladu s odlukom Suda;
3. u svakom slučaju, naloži SRB-u snošenje troškova ove žalbe, kao i troškova tužbe za poništenje pred Općim sudom, a društvu BANCO SANTANDER snošenje vlastitih troškova u oba postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Prvi žalbeni razlog: koji se temelji na tome da su pobijanom presudom povrijeđeni pravo na djelotvoran pravni lijek (članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima; u daljnjem tekstu: Povelja), članak 21. Statuta Suda, članak 76. točka (d) i članak 103. stavak 3. Poslovnika Općeg suda te sudska praksa Europskog suda za ljudska prava o pravu na pošteno suđenje (upotreba relevantnih dokaza i pristup sudu).
2. Drugi žalbeni razlog: koji se temelji na tome da su pobijanom presudom povrijeđeni pravo na djelotvoran pravni lijek (članak 47. Povelje), članak 21. Statuta Suda i članak 103. stavak 3. Poslovnika Općeg suda te da je povrijeđeno načelo opreznosti primijenjeno na jedinstveni sanacijski mehanizam.
3. Treći žalbeni razlog: koji se temelji na tome da je odlukom SRB-a povrijeđena obveza obrazlaganja, koja nije ispravljena pobijanom presudom, te na povredi načela jednakosti oružja (članak 47. Povelje).
4. Četvrti žalbeni razlog: koji se temelji na tome da su pobijanom presudom povrijeđeni članci 17. i 52. Povelje te na tome da je tumačenje članka 20. stavka 16. Uredbe 806/2014⁽¹⁾ suprotno pravu.
5. Peti žalbeni razlog: koji se temelji na povredi članka 18. stavka 1. točke (b) Uredbe 806/2014 jer se u pobijanoj presudi nije čelo to da bi postojanje mjera rane intervencije kojima bi se spriječila propast društva Banco Popular dovelo do ništavosti odluke o sanaciji.
6. Šesti žalbeni razlog: koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava jer se nije utvrdilo postojanje hitne likvidnosne pomoći dovoljne za rješavanje krize likvidnosti društva Banco Popular, koju su odobrili Banco de España i ESB. Povreda članka 18. stavka 1. Uredbe 806/2014.

7. Sedmi žalbeni razlog: koji se temelji na povredi članka 20. stavka 1. i članka 20. stavka 5. točke (b) Uredbe 806/2014 jer se u presudi Općeg suda smatralo da je društvo Deloitte imalo status „neovisnog stručnjaka”.
8. Osmi žalbeni razlog: koji se temelji na tome da su pobijanom presudom povrijeđeni članak 24. Uredbe 806/2014 i članak 39. stavak 2. točke (b), (d) i (f) Direktive 2014/59 ⁽²⁾ jer se nije poštovala obveza postizanja najviše moguće prodajne cijene u postupku sanacije te načelo jednakosti i transparentnosti između zainteresiranih ponuditelja.

- ⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 1. i ispravak SL 2015., L 101, str. 62.)
- ⁽²⁾ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2014., L 173, str. 190. i ispravak SL 2015., L 216, str. 9.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. srpnja 2022. uputio Landgericht Ravensburg (Njemačka) – VX
i AT/Gemeinde Ummendorf**

(Predmet C-456/22)

(2022/C 359/57)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Ravensburg (Njemačka)

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: VX, AT

Tuženik: Gemeinde Ummendorf

Prethodno pitanje

Treba li pojam nematerijalne štete iz članka 82. stavka 1. Uredbe (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ tumačiti na način da pretpostavka postojanja nematerijalne štete zahtijeva osjetno oštećenje i objektivno razumljivu povredu osobnih interesa ispitanika ili je za to dovoljan puki kratkotrajni gubitak suvereniteta ispitanika nad njegovim podacima zbog objave osobnih podataka na internetu tijekom razdoblja od nekoliko dana, koji ispitaniku nije prouzročio nikakve osjetne ili štetne posljedice?

- ⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016., L 119, str. 1. i ispravci SL 2018., L 127., str. 2. i SL 2021., L 74, str. 35.)

Tužba podnesena 8. srpnja 2022. – Europska komisija/Kraljevina Nizozemska

(Predmet C-459/22)

(2022/C 359/58)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnik: W. Roels, agent)

Tuženik: Kraljevina Nizozemska

Tužbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Kraljevina Nizozemska prihvatanjem i zadržavanjem pretpostavki za prenošenje mirovinskog kapitala, sadržanih u članku 19.a stavku 1. točki (d) i članku 19.b stavcima 1. i 2. Weta op de Loonbelasting 1964 (Zakon o oporezivanju plaća iz 1964.), članku 40.c Uitvoeringsregeling Invorderingsweta (Provedbena uredba uz Zakon o naplati poreza), članku 10.d stavku 3. Uitvoeringsbesluit Loonbelastinga 1965 (Odluka o provedbi Zakona o oporezivanju plaća iz 1965.) i Bijlageu IV bij besluit DGB2012/7010M inzake internationale aspecten van pensioenen (Prilog IV. Odluci DGB2012/7010M o međunarodnim aspektima mirovine), povrijedila svoje obveze iz članaka 45., 65. i 63. UFEU-a;
- naloži Kraljevini Nizozemskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Komisija smatra da su nizozemski propisi u pogledu pretpostavki za prenošenje mirovinskog kapitala akumuliranog u tzv. „drugom stupu”, dodatnoj mirovinskoj akumulaciji posredstvom poslodavca, nespojivi sa slobodnim kretanjem radnika, usluga i kapitala. Iako te pretpostavke vrijede i za domaća i za inozemna prenošenja, lakše ih je ispuniti domaćim, nego inozemnim pružateljima mirovinskog osiguranja, koji u vlastitoj državi članici žele pružati usluge u području mirovinskog osiguranja zaposlenicima koji su tamo zaposleni, a prethodno su u Nizozemskoj akumulirali mirovinski kapital. Ako se ne ispune pretpostavke iz zakonske regulative, mirovinski kapital akumuliran u Nizozemskoj se oporezuje.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. srpnja 2022. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – BM/LO

(Predmet C-462/22)

(2022/C 359/59)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof (Njemačka)

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: BM

Druga stranka u žalbenom postupku: LO

Prethodno pitanje

Počinja li razdoblje čekanja od godine dana, odnosno šest mjeseci u skladu s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) petom i šestom alinejom Uredbe (EZ) br. 2201/2003⁽¹⁾ za stranku koja pokreće postupak teći tek sa zasnivanjem njezina uobičajenog boravišta u državi članici suda pred kojim je pokrenut postupak ili je dovoljno ako na početku relevantnog razdoblja čekanja stranka koja pokreće postupak ima samo *de facto* boravište u državi članici suda pred kojim je pokrenut postupak i njezino se boravište tek nakon toga u razdoblju do podnošenja zahtjeva uspostavi kao uobičajeno boravište?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1347/2000 (SL 2003., L 338, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 133. i ispravak SL 2014., L 46., str.22.)

Žalba koju je 26. srpnja 2022. podnijela Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) protiv presude Općeg suda (drugo prošireno vijeće), od 11. svibnja 2022. u predmetu T-913/16, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi/Europska središnja banka (ESB)

(Predmet C-512/22 P)

(2022/C 359/60)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) (zastupnici: M. Carpinelli, R. Vaccarella, A. Baldaccini, A. Saccucci, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska središnja banka, Europska komisija, Silvio Berlusconi

Zahtjevi

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

1. ukine presudu Općeg suda Europske unije od 11. svibnja 2022.;
2. posljedično, poništi odluku ESB-a od 25. listopada 2016.;
3. podredno, ako Sud smatra da ne može odlučiti o stanju postupka, ukine presudu Općeg suda Europske unije od 11. svibnja 2022. i uputi predmet na ponovno odlučivanje drugom vijeću istog Općeg suda;
4. naloži ESB-u snošenje troškova postupka, uključujući i troškove prvostupanjskog postupka;
5. kao mjeru izvođenja dokaza, ako to smatra potrebnim, naloži odgovarajuće mjere upravljanja postupkom ili izvođenja dokaza za pribavljanje zapisnika s rasprave održane 16. rujna 2021. i zvučnog zapisa rasprave;

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog. Pogreška koja se tiče prava u ocjeni učinaka nadzora koji su žalitelji proveli nad društvom Banca Mediolanum – Očita pogreška u ocjeni i iskrivljavanje činjenica u vezi sa stjecanjem kvalificiranog udjela – Nezakonita zamjena obrazloženja pobijane odluke – Povreda načela kontradiktornosti – Pogreška koja se tiče prava u pravnoj kvalifikaciji „stjecanja” kvalificiranog udjela sa stajališta prava Europske unije i nacionalnog prava – Pogrešna primjena nacionalnog prava – Povreda načela lojalne suradnje – Proturječnosti u obrazloženju – Zloupotropa ovlasti

Žalbeni razlog sastoji se od šest dijelova, koji se odnose na sljedeća pitanja:

- A. provjera nadzora nad društvom Banca Mediolanum koji su „prije predmetnog pripajanja” žalitelji proveli putem međudioničarskog ugovora sklopljenog s društvom Fin. Prog. Italia: pogrešna ocjena posljedica;
- B. svojstvo Silvija Berlusconija kao kvalificiranog člana društva Banca Mediolanum: pogrešna rekonstrukcija niza „odluka društva Banca d'Italia od 7. listopada 2014.” – „pripajanje”- „presuda Consiglia di Stato (Državno vijeće, Italija) od 3. ožujka 2016.”; iskrivljavanje činjenica i očita pogreška koja se tiče prava;
- C. zamjena, od strane Općeg suda, vlastitog obrazloženja onim autora pobijanog akta: povreda članaka 263. i 264. UFEU-a;
- D. novi europski pojam stjecanja kvalificiranog udjela; neprimjenjivanje nacionalnog prava;
- E. Opći sud stvorio je kategoriju koja nije predviđena europskim zakonodavstvom;

F. razlika između neizravnog kvalificiranog udjela i izravnog kvalificiranog udjela: povreda članka 22. Direktive 2013/36 i članka 22. pročišćenog teksta zakonâ u području bankarstva i kreditiranja .

Drugi žalbeni razlog. Pogreške koje se tiču prava u pogledu navodne zakonitosti Direktive br. 2013/36/EU ⁽¹⁾ – Povreda općeg načela zabrane retroaktivnosti akata i općeg načela pravne sigurnosti – Očita kontradiktornost obrazloženja

Treći žalbeni razlog. Pogreške koje se tiču prava – Povreda načela pravomoćnosti i općeg načela pravne sigurnosti – Povreda prava na djelotvornu sudsku zaštitu (upućivanje na deveti žalbeni razlog) – Nepostojanje obrazloženja

Četvrti žalbeni razlog. Pogreške koje se tiču prava u primjeni unutarnjeg zakonodavstva kojim se prenosi Direktiva br. 2013/36/EU – Povreda načela pravne sigurnosti – Neuzimanje u obzir odlučujuće činjenice koja se dogodila tijekom trajanja sudskog postupka (rehabilitacija) koja automatski dovodi do ponovnog ispunjavanja zahtjevâ dobrog ugleda u smislu unutarnjeg zakonodavstva o prenošenju.

Žalbeni razlog sastoji se od četiri dijela, koji se odnose na sljedeća pitanja:

- A. neprenošenje članka 23. stavka 1. Direktive 2013/36 u unutarnji pravni poredak i, u svakom slučaju, nezakonitost ministarske uredbe br. 144/1998;
- B. neobjavlivanje popisa (dokumenata koji se podnose radi dobivanja dozvole) predviđenog člankom 23. stavkom 4. Direktive 2013/36;
- C. nemogućnost pozivanja na smjernice iz 2008. godine;
- D. odluka o rehabilitaciji Silvija Berlusconiya; neuzimanje u obzir odlučujuće činjenice koja se dogodila tijekom trajanja sudskog postupka, koja automatski dovodi do ponovnog ispunjavanja zahtjevâ dobrog ugleda u smislu unutarnjeg zakonodavstva o prenošenju

Peti žalbeni razlog. Pogreška koja se tiče prava u tumačenju članka 23. Direktive 2013/36/EU u pogledu relevantnosti zahtjeva o mogućem utjecaju predloženog stjecatelja u slučaju prestanka ispunjavanja zahtjevâ dobrog ugleda utvrđenih unutarnjim zakonodavstvom

Šesti žalbeni razlog. Pogreška koja se tiče prava u pogledu relevantnosti načela proporcionalnosti prilikom primjene Direktive br. 2013/36/EU u vezi s navodnim automatizmom koji proizlazi iz unutarnjeg zakonodavstva o prenošenju – Zabrana automatizama – Nepostojanje ili nedostatnost obrazloženja

Sedmi žalbeni razlog. Pogreške koje se tiču prava prilikom tumačenja i primjene članka 22. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1024/2013 ⁽²⁾ i članka 32. stavaka 1. i 5. Uredbe (EU) br. 468/2014 ⁽³⁾ – Povreda relevantnog primjenjivog unutarnjeg prava – Povreda članaka 41. i 47. Povelje – Očita nelogičnost i kontradiktornost obrazloženja

Osmi žalbeni razlog. Nezakonitost kratkog roka (od 3 dana) predviđenog za dostavu očitovanja člankom 31. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 468/2014 – Povreda članka 41. Povelje i odgovarajućih općih načela prava koja proizlaze iz zajedničkih ustavnih tradicija država članica – Kontradiktornost i očita nelogičnost obrazloženja – Neispunjavanje kriterija razumnosti i proporcionalnosti roka i neizvršavanje nadležnosti Općeg suda u tom pogledu

Deveti žalbeni razlog. Pogreške koje se tiču prava u primjeni članka 84. Poslovnika Općeg suda vezano za nove tužbene razloge iznesene nakon presude Suda od 19. prosinca 2018. – Očita pogreška u ocjeni koja se odnosi na postojanje „novog pravnog elementa”, nepostojanje i očita nelogičnost obrazloženja – Povreda načela djelotvorne sudske zaštite i članka 47. Povelje – Nepostojanje obrazloženja kada je riječ o neispitivanju novih tužbenih razloga po službenoj dužnosti

Deseti žalbeni razlog. Očita pogreška u ocjeni kada je riječ o dopuštenosti tužbenog razloga koji se odnosi na davanje pozitivne odluke socijalnih službi o okončanju alternativne sankcije – Očita nelogičnost obrazloženja – Povreda unutarnjeg prava – Povreda članka 84. Poslovnika Općeg suda – Povreda načela djelotvorne sudske zaštite i članka 47. Povelje – Nepostojanje obrazloženja kada je riječ o neispitivanju tužbenog razloga po službenoj dužnosti

Jedanaesti žalbeni razlog. Povreda članka 85. stavka 3. Poslovnika Općeg suda kada je riječ o nedopuštenosti novih dokaza – Očita pogreška u ocjeni kada je riječ o relevantnosti za potrebe presude Suda od 19. prosinca 2018. i presude Sezioni Unite della Corte di Cassazione (Kasacijski sud, spojena vijeća) br. 10355/2021 – Neispitivanje dokumenta koji je odlučujući u svrhe dopuštenosti novih tužbenih razloga – Povreda prava na obranu i osobito članka 47. Povelje

- (¹) Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL 2013., L 176, str. 338.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 14, str. 105. i ispravak SL 2017., L 20, str. 1.)
- (²) Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL 2013., L 287, str. 63.)
- (³) Uredba Europske središnje banke (EU) br. 468/2014 od 16. travnja 2014. o uspostavljanju okvira za suradnju unutar Jedinstvenog nadzornog mehanizma između ESB-a i nacionalnih nadležnih tijela te s nacionalnim imenovanim tijelima (Okvirna uredba o SSM-u) (ESB/2014/17) (SL 2014., L 141, str. 1.)

Žalba koju je 27. srpnja 2022. podnio Silvio Berlusconi protiv presude Općeg suda (drugo prošireno vijeće) od 11. svibnja 2022. u predmetu T-913/16, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi/Europska središnja banka (ESB)

(Predmet C-513/22 P)

(2022/C 359/61)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Silvio Berlusconi (zastupnici: A. Di Porto, N. Ghedini, B. Nascimbene, *avvocati*)

Druge stranke u postupku: Europska središnja banka, Europska komisija, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest)

Zahtjevi

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- ukine presudu Općeg suda Europske unije od 11. svibnja 2022.;
- posljedično, poništi odluku Europske središnje banke od 25. listopada 2016.;
- podredno, ako Sud smatra da ne može odlučiti o stanju postupka, ukine presudu Općeg suda Europske unije od 11. svibnja 2022. i uputi predmet na ponovno odlučivanje drugom vijeću istog Općeg suda;
- naloži Europskoj središnjoj banci snošenje troškova postupka, uključujući i troškove prvostupanjskog postupka;
- kao mjeru izvođenja dokaza,
 - naloži da se dokumenti koje je Opći sud proglasio nedopuštenima ili neprihvatljivima prilože spisu; i
 - ako to smatra potrebnim, naloži odgovarajuće mjere upravljanja postupkom ili izvođenja dokaza za pribavljanje zapisnika s rasprave održane 16. rujna 2021. i zvučnog zapisa rasprave;

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog. Pogreška koja se tiče prava u ocjeni učinaka nadzora koji su žalitelji proveli nad društvom Banca Mediolanum – Očita pogreška u ocjeni i iskrivljavanje činjenica u vezi sa stjecanjem kvalificiranog udjela – Nezakonita zamjena obrazloženja pobijane odluke – Povreda načela kontradiktornost – Pogreška koja se tiče prava u pravnoj kvalifikaciji „stjecanja” kvalificiranog udjela sa stajališta prava Europske unije i nacionalnog prava – Pogrešna primjena nacionalnog prava – Povreda načela lojalne suradnje – Proturječnosti u obrazloženju – Zlouporaba ovlasti

Žalbeni razlog sastoji se od šest dijelova, koji se odnose na sljedeća pitanja:

- A. provjera nadzora nad društvom Banca Mediolanum koji su „prije predmetnog pripajanja” društvo Fininvest i Silvio Berlusconi proveli putem međudioničarskog ugovora sklopljenog s društvom Fin. Prog. Italia: pogrešna ocjena posljedica;
- B. svojstvo Silvija Berlusconija kao kvalificiranog člana društva Banca Mediolanum: pogrešna rekonstrukcija niza „odluka društva Banca d'Italia od 7. listopada 2014.” – „pripajanje”- „presuda Consiglia di Stato (Državno vijeće, Italija) od 3. ožujka 2016.”; iskrivljavanje činjenica i očita pogreška koja se tiče prava;
- C. zamjena, od strane Općeg suda, vlastitog obrazloženja onim autora pobijanog akta: povreda članka 263. i 264. UFEU-a;
- D. novi europski pojam stjecanja kvalificiranog udjela; neprimjenjivanje nacionalnog prava;
- E. Opći sud stvorio je kategoriju koja nije predviđena europskim zakonodavstvom;
- F. razlika između neizravnog kvalificiranog udjela i izravnog kvalificiranog udjela: povreda članka 22. Direktive br. 2013/36/EU i članka 22. pročišćenog teksta zakonâ u području bankarstva i kreditiranja

Drugi žalbeni razlog. Pogreške koje se tiču prava u pogledu navodne zakonitosti Direktive br. 2013/36/EU ⁽¹⁾ – Povreda općeg načela zabrane retroaktivnosti akata i općeg načela pravne sigurnosti – Očita kontradiktornost obrazloženja

Treći žalbeni razlog. Pogreške koje se tiču prava – Povreda načela pravomoćnosti i općeg načela pravne sigurnosti – Povreda prava na djelotvornu sudsku zaštitu (upućivanje na deveti žalbeni razlog) – Nepostojanje obrazloženja

Četvrti žalbeni razlog. Pogreške koje se tiču prava u primjeni unutarnjeg zakonodavstva kojim se prenosi Direktiva br. 2013/36/EU – Povreda načela pravne sigurnosti – Neuzimanje u obzir odlučujuće činjenice koja se dogodila tijekom trajanja sudskog postupka (rehabilitacija) koja automatski dovodi do ponovnog ispunjavanja zahtjevâ dobrog ugleda u smislu unutarnjeg zakonodavstva o prenošenju.

Žalbeni razlog sastoji se od četiri dijela, koji se odnose na sljedeća pitanja:

- A. neprenošenje članka 23. stavka 1. Direktive br. 2013/36/EU u unutarnji pravni poredak i, u svakom slučaju, nezakonitost ministarske uredbe br. 144/1998;
- B. neobjavljivanje popisa (dokumenata koji se podnose radi dobivanje dozvole) predviđenog člankom 23. stavkom 4. Direktive 2013/36/EU;
- C. nemogućnost pozivanja na smjernice iz 2008. godine;
- D. odluka o rehabilitaciji Silvija Berlusconija; neuzimanje u obzir odlučujuće činjenice koja se dogodila tijekom trajanja sudskog postupka, koja automatski dovodi do ponovnog ispunjavanja zahtjevâ dobrog ugleda u smislu unutarnjeg zakonodavstva o prenošenju

Peti žalbeni razlog. Pogreška koja se tiče prava u tumačenju članka 23. Direktive 2013/36/EU u pogledu relevantnosti zahtjeva o mogućem utjecaju predloženog stjecatelja u slučaju prestanka ispunjavanja zahtjevâ dobrog ugleda utvrđenih unutarnjim zakonodavstvom

Šesti žalbeni razlog. Pogreška koja se tiče prava u pogledu relevantnosti načela proporcionalnosti prilikom primjene Direktive br. 2013/36/EU u vezi s navodnim automatizmom koji proizlazi iz unutarnjeg zakonodavstva o prenošenju – Zabrana automatizama – Nepostojanje ili nedostatnost obrazloženja

Sedmi žalbeni razlog. Pogreške koje se tiču prava prilikom tumačenja i primjene članka 22. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1024/2013⁽¹⁾ i članka 32. stavaka 1. i 5. Uredbe (EU) br. 468/2014⁽²⁾ – Povreda relevantnog primjenjivog unutarnjeg prava – Povreda članaka 41. i 47. Povelje – Očita nelogičnost i kontradiktornost obrazloženja

Osmi žalbeni razlog. Nezakonitost kratkog roka (od 3 dana) predviđenog za dostavu očitovanja člankom 31. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 468/2014 – Povreda članka 41. Povelje i odgovarajućih općih načela prava koja proizlaze iz zajedničkih ustavnih tradicija država članica – Kontradiktornost i očita nelogičnost obrazloženja – Neispunjavanje kriterija razumnosti i proporcionalnosti roka i neizvršavanje nadležnosti Općeg suda u tom pogledu

Deveti žalbeni razlog. Pogreške koje se tiču prava u primjeni članka 84. Poslovnika Općeg suda vezano za nove tužbene razloge iznesene nakon presude Suda od 19. prosinca 2018. – Očita pogreška u ocjeni koja se odnosi na postojanje „novog pravnog elementa”, nepostojanje i očita nelogičnost obrazloženja – Povreda načela djelotvorne sudske zaštite i članka 47. Povelje – Nepostojanje obrazloženja kada je riječ o neispitivanju novih tužbenih razloga po službenoj dužnosti

Deseti žalbeni razlog. Očita pogreška u ocjeni kada je riječ o dopuštenosti tužbenog razloga koji se odnosi na davanje pozitivne odluke socijalnih službi o okončanju alternativne sankcije – Očita nelogičnost obrazloženja – Povreda unutarnjeg prava – Povreda članka 84. Poslovnika Općeg suda – Povreda načela djelotvorne sudske zaštite i članka 47. Povelje – Nepostojanje obrazloženja kada je riječ o neispitivanju tužbenog razloga po službenoj dužnosti

Jedanaesti žalbeni razlog. Povreda članka 85. stavka 3. Poslovnika Općeg suda kada je riječ o nedopuštenosti novih dokaza – Nepostojanje ili nedostatnost obrazloženja kada je riječ o razlozima koji opravdavaju kašnjenje – Očita pogreška u ocjeni kada je riječ o relevantnosti za potrebe odluke o dokumentima koji se odnose na tužbe pred ESLJP-om, presude Suda od 19. prosinca 2018. i presude Sezioni Unite della Corte di Cassazione (Kasacijski sud, spojena vijeća) br. 10355/2021 – Neispitivanje dokumenta koji je odlučujući u svrhe dopuštenosti novih tužbenih razloga – Povreda prava na obranu i osobito članka 47. Povelje

(¹) Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL 2013., L 176, str. 338.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 14, str. 105. i ispravak SL 2017., L 20, str. 1.)

(²) Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL 2013., L 287, str. 63.)

(³) Uredba Europske središnje banke (EU) br. 468/2014 od 16. travnja 2014. o uspostavljanju okvira za suradnju unutar Jedinstvenog nadzornog mehanizma između ESB-a i nacionalnih nadležnih tijela te s nacionalnim imenovanim tijelima (Okvirna uredba o SSM-u) (ESB/2014/17) (SL 2014., L 141, str. 1.)

Žalba koju je 29. srpnja 2022. podnijela Tirrenia di navigazione SpA protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 18. svibnja 2022. u predmetu T-593/20, Tirrenia di navigazione SpA/Europska komisija

(Predmet C-514/22 P)

(2022/C 359/62)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Tirrenia di navigazione SpA (zastupnici: B. Nascimbene, F. Rossi Dal Pozzo, A. Moriconi, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

1. ukine presudu Općeg suda od 18. svibnja 2022., u predmetu T-593/20;
2. proglasi članke 2., 3. i 4., i podredno članke 6. i 7., Odluke Komisije (EU) 2020/1412 od 2. ožujka 2020. ništavima, kojima se nalaže povrat navodnih potpora, tako da proglasi da taj povrat odmah stupa na snagu i proizvodi učinak;
3. podredno drugoj točki: uputi predmet na ponovno odlučivanje nekom drugom vijeću Općeg suda;
4. naloži tuženiku snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj pobija presudu Općeg suda u predmetu T-593/20, Tirrenia di navigazione SpA /Komisija, kojom je Opći sud odbio zahtjev za poništenje članaka 2., 3. i 4. Odluke (EU) 2020/1412 od 2. ožujka 2020., i podredno, članaka 6. i 7. te odluke kojom je Komisija zaključila da su neke mjere koje se odnose na žalitelja državne potpore koje su nezakonite i nespojive s tržištem.

Svojim prvim žalbenim razlogom žalitelj ističe povredu članka 107. stavka 1. i članka 108. stavka 2. UFEU-a, kao i Smjernica o sanaciji i rekonstruiranju iz 2004.

Žalitelj tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava i da je prilikom donošenja odluke počinio pogrešku u obrazloženju u dijelu u kojem tvrdi da žalitelj nije osigurao poštovanje uvjeta iz točke 25. točke (c) Smjernica iz 2004.

Žalitelj, naprotiv, ističe da je talijanska vlada: a) propisno obavijestila Komisiju o planu privatizacije podružnice tvrtke, b) potvrdila namjeru povrata potpore za sanaciju prije isteka roka od šest mjeseci koristeći prihode od privatizacije, c) objavila plan likvidacije na svojoj web stranici. Stoga, omogućila je Komisiji potpunu informiranost o njezinim planovima da provede privatizaciju, u okviru plana likvidacije, te da zatim vrati potporu za sanaciju.

Prema žaliteljevu mišljenju, formalistički pristup koji je usvojila Komisija te koji s njom dijeli Opći sud protivan je načelu dobre uprave utvrđenom u članku 41. Povelje o temeljnim pravima, kao i načelu korisnog učinka.

Svojim drugim žalbenim razlogom žalitelj ističe povredu članka 107. stavka 1. UFEU-a i članka 108. stavka 2. UFEU-a u vezi s izuzećima od plaćanja određenih poreza.

Žalitelj navodi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava i da je prilikom donošenja odluke počinio pogrešku u obrazloženju u dijelu u kojem je, kada je riječ o „neizravnim porezima”, smatrao osnovanim prigovor nedopuštenosti koji je Komisija istaknula u svojem odgovoru na tužbu.

Opći sud je, nadalje, počinio pogrešku koja se tiče prava prilikom ocjene primjenjivosti članka 107. stavka 1. UFEU-a na mjeru koja se žalitelju prigovara, a koja se odnosi na izuzeće od plaćanja određenih poreza, te ocjene Općeg suda u tom pogledu nisu obrazložene.

Takvo izuzeće od poreza na dobit je, zapravo, u potpunosti uvjetovano ostvarenjem budućih i neizvjesnih događaja, što je do sada spriječilo da žalitelju nastane bilo kakva prednost i učinilo mogućim, kako je navedeno u odluci, da se bilo kakva prednost može ostvariti u budućnosti.

Žalitelj zatim smatra da, osim toga što ne postoji nikakva prednost, nedostaju i drugi sastavni elementi pojma potpora; utjecaj mjere na trgovinu unutar Unije i narušavanje tržišnog natjecanja.

Stoga navedeno izuzeće nije obuhvaćeno pojmom državna potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a i, stoga, nije državna potpora.

Svojim trećim žalbenim razlogom žalitelj ističe povredu načela pravne sigurnosti i dobre uprave vezano za trajanje postupka, kao i načela zaštite legitimnih očekivanja i povredu načela proporcionalnosti.

Žalitelj tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava te da njegova presuda nije dostatno obrazložena u dijelu u kojem tvrdi da postupak koji je doveo do donošenja Odluke (EU) br. 2020/1412 u cijelosti nije predugo trajao i da, stoga, nisu povrijeđena načela pravne sigurnosti, dobre uprave i proporcionalnosti. Kada je riječ o povredi načela proporcionalnosti, Opći sud smatra prigovor nedopuštenosti koji je Komisija istaknula u svojem odgovoru na tužbu osnovanim te je, na taj način, počinio pogrešku koja se tiče prava.

Žalitelj osim toga smatra da Odlukom (EU) 2020/1412, u skladu s načelom zaštite legitimnih očekivanja i člancima 16. i 17. Povelje o temeljnim pravima, nije mogao biti naložen povrat sporne mjere potpore društvu Tirrenia in AS.

Prema žaliteljevu mišljenju, Opći sud je, time što nije utvrdio da je Komisija povrijedila spomenuta opća načela i Povelju o temeljnim pravima, počinio pogrešku koja se tiče prava.

Svojim četvrtim žalbenim razlogom žalitelj ističe da je Opći sud počinio pogrešku time što nije uvrstio dokazni element u spis.

Žalitelj ističe da nije mogao priložiti spisu predmeta, u smislu članka 85. stavka 3. Poslovnika Općeg suda, Odluku Komisije od 30. rujna 2021. o mjerama SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN), koje su Italija i Regija Sardinija provele u korist Saremara (C(2021) 6990 def.), koju je žalitelju podnijela Komisija na temelju zahtjeva za pristup dokumentima.

Prema žaliteljevu mišljenju, s obzirom na odluku Saremar, to što takvi dodatni dokazni elementi nisu priloženi spisu dovelo je do pogrešaka u presudi Općeg suda, kako zbog činjenice da je došlo do povrede Poslovnika istog Općeg suda i obveze obrazlaganja koju ima svaka institucija Unije, tako i zbog toga što je došlo do očitih povreda žaliteljevih prava na obranu.

Žalba koju je 29. srpnja 2022. podnijela Tirrenia di navigazione SpA protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 18. svibnja 2022. u predmetu T-601/20, Tirrenia di navigazione SpA/Europska komisija

(Predmet C-515/22 P)

(2022/C 359/63)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Tirrenia di navigazione SpA (zastupnici: B. Nascimbene, F. Rossi Dal Pozzo, A. Moriconi, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

1. ukine presudu Općeg suda od 18. svibnja 2022., u predmetu T-601/20;
2. proglasi članak 1. stavak 3., u vezi s člankom 2., Odluke Komisije (EU) 2020/1412 od 2. ožujka 2020. ništavim;
3. podredno drugoj točki: uputi predmet na ponovno odlučivanje nekom drugom vijeću Općeg suda;
4. naloži tuženiku snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj pobija presudu Općeg suda od 18. svibnja 2022. u predmetu T-601/20, Tirrenia di navigazione SpA /Komisija, kojom je Opći sud odbio zahtjev za poništenje članka 1. stavka 3., u vezi s člankom 2., Odluke (EU) 2020/1412 od 2. ožujka 2020., kojom je Komisija proglasila „potpore dodijeljene društvu Adriatica za razdoblje od siječnja 1992. do srpnja 1994. u vezi s prometovanjem na liniji Brindisi/Krf/Igumenica/Patras nespojivima s unutarnjim tržištem”, koje su „nezakonito provedene protivno članku 108. stavku 3.” UFEU-a.

Svojim prvim žalbenim razlogom žalitelj ističe povredu postupka u odnosu na rok zastare za povrat kamata na potpore koje se smatraju nezakonitima i nespojivima s tržištem.

Prema žaliteljevu mišljenju, Opći sud je počinio više pogrešaka: a) time što je, u odnosu na konkretnu tvrdnju da kamate za razdoblje između 1. siječnja 2007. i 26. ožujka 2007. nisu vraćene, smatrao da nije istekao desetogodišnji rok zastare; b) tvrdeći da žalitelj ne može isticati neosporavanje takve povrede, što dovodi do očitog kršenja načela kontradiktornosti i, stoga, prava na obranu, u dijelu u kojem se odnosi na dotičnu državu članicu.

Svojim drugim žalbenim razlogom žalitelj ističe pogrešnu kvalifikaciju potpore kao nove, nezakonitosti odluke kojom se državna potpora proglašava novom i nespojivom s tržištem, kao i povredu obveze obrazlaganja i načela proporcionalnosti.

Opći sud nije dokazao kako je Komisija, Odlukom (EU) 2020/1411 od 2. ožujka 2020., ispravila nedostatak koji je osporavan, presudom Općeg suda od 4. ožujka 2020. u spojenim predmetima T-265/04, T-292/04 i T-504/04, u pogledu odluke iz 2004 (2005/163/EZ).

Opći sud je pogriješio kada je smatrao da je Komisija uklonila nedostatan obrazloženi utvrđeno 2009. i da je Odlukom (EU) 2020/1411 dokazala da su bespovratna sredstva dodijeljena društvu Adriatica za pružanja javnih usluga nove potpore.

Žalitelj tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava i da njegova presuda nije obrazložena u dijelu u kojem tvrdi da je Komisija ispravno kvalificirala bespovratna sredstva koja su odobrena društvu Adriatica za pružanje javnih usluga za razdoblje od siječnja 1992. do srpnja 1994., vezano za prometovanje na liniji Brindisi/Krf/Igumenica/Patras nespojivima s unutarnjim tržištem.

Žalitelj smatra da je Opći sud nužno trebao provjeriti je li Komisija, u Odluci (EU) 2020/1411, a) detaljno definirala stanje na tržištu; b) pravilno usporedila predmet mjere potpore i predmet sporazuma; c) pravilno objasnila kako je narušavanje tržišnog natjecanja uzrokovano mjerom potpore pojačano ovom mjerom (koja se inače smatra spojivom s tržištem), u vezi sa sudjelovanjem u zabranjenom sporazumu i, stoga, d) obrazložila uzročno-posljedičnu vezu u pogledu postojanja posljedičnih prepreka trgovini unutar Zajednice.

Žalitelj nadalje smatra da su zaključci Općeg suda protivni općem načelu proporcionalnosti.

Svojim trećim žalbenim razlogom žalitelj ističe povredu načela pravne sigurnosti i dobre uprave vezano za trajanje postupka, kao i načela zaštite legitimnih očekivanja i povredu načela proporcionalnosti.

Žalitelj tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava te da njegova presuda nije dostatno obrazložena u dijelu u kojem tvrdi da postupak koji je doveo do donošenja Odluke (EU) br. 2020/1411 od 2. ožujka 2022. u cijelosti nije predugo trajao i da, stoga, nisu povrijeđena načela pravne sigurnosti, dobre uprave i proporcionalnosti.

Žalitelj osim toga, na temelju načela legitimnih očekivanja i u skladu s člancima 16. i 17. Povelje o temeljnim pravima, smatra da Odlukom (EU) br. 2020/1411 od 2. ožujka 2022. nije mogao biti naložen povrat potpore.

Prema žaliteljevu mišljenju, Opći sud je, time što nije utvrdio da je Komisija povrijedila iznad spomenuta opća načela i Povelju o temeljnim pravima, počinio pogrešku koja se tiče prava.

Svojim četvrtim žalbenim razlogom žalitelj ističe da je Opći sud počinio pogrešku time što nije uvrstio dokazni element u spis.

Žalitelj ističe da nije mogao priložiti spisu predmeta, u smislu članka 85. stavka 3. Poslovnika Općeg suda, Odluku Komisije od 30. rujna 2021. o mjerama SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN), koje su Italija i Regija Sardinija provele u korist Saremara (C(2021) 6990 def.), koju je žalitelju podnijela Komisija na temelju zahtjeva za pristup dokumentima.

Prema žaliteljevu mišljenju, s obzirom na odluku Saremar, to što takvi dodatni dokazni elementi nisu priloženi spisu dovelo je do pogrešaka u presudi Općeg suda, kako zbog činjenice da je došlo do povrede Poslovnika istog Općeg suda i obveze obrazlaganja koju ima svaka institucija Unije, tako i zbog toga što je došlo do očitih povreda žaliteljevih prava na obranu.

Rješenje predsjednika Suda od 8. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Španjolska) – IP/Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

(Predmet C-330/20) ⁽¹⁾

(2022/C 359/64)

Jezik postupka: španjolski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 359, 26. 10. 2020.

Rješenje predsjednika Suda od 8. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Španjolska) – CZ/Tribunal Económico-Administrativo Regional de Catalunya (TEAR de Catalunya)

(Predmet C-366/20) ⁽¹⁾

(2022/C 359/65)

Jezik postupka: španjolski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 359, 26. 10. 2020.

Rješenje predsjednika Suda od 24. ožujka 2022. (zahtjev za prethodnom odlukom Sofijski gradski sad – Bugarska) – EUROBANK BULGARIA/NI, RZ, DMD DEVELOPMENTS

(Predmet C-445/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/66)

Jezik postupka: bugarski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 412, 11. 10. 2021.

Rješenje predsjednika Suda od 31. ožujka 2022. (zahtjev za prethodnu odluku Landesgericht Korneuburg – Austrija) – Laudamotion GmbH/TG, QN, AirHelp Germany GmbH

(Predmet C-517/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/67)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 471, 22. 11. 2021.

Rješenje predsjednika Suda od 15. ožujka 2022. (zahtjev za prethodnom odlukom Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch – Nizozemska) – G/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Predmet C-614/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/68)

Jezik postupka: nizozemski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 2, 3. 1. 2022.

Rješenje predsjednika Suda od 30. ožujka 2022. (zahtjev za prethodnom odlukom Oberster Gerichtshof – Austrija) – YV/Stadtverkehr Lindau (B) GmbH

(Predmet C-685/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/69)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 84, 21. 2. 2022.

Rješenje predsjednika Suda od 7. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku Curtea de Apel Pitești – Rumunjska) – Procédure engagée par MK

(Predmet C-709/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/70)

Jezik postupka: rumunjski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 51, 31. 1. 2022.

Rješenje predsjednika Suda od 29. ožujka 2022. (zahtjev za prethodnom odlukom Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich – Poljska) – Provident Polska S.A./VF

(Predmet CC-717/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/71)

Jezik postupka: poljski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 128, 21. 3. 2022.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – AI i dr./ECDC

(Predmet T-864/19) ⁽¹⁾

(„Javna služba – Osoblje ECDC-a – Uznemiravanje – Zahtjev za pomoć – Prethodna upozorenja – Članak 31. Povelje o temeljnim pravima – Članak 24. Pravilnika o osoblju – Opseg obveze pružanja pomoći – Dužnost brižnog postupanja – Pokretanje istrage – Razumni rok – Odgovornost – Nezakonitost”)

(2022/C 359/72)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: AI, HV, HW, HY (zastupnici: L. Levi i A. Champetier, odvjetnice)

Tuženik: Europski centar za sprečavanje i kontrolu bolesti (ECDC) (zastupnici: J. Mannheim, agent, uz asistenciju D. Waelbroeck i A. Durona, odvjetnikâ)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 270. UFEU-a, podnesenom tajništvu Općeg suda 17. prosinca 2019., tužitelji zahtijevaju naknadu štete koju su navodno pretrpjeli zbog, u biti, nepostojanja prikladnog odgovora Europskog centra za sprečavanje i kontrolu bolesti (ECDC) u odnosu na postupke osobe A (načelnika odjela) prema njima između 2012. i 2018., koji, prema mišljenju tužitelja, predstavljaju uznemiravanje.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Svaka će stranka snositi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 61, 24. 2. 2020.

Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – JC/EUCAP Somalia

(Predmet T-165/20) ⁽¹⁾

(„Arbitražna klauzula – Član međunarodnog ugovornog osoblja EUCAP-a Somalia – Misija u okviru zajedničke vanjske i sigurnosne politike – Raskid ugovora o radu na određeno vrijeme tijekom probnog roka – Dostava otkaza ugovora putem preporučenog pisma s povratnicom – Slanje na nepotpunu adresu – Početak tijeka roka za podnošenje internog pravnog sredstva prije podnošenja tužbe – Određivanje primjenjivog prava – Kogentne odredbe nacionalnog radnog prava – Ništavost odredbe o probnom roku – Nepravilna dostava otkaza – Kompenzacijska naknada za otkazni rok – Retroaktivna isplata naknade za rad – Protutužba”)

(2022/C 359/73)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: JC (zastupnik: A. Van Himst, odvjetnica)

Tuženik: EUCAP Somalia (zastupnik: E. Raoult, odvjetnica)

Predmet

Svojom tužbom podnesenom na temelju članka 272. UFEU-a tuženik zahtijeva, s jedne strane, da se proglaše ništavima dopis od 4. studenoga 2019. i dopis od 3. prosinca 2019., kojima mu je EUCAP Somalia dostavio svoju odluku o raskidu njegova ugovora o radu kao i, ako je potrebno, odluka od 24. siječnja 2020. kojom je potonji odbio interno pravno sredstvo koje nije stegovne naravi protiv odluke o raskidu njegova ugovora o radu, kako je dostavljena dopisom od 3. prosinca 2019., i s druge strane, da se EUCAP Somalia naloži da mu retroaktivno isplati naknadu za rad sve do dana konačnog, redovnog i zakonskog kraja njihova ugovornog radnog odnosa.

Izreka

1. Dostava otkaza putem pisma od 4. studenoga 2019. je ništava.
2. Raskid ugovora zaključenog između EUCAP Somalia i osobe JC 21. kolovoza 2019. je redovan, valjan i može se istaknuti u odnosu na potonju od 5. prosinca 2019., te stupa na snagu krajem otkaznog roka od mjesec dana počevši od 9. prosinca 2019., u skladu s člankom 18.1 navedenog ugovora.
3. EUCAP-u Somalia se nalaže da osobi JC isplati, s jedne strane, iznos koji odgovara njezinoj naknadi za rad, kako je definirana u članku 12.2 navedenog ugovora, osim dnevnica iz članka 15. ugovora, za razdoblje od 26. studenoga do 8. prosinca 2019., i, s druge strane, iznos koji odgovara kompenzacijskoj naknadi za otkazni rok od mjesec dana jednak navedenoj naknadi za rad, za razdoblje od 9. prosinca 2019. do 9. siječnja 2020., pri čemu se ti iznosi uvećavaju za kamate po zakonskoj stopi u skladu s belgijskim pravom.
4. U preostalom dijelu tužba se odbija.
5. Protutužba koju je podnio EUCAP Somalia se odbija.
6. EUCAP-u Somalia se nalaže snošenje troškova.

(¹) SL C 9, 11. 1. 2021.

Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. –JF/EUCAP Somalia

(Predmet T-194/20) (¹)

(„Arbitražna klauzula – Član međunarodnog ugovornog osoblja EUCAP-a Somalia – Misija u okviru zajedničke vanjske i sigurnosne politike – Neproduženje ugovora o radu nakon povlačenja Ujedinjene Kraljevine iz Unije – Pravo na saslušanje – Jednako postupanje – Nediskriminacija na temelju državljanstva – Prijelazno razdoblje predviđeno Sporazumom o povlačenju Ujedinjene Kraljevine iz Unije – Tužba za poništenje – Tužba za naknadu štete – Akti neodvojivi od ugovora – Nedopuštenost”)

(2022/C 359/74)

Jezik postupka:engleski

Stranke

Tužitelj: JF (zastupnik: A. Kunst, odvjetnica)

Tuženik: EUCAP Somalia (zastupnica: E. Raoult, odvjetnica)

Predmet

1 Svojom tužbom tužitelj, osoba JF, primarno zahtijeva, s jedne strane, na temelju članka 263. UFEU-a, poništenje obavijesti EUCAP-a Somalia od 18. siječnja 2020. (u daljnjem tekstu: obavijest od 18. siječnja 2020.) i dopisa od 29. siječnja 2020. (u daljnjem tekstu: dopis od 29. siječnja 2020.) kojima je EUCAP Somalia odlučio da mu neće produžiti njegov ugovor o radu (u daljnjem tekstu zajedno nazvani: sporni akti) i, s druge strane, na temelju članka 268. UFEU-a, naknadu štete koju je zbog tih akata navodno pretrpio te, podredno, na temelju članka 272. UFEU-a, da se utvrdi da su sporni akti nezakoniti, uz naknadu štete koju je zbog tih akata navodno pretrpio.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Osobi JF nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 201, 15. 6. 2020.

Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – VeriGraft/Eismaea

(Predmet T-457/20) (¹)

(„Arbitražna klauzula – Okvirni program za istraživanje i inovacije „Obzor 2020.” (2014. – 2020.) – Sporazum o dodjeli bespovratnih sredstava „Personalized Tissue-Engineered Veins as a first cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency – P-TEV” – Nepredviđeni troškovi podugovaranja – Pojednostavljeni postupak odobravanja – Podugovaranje spomenuto u periodičnim tehničkim izvješćima – Odobrena periodična tehnička izvješća – Prihvatljivi troškovi”)

(2022/C 359/75)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: VeriGraft AB (Göteborg, Švedska) (zastupnici: P. Hansson i M. Persson, odvjetnici)

Tuženik: Izvršna agencija za Europsko vijeće za inovacije i MSP-ove (Eismaea), (zastupnici: A. Galea, agent, uz asistenciju D. Waelbroeck i A. Durona, odvjetnikâ)

Predmet

Svojom tužbom koja se temelji na članku 272. UFEU-a tužitelj, društvo VeriGraft AB, zahtijeva utvrđenje, kao prvo, da troškovi podugovaranja, koje je Izvršna agencija za mala i srednja poduzeća (EASME) odbila, predstavljaju prihvatljive troškove na temelju Sporazuma o dodjeli bespovratnih sredstava za projekt „Personalizirane vene iz inženjeringa ljudskih tkiva kao prvi izbor za liječenje pacijenata oboljelih od kronične venske insuficijencije – P-TEV” (*Personalized Tissue-Engineered Veins as the first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency-P-TEV*) (u daljnjem tekstu: projekt P-TEV), pod referentnim brojem 778620 (u daljnjem tekstu: sporazum o dodjeli bespovratnih sredstava), kao drugo, da je obavijest o terećenju br. 3242004635, koju je EASME izdao po osnovi iznosa od 106 928,74 eura neosnovana i, kao treće, da je povrat iznosa od 109 230,19 eura iz jamstvenog fonda utemeljen sporazumom o dodjeli bespovratnih sredstava također neosnovan.

Izreka

1. Prihvaća se zahtjev društva VeriGraft AB kojim se traži utvrđenje da su troškovi podugovaranja koje je Izvršna agencija za Europsko vijeće za inovacije i MSP-ove odbila u iznosu od 258 588,80 eura prihvatljivi troškovi na temelju sporazuma o dodjeli bespovratnih sredstava „Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency-P-TEV” pod referentnim brojem 778620.
2. Prihvaća se zahtjev društva VeriGraft kojim se traži utvrđenje neosnovanosti obavijesti o terećenju br. 3242004635 u iznosu od 106 928,74 eura koju je izdala Izvršna agencija za Europsko vijeće za inovacije i MSP-ove.
3. Prihvaća se zahtjev društva VeriGraft kojim se traži utvrđenje neosnovanosti povrata iznosa od 109 230,19 eura iz jamstvenog fonda utemeljen sporazumom o dodjeli bespovratnih sredstava „Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency-P-TEV” pod referentnim brojem 778620.

4. Izvršnoj agenciji za Europsko vijeće za inovacije i MSP-ove nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 297, 7. 9. 2020.

Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – Delifruit/Komisija

(Predmet T-629/20) (¹)

(„Sredstva za zaštitu bilja – Aktivna tvar klorpirifos – Određivanje maksimalnih razina ostataka za klorpirifos u ili na bananama – Uredba (EZ) br. 396/2005 – Raspoloživo znanstveno i tehničko znanje – Drugi legitimni faktori”)

(2022/C 359/76)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Delifruit, SA (Guayaquil, Ekvador) (zastupnici: K. Van Maldegem, P. Sellar i S. Abdel-Qader, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: F. Castilla Contreras, A. Dawes i M. ter Haar, agenti)

Predmet

Svojom tužbom koja se temelji na članku 263. UFEU-a tužitelj zahtijeva djelomično poništenje Uredbe Komisije (EU) 2020/1085 od 23. srpnja 2020. o izmjeni priloga II. i V. Uredbi (EZ) br. 396/2005 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu maksimalnih razina ostataka za klorpirifos i klorpirifos-metil u ili na određenim proizvodima (SL 2020., L 239, str. 7., ispravak SL 2020., L 245, str. 31.), u mjeri u kojoj utvrđuje maksimalnu razinu ostataka za klorpirifos u ili na bananama u visini 0,01 mg/kg.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Delifruit, SA nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 433, 14. 12. 2020.

Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – Standard International Management/EUIPO – Asia Standard Management Services (The Standard)

(Predmet T-768/20) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak opoziva – Figurativni žig Europske unije The Standard – Proglašenje opoziva – Mjesto uporabe žiga – Reklame i ponude na prodaju namijenjene potrošačima u Uniji – Članak 58. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2022/C 359/77)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Standard International Management LLC (New York, New York, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: M. Edenborough, QC, S. Wickenden, barrister, i M. Maier, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Gája, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Asia Standard Management Services Ltd (Hong Kong, Kina)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj traži poništenje odluke petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 27. studenoga 2020. (predmet R 828/2020-5).

Izreka

- 1) Poništava se odluka petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 27. studenoga 2020. (predmet R 828/2020-5) u dijelu u kojem se odnosi na usluge iz razreda 38., 39., 41., 43. i 44.
- 2) EUIPO će snositi, osim vlastitih, i troškove društva Standard International Management LLC, uključujući one nastale u postupku pred žalbenim vijećem.

⁽¹⁾ SL C 62, 22. 2. 2021.

Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – Gugler France/EUIPO – Gugler (GUGLER)

(Predmet T-147/21) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Figurativni žig Europske unije GUGLER – Apsolutni razlog za ništavost – Nepostojanje zle vjere – Članak 51. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 40/94 (koji je postao članak 59. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“)

(2022/C 359/78)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Gugler France (Auxons, Francuska) (zastupnik: A. Grolée, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Alexander Gugler (Maxdorf, Njemačka) (zastupnik: M.-C. Simon, odvjetnica)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj traži poništenje odluke petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 9. prosinca 2020. (predmet R 893/2020-5).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Gugler France nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 163, 3. 5. 2021.

Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – CCTY Bearing Company/EUIPO – CCVI International (CCTY)

(Predmet T-176/21) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Verbalni žig Europske unije CCTY – Raniji figurativni žig Europske unije CCVI – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Zloporaba prava – Članak 71. Uredbe 2017/1001”)

(2022/C 359/79)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: CCTY Bearing Company (Zhenjiang, Kina) (zastupnici: L. Genz i C. Stadler, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: M. Capostagno i V. Ruzek, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: CCVI International Srl (Vicenza, Italija) (zastupnici: D. Demarinis, R. Covelli i M. Theisen, odvjetnici)

Predmet

Svojom tužbom, koja se temelji na članku 263. UFEU-a, tužitelj zahtijeva poništenje odluke četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 3. veljače 2021. (predmet R 779/2020-4).

Izreka

- 1) Tužba se odbija.
- 2) Društvu CCTY Bearing Company nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 206, 31. 5. 2021.

Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – Illumina/Komisija

(Predmet T-227/21) ⁽¹⁾

(„Tržišno natjecanje – Koncentracije – Tržište farmaceutske industrije – Članak 22. Uredbe (EZ) br. 139/2004 – Zahtjev za upućivanje predmeta koji je podnijelo tijelo za tržišno natjecanje koje u skladu s nacionalnim zakonodavstvom nije nadležno za ispitivanje koncentracije – Komisijina odluka o ispitivanju koncentracije – Komisijine odluke o prihvaćanju zahtjeva drugih nacionalnih tijela za tržišno natjecanje da se pridruže zahtjevu za upućivanje predmeta – Komisijina nadležnost – Rok za podnošenje zahtjeva za upućivanje predmeta – Pojam „obznanjivanje” – Razuman rok – Legitimna očekivanja – Javne izjave Komisijine potpredsjednice – Pravna sigurnost”)

(2022/C 359/80)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Illumina, Inc. (Wilmington, Delaware, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: D. Beard, *barrister*, i P. Chappatte, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: N. Khan, G. Conte i C. Urraca Caviedes, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju: Grail LLC prije Grail, Inc. (Menlo Park, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: D. Little, *solicitor*, J. Ruiz Calzado, J. M. Jiménez-Laiglesia Oñate i A. Giraud, odvjetnici)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Helenska Republika (zastupnik: K. Boskovits, agent), Francuska Republika (zastupnici: T. Stéhelin, P. Dodeller, J.-L. Carré i E. Leclerc, agenti), Kraljevina Nizozemska (zastupnici: M. Bulterman i P. Huurnink, agenti), Nadzorno tijelo EFTA-e (zastupnici: C. Simpson, M. Sánchez Rydelski i M.-M. Joséphidès, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje, kao prvo, Odluke Komisije C(2021) 2847 *final* od 19. travnja 2021. o prihvaćanju zahtjeva francuskog tijela za tržišno natjecanje za ispitivanje koncentracije radi stjecanja isključive kontrole društva Illumina, Inc. nad društvom Grail, Inc. (predmet COMP/M.10188 – Illumina/Grail), kao drugo, odlukâ Komisije C(2021) 2848 *final*, C(2021) 2849 *final*, C(2021) 2851 *final*, C(2021) 2854 *final* i C(2021) 2855 *final* od 19. travnja 2021. o prihvaćanju zahtjeva grčkog, belgijskog, norveškog, islandskog i nizozemskog tijela za tržišno natjecanje da se pridruže tom zahtjevu za upućivanje predmeta te, kao treće, Komisijina dopisa od 11. ožujka 2021. kojim se društva Illumina i Grail obavještavaju o navedenom zahtjevu za upućivanje predmeta.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Illumina, Inc. nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, troškova Europske komisije.
3. Helenska Republika, Francuska Republika, Kraljevina Nizozemska, Nadzorno tijelo EFTA-e i društvo Grail LLC snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 252, 28. 6. 2021.

Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – Unimax Stationery/EUIPO – Mitsubishi Pencil (uni)

(Predmet T-369/21) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Figurativni žig Europske unije uni – Apsolutni razlozi za odbijanje – Razlikovni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 40/94 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Znakovi ili oznake koji su postali uobičajeni – Članak 7. stavak 1. točka (d) Uredbe br. 40/94 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (d) Uredbe 2017/1001)“)

(2022/C 359/81)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Unimax Stationery (Daman, Indija) (zastupnik: E. Amoah, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Mitsubishi Pencil Co. Ltd (Tokio, Japan) (zastupnici: A. Perani i G. Ghisletti, odvjetnici)

Predmet

Svojom tužbom podnesenom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj zahtijeva poništenje odluke petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 22. travnja 2021. (predmet R 1909/2020-5).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Unimax Stationery nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 338, 23. 8. 2021.

Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – TL/Komisija**(Predmet T-438/21) (¹)****(„Javna služba – Privremeno osoblje – Ugovor na određeno vrijeme – Odluka o neproduljenju – Obavijest o slobodnom radnom mjestu – Očita pogreška u ocjeni – Dužnost brižnog postupanja – Uznemiravanje – Odgovornost”)**

(2022/C 359/82)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: TL (zastupnici: L. Levi i N. Flandin, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: B. Mongin i M. Brauhoff, agenti)

Predmet

Svojom tužbom, koja se temelji na članku 270. UFEU-a, tužitelj zahtijeva, s jedne strane, poništenje odluke tijela Europske komisije nadležnog za sklapanje ugovora o radu od 29. listopada 2020. o neproduljenju njegova ugovora o radu i, prema potrebi, odluke od 20. travnja 2021. kojom se odbija njegova žalba protiv navedene odluke, podnesena na temelju članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije, te, s druge strane, naknadu štete koju je pretrpio zbog tih akata.

Izreka

- 1) Tužba se odbija.
- 2) Osobi TL nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 357, 6. 9. 2021.

Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – Purasac/EUIPO – Prollenium Medical Technologies (Rejeunesse)**(Predmet T-543/21) (¹)****(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije Rejeunesse – Raniji verbalni žig Europske unije REVANESSE – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)**

(2022/C 359/83)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Purasac Co. Ltd (Anyang-si, Južna Koreja) (zastupnik: P. Lee, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: E. Sliwinska i J. Crespo Carrillo, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Prollemium Medical Technologies, Inc. (Aurora, Ontario, Kanada) (zastupnik: R. Lyxell, odvjetnik)

Predmet

Svojom tužbom, koja se temelji na članku 263. UFEU-a, tužitelj zahtijeva poništenje odluke četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 2. srpnja 2021. (predmet R 146/2021-4).

Izreka

- 1) Tužba se odbija.
- 2) Društvu Purasac Co. Ltd nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 422, 18. 10. 2021.

Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – Brand Energy Holdings/EUIPO (RAPIDGUARD)

(Predmet T-573/21) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Prijava verbalnog žiga Europske unije RAPIDGUARD – Apsolutni razlozi za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001 – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001 – Pravo na saslušanje”)

(2022/C 359/84)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Brand Energy Holdings BV (Vlaardingen, Nizozemska) (zastupnici: A. Hönninger i F. Dechent, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Predmet

Svojom tužbom, koja se temelji na članku 263. UFEU-a, tužitelj zahtijeva poništenje odluke petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 30. lipnja 2021. (predmet R 294/2021-5).

Izreka

- 1) Tužba se odbija.
- 2) Društvu Brand Energy Holdings BV nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 431, 25. 10. 2021.

Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – Rimini Street/EUIPO (WE DO SUPPORT)(Predmet T-634/21) ⁽¹⁾**(„Žig Europske unije – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija – Verbalni žig WE DO SUPPORT – Apsolutni razlog za odbijanje – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)**

(2022/C 359/85)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Rimini Street, Inc. (Las Vegas, Nevada, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: E. Ratjen, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: R. Raponi i D. Hanf, agenti)

Predmet

Svojom tužbom podnesenom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj zahtijeva poništenje odluke četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 3. kolovoza 2021. (predmet R 710/2021-4).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Rimini Street, Inc. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 502, 13. 12. 2021.

Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – dennree/EUIPO (BioMarkt)(Predmet T-641/21) ⁽¹⁾**(„Žig Europske unije – Prijava figurativnog žiga Europske unije BioMarkt – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)**

(2022/C 359/86)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: dennree GmbH (Töpen, Njemačka) (zastupnik: K. Röttgen, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: M. Eberl i D. Hanf, agenti)

Predmet

Svojom tužbom, koja se temelji na članku 263. UFEU-a, tužitelj zahtijeva poništenje odluke petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 9. kolovoza 2021. (predmet R 783/2021-5).

Izreka

- 1) Tužba se odbija.

2) Društvu dennree GmbH nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 471, 22. 11. 2021.

Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2022. – TL/Komisija

(Predmet T-677/21) (¹)

(„Javna služba – Privremeno osoblje – Izvješće o ocjeni za 2019. godinu – Obveza obrazlaganja – Očita pogreška u ocjeni – Utvrđivanje ciljeva – Zloupotreba ovlasti – Odgovornost”)

(2022/C 359/87)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: TL (zastupnici: L. Levi i N. Flandin, odvjetnice)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: M. Brauhoff i L. Hohenecker, agenti)

Predmet

Svojom tužbom, koja se temelji na članku 270. UFEU-a, tužitelj zahtijeva, s jedne strane, poništenje svojeg izvješća o ocjeni za 2019. godinu ili, podredno, njegovo djelomično poništenje te, prema potrebi, poništenje odluke tijela Europske komisije nadležnog za sklapanje ugovora o radu od 8. srpnja 2021. kojom se odbija njegova žalba protiv navedenog izvješća, podnesena na temelju članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije, te, s druge strane, naknadu nematerijalne štete koju je pretrpio zbog nezakonitosti tog izvješća.

Izreka

1) Tužba se odbija.

2) Osobi TL nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 502, 13. 12. 2021.

Rješenje Općeg suda od 21. srpnja 2022. – Fersher Developments i Lisin/Komisija i ESB

(Predmet T-200/18) (¹)

(„Tužba za naknadu štete – Ekonomska i monetarna politika – Program potpore stabilnosti Cipra – Memorandum o razumijevanju od 26. travnja 2013. o specifičnim uvjetima ekonomske politike sklopljen između Cipra i Europskog stabilizacijskog mehanizma – Nadležnost Općeg suda – Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima – Jednako postupanje – Načelo proporcionalnosti – Očito potpuno pravno neosnovana tužba”)

(2022/C 359/88)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Fersher Developments LTD (Nikozija, Cipar), Vladimir Lisin (Lipetsk, Rusija) (zastupnik: R. Nowinski, odvjetnik)

Tuženici: Europska komisija (zastupnici: L. Flynn, T. Materne i S. Delaude, agenti), Europska središnja banka (zastupnici: O. Heinz, P. Papaschalis, G. Várhelyi i M. Szablewska, agenti, uz asistenciju H.-G. Kamanna, odvjetnika)

Predmet

Svojim tužbama na temelju članka 268. UFEU-a tužitelji traže naknadu štete koju su navodno pretrpjeli zbog odluke Komisije i Europske središnje banke (ESB) da propišu određene uvjete za dodjelu instrumenta financijske pomoći Republici Cipru.

Izreka

- 1) Tužba se odbija.
- 2) Društvu Fersher Developments LTD i Vladimiru Lisinu nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 211, 18. 6. 2018.

Rješenje Općeg suda od 25. srpnja 2022. – Armadora Parleros/Komisija

(Predmet T-254/21) (¹)

(„Izvanugovorna odgovornost – Zajednička ribarstvena politika – Komisijino neizvršavanje kontrolnih ovlasti iz primjenjivog propisa – Snaga motora brodova – Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima – Šteta – Uzročno-posljedična veza – Rok zastare – Očito nedopuštena tužba”)

(2022/C 359/89)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Armadora Parleros, SL (Santa Eugenia de Ribeira, Španjolska) (zastupnik: J. Navas Marqués, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: M. Morales Puerta i K. Walkerová, agenti)

Predmet

Svojom tužbom podnesenom na temelju članka 268. UFEU-a tužitelj zahtijeva naknadu štete zbog izgubljene zarade koju je pretrpio nakon kvara motora njegova ribarskog broda *Vianto Tercero* u 2005. On taj kvar motora pripisuje Komisijinu manjkavom nadzoru nad kontrolom Kraljevine Španjolske nad pravilima zajedničke ribarstvene politike u ribolovnoj zoni Sjeverozapadno Kantabrijsko more. Prema njegovu mišljenju, kvar motora je prouzrokovan prekomjernim korištenjem motora zbog tužiteljeve izloženosti nepoštenom tržišnom natjecanju od strane ribarskih plovila čiji motori premašuju dopuštenu snagu.

Izreka

1. Tužba se odbija kao očito nedopuštena i, u svakom slučaju, očito pravno neosnovana.
2. Društvu Armadora Parleros, SL nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 252, 28. 6. 2021.

**Rješenje Općeg suda od 15. srpnja 2022. – El Corte Inglés/EUIPO – Brito & Pereira
(TINTAS BRICOR)**

(Predmet T-317/21) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Opoziv pobijane odluke – Prestanak postojanja predmeta spora – Obustava postupka”)

(2022/C 359/90)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španjolska) (zastupnik: J. Rivas Zurdo, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Brito & Pereira (Vizela, Portugal)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj traži poništenje odluke prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 26. ožujka 2021. (predmet R 882/2020-1).

Izreka

- 1) Postupak se obustavlja.
- 2) Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova društva El Corte Inglés, SA.

⁽¹⁾ SL C 289, 19. 7. 2021.

Rješenje Općeg suda od 19. srpnja 2022. – Anglofranchise/EUIPO – Bugrey (BOY LONDON)

(Predmet T-439/21) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak za brisanje – Povlačenje zahtjeva za proglašenje ništavosti – Obustava postupka”)

(2022/C 359/91)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Anglofranchise Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: P. Roncaglia, F. Rossi, N. Parrotta i R. Perotti, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: R. Raponi i J. Crespo Carrillo, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent pred Općim sudom: Yuliya Bugrey (Milano, Italija) (zastupnik: D. Russo, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. travnja 2021. (predmet R 459/2020-5), koja se odnosi na postupak za brisanje između Yuliye Bugrey i društva Anglofranchise.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi.
2. Društvu Anglofranchise Ltd i Yuliyi Bugrey nalaže se snošenje vlastitih troškova, kao i, svakome od njih, polovice troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

(¹) SL C 357, 6. 9. 2021.

Rješenje Općeg suda od 20. srpnja 2022. – Sanoptis/EUIPO – Synoptis Pharma (SANOPTIS)

(Predmet T-30/22) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Povlačenje prijave za registraciju – Obustava postupka”)

(2022/C 359/92)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Sanoptis Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnik: S. Rost, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Gája, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Synoptis Pharma sp. z o.o. (Varšava, Poljska)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj traži poništenje odluke četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 18. studenoga 2021. (predmet R 850/2021-4).

Izreka

- 1) Postupak se obustavlja.
- 2) Društvu Sanoptis Sàrl nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 119, 14. 3. 2022.

Tužba podnesena 7. svibnja 2022. – Aziz/Komisija

(Predmet T-266/22)

(2022/C 359/93)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ahmad Aziz (Pieta, Malta) (zastupnik: L. Cuschieri, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi odluku Europske komisije broj Ares(2022)3227480 od 26. travnja 2021. o neispravljanju tužiteljevih osobnih podataka na temelju članka 18. Uredbe (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća (¹);

- utvrdi povredu članka 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, time što su tijela protiv tužitelja pokrenula dva istodobna kaznena i građanska postupka, podnošenjem njegovih osobnih podataka, s istim navodnim činjenicama, premda je tužitelj pred pakistanskim sudom već oslobođen na temelju istih navodnih činjenica;
- utvrdi povredu članka 17. Uredbe (EU) 2018/1725, time što tužitelju nisu pruženi osobni podaci kad ih je Europska komisija obrađivala. Tužitelj zahtijeva od Općeg suda poništenje odluke Europske komisije broj Ares(2022)2457760 od 1. travnja 2022. zbog nepružanja podataka u smislu članka 17. Uredbe (EU) 2018/1725.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Europska komisija povrijedila članak 18. Uredbe (EU) 2018/1725, time što nije ispravila tužiteljeve osobne podatke.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Europska komisija povrijedila članak 17. stavak 3. Uredbe (EU) 2018/1725, time što tužitelju nije pružila njegove osobne podatke.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Europska komisija povrijedila načelo pretpostavke otvorenosti i otkrivanja, time što tužitelju nije omogućila pristup njegovim osobnim podacima, kad se protiv njega istodobno vode kazneni i građanski postupak. Tužitelj je imao pravo na pružanje njegovih osobnih podataka u kaznenom i građanskom postupku koji se istodobno vode.

(¹) Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uređima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL 2018., L 295, str. 39.)

Tužba podnesena 18. svibnja 2022. – Aziz/Komisija

(Predmet T-286/22)

(2022/C 359/94)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ahmad Aziz (Pieta, Malta) (zastupnik: L. Cuschieri, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi prešutnu odluku Europske komisije od 16. svibnja 2022. o nepružanju podataka u propisanom roku, predviđenom u članku 14. stavku 3. i članku 17. Uredbe (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća (¹);
- utvrdi povredu članka 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, time što su tijela protiv tužitelja pokrenula dva istodobna kaznena i građanska postupka s istim navodnim činjenicama, podnošenjem njegovih osobnih podataka, premda je tužitelj pred pakistanskim sudom već oslobođen na temelju istih navodnih činjenica;
- utvrdi povredu članka 14. stavka 3. Uredbe (EU) 2018/1725, time što je Europska komisija propustila tužitelju omogućiti pristup njegovim osobnim podacima u propisanom roku, odnosno tri mjeseca, te time što je Europska komisija na više od tri mjeseca produljila rok za odgovor na tužiteljev zahtjev za pružanje njegovih osobnih podataka;

- utvrdi da je Europska komisija povrijedila načelo pretpostavke otvorenosti i otkrivanja, time što tužitelju nije omogućila pristup njegovim osobnim podacima u propisanom roku, odnosno tri mjeseca, kad se protiv njega istodobno vode kazneni i građanski postupak.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Europska komisija povrijedila članak 8. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članak 17. Uredbe (EU) 2018/1725, time što tužitelju nije pružila njegove osobne podatke u propisanom roku od tri mjeseca.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Europska komisija povrijedila članak 14. stavak 3. Uredbe (EU) 2018/1725, time što tužitelju nije pružila njegove osobne podatke u propisanom roku od tri mjeseca te time što je produljila navedeni rok premda Europska komisija to ne može učiniti. Propust Europske komisije da odgovori na tužiteljev zahtjev za pristup osobnim podacima u roku određenom u članku 14. stavku 3. Uredbe (EU) 2018/1725 predstavlja odluku o odbijanju takvog pristupa. Stranke ne mogu izmijeniti takve rokove, određene u javnom interesu. U skladu s člankom 14. stavkom 3. Uredbe (EU) 2018/1725, koji je poseban izraz načela sudske zaštite, svako odbijanje pristupa osobnim podacima zatraženog od uprave može se osporavati sudskim putem.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Europska komisija povrijedila načelo pretpostavke otvorenosti i otkrivanja, time što tužitelju nije omogućila pristup njegovim osobnim podacima u propisanom roku od tri mjeseca, kada se protiv njega istodobno vode kazneni i građanski postupak na temelju istih navodnih činjenica. U slučaju obrade osobnih podataka, temeljno je pravo osobe da dobije kopiju svojih osobnih podataka u kaznenom postupku koji je u tijeku.

(¹) Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL 2018., L 295, str. 39.)

Tužba podnesena 29. lipnja 2022. – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA

(Predmet T-388/22)

(2022/C 359/95)

Jezik na kojem je tužba podnesena: grčki

Stranke

Tužitelj: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (APT) (Solun, Grčka) (zastupnik: B. Christianos, odvjetnik)

Tuženik: Izvršna agencija Europskog istraživačkog vijeća (ERCEA)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi neosnovanima tuženikovu tvrdnju sadržanu u obavijesti o terećenju br. 3242201592/28.1.2022, prema kojoj tužitelj mora vratiti dio bespovratnih sredstava koja je primio za projekt MINATRAN, u iznosu od 184 224,21 eura, i utvrdi da taj iznos odgovara prihvatljivim troškovima;

- naloži ERCEA-i da Aristoteleiu Panepistimiu Thessalonikisu vrati iznos od 184 224,21 eura kao neosnovano isplaćen, uvećan za zatezne kamate; i
- naloži ERCEA-i snošenje troškova Aristoteleia Panepistimia Thessalonikisa.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ovom tužbom Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis osporava obavijest o terećenju koju je izdala Izvršna agencija Europskog istraživačkog vijeća (ERCEA) vezano za provedbu projekta MINATRAN. Tom obaviješću o terećenju ERCEA je tražila da joj Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis vrati iznos od 184 224,21 eura, koji odgovara dijelu bespovratnih sredstava koja je primio za projekt MINATRAN i paušalnom iznosu plaćenom ERCEA-i.

U tom kontekstu, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis od Općeg suda Europske unije traži da, u smislu članka 272. UFEU-a, proglasi da navedeni iznos koji ERCEA osporava odgovara prihvatljivim troškovima i da ga ERCEA mora vratiti Aristoteleiu Panepistimiu Thessalonikisu kao neosnovano isplaćen.

Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis navodi:

1. Kao prvo, da se ERCEA, kako bi osporila troškove koji su proglašeni neprihvatljivima za međunarodne istraživače, oslanja na tvrdnje koje su u cijelosti neosnovane i nepotkrijepljene. Slijedom toga, ERCEA-in zahtjev u iznosu od 184 224,21 eura, koji se odnosi na troškove osoblja i putne troškove, neizravne troškove i određivanje paušalne naknade je neosnovan. Nadalje, prihvatljivost troškova dokazuju i elementi koje je priložio Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis.
2. Kao drugo, time što je zahtijevala povrat iznosa od 184 224,21 eura na temelju nepotpune i nevjerodostojne dokumentacije i informacija, ERCEA je povrijedila obveze koje ima na temelju Povelje, s jedne strane, tako što je povrijedila pravo Aristoteleia Panepistimia Thessalonikisa na saslušanje i, s druge strane, time što je Aristoteleiu Panepistimiu Thessalonikisu onemogućila ostvarivanje djelotvorne sudske zaštite.
3. Kao treće, ERCEA je povrijedila načelo izvršavanja ugovora u dobroj vjeri.

Tužba podnesena 29. lipnja 2022. – UniCredit Bank/SRB

(Predmet T-405/22)

(2022/C 359/96)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: UniCredit Bank AG (München, Njemačka) (zastupnici: F. Schäfer, H. Großerichter i F. Kruis, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora od 11. travnja 2022. o obračunu *ex ante* doprinosa Jedinstvenom fondu za sanaciju za 2022. (SRB/ES/2022/18) uključujući priloge, u dijelu u kojem se odnose na tužitelja;
- naloži Jedinstvenom sanacijskom odboru snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na sljedećim tužbenim razlozima.

1. Prvi tužbeni razlog: odlukom od 11. travnja 2022. i njezinim prilogima I do III počinjena je bitna povreda postupka u smislu članka 263. stavka 2. UFEU-a i povrijeđeno je pravo na dobru upravu jer nisu sadržavali dostatno obrazloženje u skladu s člankom 296. stavkom 2. UFEU-a i člankom 41. stavkom 2. točkom (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja).

2. Drugi tužbeni razlog: odlukom od 11. travnja 2022. i njezinim prilogima I i II povređuje se pravo na djelotvorni pravni lijek iz članka 47. stavka 1. Povelje, jer je praktično nemoguće djelotvorno sudski preispitati materijalnu valjanost odluke.
3. Treći tužbeni razlog: odluka od 11. travnja 2022. i njezini prilozi nezakoniti su jer su nezakoniti članak 70. stavak 2. Uredbe br. 806/2014⁽¹⁾ i članak 103. stavak 2. Direktive 2014/59⁽²⁾. Ovim se odredbama onemogućuje pristup institucija djelotvornoj pravnoj zaštiti jer dovode do inherentno netransparentnih odluka koje se na njima temelje. Stoga ih valja proglasiti neprimjenjivima.
4. Četvrti tužbeni razlog: odluka od 11. travnja 2022. nezakonita je jer se njome povređuju članak 6., članak 7. i članak 20. stavak 1. Delegirane uredbe (EU) 2015/63⁽³⁾, jer tuženik u okviru izračuna multiplikatora za prilagodbu riziku nije uzео u obzir ni pokazatelj rizika koji se odnosi na omjer neto stabilnih izvora financiranja („NSFR”), ni pokazatelj rizika koji se odnosi na minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze („MREL”), ni pokazatelje rizika koji se odnose na složenost („complexity”) i na mogućnost sanacije („resolvability”).
5. Peti tužbeni razlog: odluka od 11. travnja 2022. nezakonita je i zato što je SRB materijalno pogrešno obračunao tužiteljev doprinos.

-
- ⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 1. i ispravak SL 2015., L 101, str. 62.)
- ⁽²⁾ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2014., L 173, str. 190. i ispravak SL 2015., L 216, str. 9.)
- ⁽³⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44. i ispravak SL 2017., L 156, str. 38.)

Tužba podnesena 1. srpnja 2022. – Norddeutsche Landesbank – Girozentrale/SRB

(Predmet T-407/22)

(2022/C 359/97)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Norddeutsche Landesbank – Girozentrale (Hannover, Njemačka) (zastupnici: J. Seitz, D. Flore i C. Marx, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tuženikovu odluku od 11. travnja 2022. (broj akta: SRB/ES/2022/18) uključujući pripadajuće priloge, osobito Prilog I „Rezultati izračuna primjenjivog na sve institucije na koje se primjenjuje izračun *ex ante* doprinosa za 2022., iskazanih zasebno (po instituciji) u Harmoniziranim prilogima”, u dijelu u kojem se odnose na tužitelja;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na sljedećim tužbenim razlozima.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda prava na saslušanje

Tuženik je propustio saslušati tužitelja prije donošenja pobijane odluke i time je povrijedio članak 41. stavak 1. i stavak 2. točku (a) Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja).

2. Drugi tužbeni razlog: povreda postupovnih pravila

Pobijana je odluka ništava jer je donesena uz povredu općih postupovnih odredbi koje proizlaze iz članka 41. Povelje i članka 298. UFEU-a, općih pravnih načela i tuženikova Poslovnika.

3. Treći tužbeni razlog: nedostatno obrazloženje pobijane odluke

Pobijana odluka protivno članku 296. UFEU-a ne sadržava dostatno obrazloženje; obrazloženje se ne odnosi na pojedinačni slučaj, a nedostaje i opis relevantnih razloga u okviru proporcionalnosti i diskrecijske ocjene.

Izračun godišnjeg doprinosa nije razumljiv, osobito zbog korištenja neujednačenih pojmova i neiznošenja važnih međukoraka.

4. Četvrti tužbeni razlog: povreda temeljnog prava na djelotvornu pravnu zaštitu zbog nemogućnosti preispitivanja pobijane odluke

Nedostatno obrazloženje pobijane odluke tužitelju znatno otežava sudsko preispitivanje.

Tuženik je pritom osobito povrijedio načelo kontradiktornosti postupka prema kojem sudionici moraju moći kontradiktorno raspraviti kako činjenične tako i pravne okolnosti koje su odlučujuće za ishod postupka.

5. Peti tužbeni razlog: primjena pokazatelja IPS (Institutional Protection Scheme) povređuje Delegiranu uredbu (EU) 2015/63 (1) koju treba tumačiti uzimajući u obzir nadređeno pravo

Tuženik je, u okviru članka 7. stavka 4. podstavka 2. Delegirane uredbe, trebao uzeti u obzir da tužitelj derivate drži uglavnom u svrhu osiguranja i upravljanja rizikom.

Prilikom primjene pokazatelja IPS zanemaren je značaj tužiteljeva članstva u institucionalnom sustavu zaštite Sparkassen-Finanzgruppe (financijska grupa štedionica, Njemačka).

U skladu s člankom 6. stavkom 5. podstavkom 2. Delegirane uredbe, tuženik je trebao uzeti u obzir i malu vjerojatnost sanacije dotične institucije i time i korištenja Jedinstvenog fonda za sanaciju te poštovati načelo proporcionalnosti.

6. Šesti tužbeni razlog: neuzimanje u obzir MREL-a (Minimum Requirements for own funds and Eligible Liabilities) u okviru stupa rizika „Izloženost riziku” povređuje Delegiranu uredbu (EU) 2015/63

Tuženik je trebao, u skladu s člankom 6. stavkom 1. točkom (a) i stavkom 2. točkom (a) Delegirane uredbe (EU) 2015/63, uzeti u obzir tužiteljev natprosječno visok MREL udio od 47,17 %, koji je uvelike premašio utvrđeni najmanji udio od 8 % koji je utvrdio Jedinstveni sanacijski odbor.

7. Sedmi tužbeni razlog: primjena multiplikatora za prilagodbu riziku povređuje Delegiranu uredbu (EU) 2015/63 koju treba tumačiti uzimajući u obzir nadređeno pravo

Tuženik je prilikom utvrđivanja multiplikatora za prilagodbu riziku trebao uzeti u obzir malu vjerojatnost nastanka statusa neispunjavanja obveza i natprosječni MREL udio tužitelja u skladu sa zahtjevom orijentacije na profil rizika i temeljnim pravom na slobodu poduzetništva iz članka 16. Povelje.

8. Osmi tužbeni razlog (podredno): članak 7. stavak 4. podstavak 2. Delegirane uredbe (EU) 2015/63 povređuje nadređeno pravo

Budući da članak 7. stavak 4. podstavak 2. Delegirane uredbe (EU) 2015/63 predviđa relativizaciju pokazatelja IPS, ta odredba povređuje opće načelo jednakosti iz članka 20. Povelje i načelo proporcionalnosti jer se može različito postupati s institucijama koje podliježu istoj institucionalnoj zaštiti i stoga imaju istu vjerojatnost nastanka statusa neispunjavanja obveza.

9. Deveti tužbeni razlog: klasifikacijski mehanizam Delegirane uredbe (EU) 2015/63 povređuje nadređeno pravo

Klasifikacija rizika u skladu s Prilogom I. korakom 2. Delegirane uredbe dovodi do očito nepoštenih ishoda i stoga je u suprotnosti sa zahtjevom orijentacije na profil rizika i općim načelom jednakog postupanja.

(¹) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44. i ispravak SL 2017., L 156, str. 38.)

Tužba podnesena 6. srpnja 2022. – Max Heinr. Sutor/SRB

(Predmet T-423/22)

(2022/C 359/98)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Max Heinr. Sutor OHG (Hamburg, Njemačka) (zastupnici: A. Glos, M. Rätz, T. Kreft i H.-U. Klöppel, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora od 11. travnja 2022. o *ex ante* doprinosima za Jedinstveni sanacijski fond za 2022. (br. spisa: SRB/ES/2022/18), u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na sljedećim tužbenim razlozima.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 5. stavka 1. točke (e) Delegirane uredbe (EU) 2015/63 (¹), jer tuženik nije isključio novac klijenata kojim tužitelj fiducijarno upravlja iz obračuna bankovne pristojbe za 2022. Članak 5. stavak 1. točka (e) Delegirane uredbe (EU) 2015/63 primjenjuje se na takav novac klijenata koji je zaštićen od insolventnosti, s obzirom na to da je ispunjavao činjenične pretpostavke u skladu s nedvosmislenim tekstom norme.
2. Drugi tužbeni razlog: povreda načela proporcionalnosti u skladu s člankom 70. stavkom 2. podstavkom 2. Uredbe (EU) br. 806/2014 (²), u vezi s člankom 103. stavkom 7. Direktive 2014/59/EU (³), s obzirom na to da se odlukom utvrđuje višestruko veća bankovna pristojba na temelju puke činjenice bezrizične fiducijarne pasive koju je tužitelj iskazao u bilanci. Odluka nije ni prikladna ni nužna za postizanje ciljeva koji se žele postići bankovnom pristojbom, a nedostaci uzrokovani odlukom nisu razmjerni ciljevima koji se nastoje postići.
3. Treći tužbeni razlog: povreda načela jednakog postupanja jer se odlukom prema tužitelju postupa različito u odnosu na kreditne institucije čiji nacionalni računovodstveni standardi nisu zahtijevali iskaz fiducijarne pasive ili koje su bilance sastavljale prema IFRS-u (International Financial Reporting Standards), kao i na investicijska društva koja istodobno nisu imala odobrenje za rad kao kreditne institucije a upravljala su sredstvima klijenata, pri čemu to različito postupanje nije objektivno opravdano.

4. Četvrti tužbeni razlog: povreda članka 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja), s obzirom na to da uključivanje bezrizične fiducijarne pasive u osnovicu za obračun dovodi do znatnog povećanja tužiteljeve bankovne pristojbe za 2022.
5. Peti tužbeni razlog: povreda članka 49., u vezi s člankom 54. UFEU-a, jer odluka ograničava tužitelja u njegovoj slobodi obavljanja poslovne aktivnosti u državi članici njegova glavnog mjesta poslovanja, pri čemu je ograničenje neproporcionalno i tužitelja diskriminira u odnosu na investicijska društva u drugim državama članicama, koja su istodobno imala odobrenje za rad kao kreditne institucije.
6. Šesti tužbeni razlog: povreda prava na saslušanje na temelju članka 41. stavka 1. i stavka 2. točke (a) Povelje jer je tuženik tužitelju odredio nedostatan rok za savjetovanje od navodno jedanaest radnih dana kako bi, u okviru savjetovanja, ispitao nacrt odluke i izradio mišljenje.
7. Sedmi tužbeni razlog: povreda članka 41. stavka 1. i stavka 2. točke (c) Povelje te članka 296. stavka 2. UFEU-a jer obrazloženje pobijane odluke ne omogućava tužitelju da na primjeren način provjeri visinu svojeg doprinosa.
8. Osmi tužbeni razlog: povreda načela djelotvornog pravnog lijeka u skladu s člankom 47. stavkom 1. Povelje, jer tužitelj, zbog nedostatnog obrazloženja, ne može na primjeren način razumjeti, odnosno osporiti, ispravnost odluke.
9. Deveti tužbeni razlog (podredno): ništavost osnovice obračuna na temelju članka 14. stavka 2., članka 3. točke 11., u vezi s člankom 5. stavkom 1. točkom (e), člankom 3. točkom 2. Delegirane uredbe (EU) 2015/63, ako bi je se tumačilo na način da u svrhu obračuna bankovne pristojbe treba uzeti u obzir fiducijarnu pasivu investicijskih društava koja su istodobno imala i odobrenje za rad kao kreditne institucije, s obzirom na to da je riječ o povredi članka 103. stavka 7. Direktive 2014/59/EU, načela jednakog postupanja, članka 16. Povelje i članka 49. u vezi s člankom 54. UFEU-a.

-
- (¹) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44. i ispravak SL 2017., L 156, str. 38.)
- (²) Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 1. i ispravak SL 2015., L 101, str. 62.)
- (³) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2014., L 173, str. 190. i ispravak SL 2015., L 216, str. 9)

Tužba podnesena 6. srpnja 2022. – Nordea Kiinnitysluottopankki/SRB

(Predmet T-431/22)

(2022/C 359/99)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Nordea Kiinnitysluottopankki Oyj (Helsinki, Finska) (zastupnici: H. Berger i M. Weber, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi odluku SRB-a od 11. travnja 2022., dokument br. SRB/ES/2022/18, uključujući Priloge I., II. i III., u dijelu u kojem se odnosi na *ex-ante* doprinos tužitelja; i

— naloži SRB-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je SRB povrijedio članak 69. Uredbe (EU) br. 806/2014 od 15. srpnja 2014. ⁽¹⁾ i članke 16., 17., 41. i 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima time što je primijenio dinamičan pristup kako bi utvrdio ciljnu razinu za *ex-ante* doprinose.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je utvrđenje ciljne razine koju je proveo SRB u pobijanoj odluci zahvaćeno očitim pogreškama u ocjeni koje se odnose na očekivanu stopu rasta za osigurane depozite i ocjenu trenutačnog poslovnog ciklusa.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je SRB povrijedio članak 70. stavak 2. Uredbe (EU) br. 806/2014 i članke 16., 17. i 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima time što nije primijenio obvezujuću gornju granicu od 12,5 % na ciljnu razinu pri utvrđivanju godišnje ciljne razine.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se člancima 69. i 70. Uredbe (EU) br. 806/2014 povređuje načelo usmjerenosti na rizik pri utvrđivanju doprinosa i načelo proporcionalnosti, čime se povređuju članci 16., 17. i 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, ako se ciljna razina treba utvrditi na dinamičan način te ako se ne treba primijeniti gornja granica u skladu s člankom 70. stavkom 2. te uredbe, što bi bio slučaj ako se potvrdi pobijana odluka.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 1. i ispravak SL 2015., L 101, str. 62.)

Tužba podnesena 7. srpnja 2022. – Nordea Rahoitus Suomi/SRB

(Predmet T-432/22)

(2022/C 359/100)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Nordea Rahoitus Suomi Oy (Helsinki, Finska) (zastupnici: H. Berger i M. Weber, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku SRB-a od 11. travnja 2022., dokument br. SRB/ES/2022/18, uključujući Priloge I., II. i III., u dijelu u kojem se odnosi na *ex-ante* doprinos tužitelja; i
- naloži SRB-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je SRB povrijedio članak 69. Uredbe (EU) br. 806/2014 od 15. srpnja 2014. ⁽¹⁾ i članke 16., 17., 41. i 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima time što je primijenio dinamičan pristup kako bi utvrdio ciljnu razinu za *ex-ante* doprinose.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je utvrđenje ciljne razine koju je proveo SRB u pobijanoj odluci zahvaćeno očitim pogreškama u ocjeni koje se odnose na očekivanu stopu rasta za osigurane depozite i ocjenu trenutačnog poslovnog ciklusa.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je SRB povrijedio članak 70. stavak 2. Uredbe (EU) br. 806/2014 i članke 16., 17. i 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima time što nije primijenio obvezujuću gornju granicu od 12,5 % na ciljnu razinu pri utvrđivanju godišnje ciljne razine.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se člancima 69. i 70. Uredbe (EU) br. 806/2014 povređuje načelo usmjerenosti na rizik pri utvrđivanju doprinosa i načelo proporcionalnosti, čime se povređuju članci 16., 17. i 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, ako se ciljna razina treba utvrditi na dinamičan način te ako se ne treba primijeniti gornja granica u skladu s člankom 70. stavkom 2. te uredbe, što bi bio slučaj ako se potvrdi pobijana odluka.

(¹) Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 1. i ispravak SL 2015., L 101, str. 62.)

Tužba podnesena 12. srpnja 2022. – UIV Servizi/REA

(Predmet T-440/22)

(2022/C 359/101)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Unione Italiana Vini Servizi (UIV Servizi) Soc. coop. arl (Milan, Italija) (zastupnici: B. Bonafini, D. Rovetta i V. Villante, odvjetnici)

Tuženik: Europska izvršna agencija za istraživanje

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi potvrdu (ref. Ares (2022)3368330 – 02/05/2022) o suspenziji Sporazuma o dodjeli bespovratnih sredstava (članak 33.2), kao i suspenziju samog ugovora nevaljanom zbog povrede ugovornih obveza i relevantnih općih načela prava Unije navedenih u ovoj tužbi;
- naloži Europskoj izvršnoj agenciji za istraživanje (REA) da ukine suspenziju Sporazuma o dodjeli bespovratnih sredstava 874904-TTD.EU – European Quality Wines: Taste The Difference;
- naloži REA-i plaćanje imovinske i neimovinske štete koju je tužitelj pretrpio – kako je potkrijepljeno dokazima – u iznosu od 500 000 eura;
- naloži REA-i snošenje tužiteljevih troškova u ovom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonitosti potvrde o suspenziji Sporazuma o dodjeli bespovratnih sredstava – pogrešna primjena članka 33.2.1 točke (a) Sporazuma 874904-TTD.EU (definicija pojmova „bitne pogreške, nepravilnosti ili prijevara“)
 - povreda načela pretpostavke nedužnosti i članka 48. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;
 - očita pogreška u ocjeni u pravu Unije – povreda načela pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja – povreda načela dobre vjere u pravu Unije i belgijskom pravu – povreda primjene članka 1134. u vezi s člankom 1156. belgijskog Građanskog zakonika.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je REA povrijedila načelo proporcionalnosti.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonitosti potvrde o suspenziji Sporazuma – neprimjena članka 33.2.1 točke (b) Sporazuma 874904-TTD.EU – „Bitni utjecaj” navodnih „sustavnih ili ponavljajućih pogrešaka, nepravilnosti, prijevare ili ozbiljne povrede obveza” na Sporazum TTD.EU.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na nepoštovanju načela dobre uprave iz članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i načela pravne sigurnosti, legitimnih očekivanja i proporcionalnosti te obveze obrazlaganja iz članka 296. stavka 2. UFEU-a, a koja su opća načela prava Unije.

Tužba podnesena 18. srpnja 2022. – HB/Komisija

(Predmet T-444/22)

(2022/C 359/102)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: HB (zastupnik: L. Levi, odvjetnica)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— proglaši ovu tužbu dopuštenom i osnovanom;

posljedično,

— poništi odluku od 13. svibnja 2022., dostavljenu 16. svibnja 2022., kojom je tuženik izvršio prijeboj između, s jedne strane, potraživanja koje tužitelj ima prema tuženiku na ime troškova čije je snošenje Komisiji bilo naloženo presudama od 21. prosinca 2021., HB/Komisija (T-795/19, neobjavljena, EU:T:2021:917) i od 21. prosinca 2021., HB/Komisija (T-796/19, neobjavljena, EU:T:2021:918) te, s druge strane, potraživanja za koje Komisija tvrdi da ga ima prema tužitelju na ime odluke o povratu 1 197 055,86 eura od 15. listopada 2019. (ugovor CARDS/2008/166-429) (iznos glavnice);

— naloži tuženiku naknadu imovinske štete;

— naloži Komisiji snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na Komisijinoj nenadležnosti za donošenje pobijane odluke i na nepostojanju pravne osnove te odluke.
 2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji, s jedne strane, na tome da Komisija na temelju Financijske uredbe nema dospjelo potraživanje prema tužitelju i, s druge strane, na povredi Financijske uredbe i članka 266. UEU-a.
-

Tužba podnesena 18. srpnja 2022. – NV/EIB**(Predmet T-447/22)**

(2022/C 359/103)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: NV (zastupnik: L. Levi, odvjetnica)

Tuženik: Europska investicijska banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi ovu tužbu dopuštenom i osnovanom;
posljedično,
- poništi odluku od 10. studenoga 2021., kojom je tužitelj izostanak tijekom razdoblja od 13. rujna 2021. do 13. prosinca 2021. proglašen neodobrenim;
- ako je potrebno, poništi odluku od 7. travnja 2022., kojom se odbija upravno pravno sredstvo podneseno 10. siječnja 2022. protiv odluke od 10. studenoga 2021.;
- naloži EIB-u isplatu naknada za rad za razdoblje od 13. rujna 2021. do 13. prosinca 2021., uvećanih za zatezne kamate utvrđene po kamatnoj stopi Europske središnje banke uvećanoj za 2 postotna boda;
- naloži EIB-u naknadu tužiteljeve štete;
- naloži EIB-u snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 2.3., 3.3., 3.4. i 3.6. Priloga X. administrativnim odredbama, na povredi članka 34. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, ovisno o slučaju, u vezi s člancima 2.3., 3.3., 3.4. i 3.6. administrativnih odredbi, na očitoj pogrešci u ocjeni, povredi dužnosti brižnog postupanja i zlouporabi prava.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze i dužnosti dužne pažnje, na povredi članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i na očitoj pogrešci u ocjeni.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 33.b pravilnika o osoblju i članka 11. administrativnih odredbi.

Tužba podnesena 22. srpnja 2022. – EIB/Sirija**(Predmet T-455/22)**

(2022/C 359/104)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska investicijska banka (zastupnici: D. Arts i E. Paredis, odvjetnici, T. Gilliams, R. Stuart i F. de Borja Oxangoiti Briones, agenti)

Tuženik: Sirijska Arapska Republika

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da Sirijskoj Arapskoj Republici naloži:

- plaćanje svih iznosa dugovanih tužitelju od 25. kolovoza 2017. na temelju članka 3.01., 3.02. i 4.01. Water Supply Sweida Region Loan Agreement, br. 80212 (u daljnjem tekstu: ugovor o zajmu), a koji se sastoje od:
 - 652 218,70 eura, iznosa koji se duguje tužitelju na dan 30. lipnja 2022., a koji uključuje glavnice u iznosu od 559 287,10 eura, kamate u iznosu od 38 925,60 eura te ugovorne zatezne kamate (obračunane od datuma dospelja do 30. lipnja 2022.) u iznosu od 54 006,00 eura;
 - dodatne ugovorne zatezne kamate, izračunane po godišnjoj stopi od 3,5 % (350 baznih bodova), do izvršenja plaćanja;
- snošenje svih troškova ovog postupka, u skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog.

Prvi i jedini tužbeni razlog temelji se na tome da je Sirijska Arapska Republika povrijedila svoje ugovorne obveze na temelju članka 3.01. i 4.01. ugovora o zajmu o plaćanju dodatnih obroka prema ugovoru o zajmu, kako su dospjeli od 25. kolovoza 2017., kao i obveze na temelju članka 3.02. ugovora o zajmu o plaćanju zateznih kamata za svaki dospjeli, a neplaćeni obrok, izračunanih po predviđenoj godišnjoj stopi. Slijedom toga, Sirijska Arapska Republika ugovorno je obvezna platiti sve iznose koji se duguju na temelju članka 3.01., 3.02. i 4.01. ugovora o zajmu.

Tužba podnesena 22. srpnja 2022. – EIB/Sirija**(Predmet T-456/22)**

(2022/C 359/105)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Europska investicijska banka (zastupnici: D. Arts i E. Paredis, odvjetnici, T. Gilliams, R. Stuart i F. de Borja Oxangoiti Briones, agenti)

Tuženik: Sirijska Arapska Republika

Tužbeni zahtjev

Tužitelj zahtijeva od Općeg suda da Sirijskoj Arapskoj Republici naloži:

- plaćanje svih iznosa dugovanih Europskoj uniji od 9. kolovoza 2017. na temelju članka 3.01., 3.02. i 4.01. Port of Tartous Loan Agreement, br. 22057 (u daljnjem tekstu: ugovor o zajmu), na temelju prava subrogacije, a koji se sastoje od:
 - 18 440 034,97 eura, iznosa koji se duguje Europskoj uniji na dan 30. lipnja 2022., a koji uključuje glavnice u iznosu od 13 942 526,00 eura, kamate u iznosu od 2 589 128,20 eura te ugovorne zatezne kamate (obračunane od datuma dospelja do 30. lipnja 2022.) u iznosu od 1 908 380,77 eura;
 - dodatnih ugovornih zateznih kamata, obračunanih po godišnjoj stopi jednakoj (za svako uzastopno razdoblje od jednog mjeseca) (i.) stopi jednakoj stopi EURIBOR uvećanoj za 2 % (200 baznih bodova) ili (ii.) fiksnoj stopi koju treba platiti na temelju članka 3.01. uvećanoj za 0,25 % (25 baznih bodova), ovisno o tome koja je viša, do izvršenja plaćanja;

- plaćanje svih iznosa dugovanih Banci od 9. kolovoza 2017. na temelju članaka 3.01., 3.02. i 4.01. ugovora o zajmu, koji uključuju 5 405,54 eura, iznos koji se duguje Banci na dan 30. lipnja 2022. na temelju ugovorne zatezne kamate (obračunane od dana dospijeca do 14. lipnja 2022. (dana na koji je Europska unija platila odgovarajući obrok glavnice i kamata na temelju jamstva iz 2000.));
- snošenje svih troškova ovog postupka, u skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog.

Prvi i jedini tužbeni razlog temelji se na tome da je Sirijska Arapska Republika povrijedila svoje ugovorne obveze na temelju članaka 3.01. i 4.01. ugovora o zajmu o plaćanju dodatnih obroka prema ugovoru o zajmu, kako su dospjeli od 9. kolovoza 2017., kao i obveze na temelju članka 3.02. ugovora o zajmu o plaćanju zateznih kamata za svaki dospjeli, a neplaćeni obrok, obračunanih po predviđenoj godišnjoj stopi. Slijedom toga, Sirijska Arapska Republika ugovorno je obvezna platiti Europskoj uniji (koja je subrogacijom preuzela potraživanja Banke) sve iznose koji se duguju na temelju članaka 3.01., 3.02. i 4.01. ugovora o zajmu te iznos koji se duguje Banci na temelju članaka 3.01., 3.02. i 4.01. ugovora o zajmu na ime ugovornih zateznih kamata.

Tužba podnesena 22. srpnja 2022. – EIB/Sirija

(Predmet T-457/22)

(2022/C 359/106)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska investicijska banka (zastupnici: D. Arts i E. Paredis, odvjetnici, T. Gilliams, R. Stuart i F. de Borja Oxangoiti Briones, agenti)

Tuženik: Sirijska Arapska Republika

Tužbeni zahtjev

Tužitelj zahtijeva od Općeg suda da naloži Sirijskoj Arapskoj Republici:

- plaćanje svih iznosa dugovanih Europskoj uniji od 9. kolovoza 2017. na temelju članaka 3.01, 3.02 i 4.01 Syrian Healthcare Loan Agreement (u daljnjem tekstu: ugovor o zajmu), na temelju prava subrogacije, a koji se sastoje od:
 - 50 880 189,61 eura i 2 897 002,31 američkog dolara, iznosa koji se duguje Europskoj uniji na dan 30. lipnja 2022., a koji uključuje glavicu u iznosu od 40 744 064,86 eura i 2 223 971,84 američka dolara, kamate u iznosu od 5 161 649,64 eura i 341 462,46 američkih dolara te ugovorne zatezne kamate (obračunane od datuma dospijeca do 30. lipnja 2022.) u iznosu od 4 974 475,11 eura i 331 568,01 američki dolar;
 - dodatne ugovorne zatezne kamate, obračunane po godišnjoj stopi jednakoj (za svako uzastopno razdoblje od jednog mjeseca) (i.) stopi jednakoj stopi EURIBOR uvećanoj za 2 % (200 baznih bodova) (osim za sve isplate u američkim dolarima, na koje se primjenjuje stopa jednaka stopi LIBOR uvećanoj za 2 % (200 baznih bodova)) ili (ii.) fiksnoj stopi koju treba platiti na temelju članka 3.01. uvećanoj za 0,25 % (25 baznih bodova), ovisno o tome koja je viša, do izvršenja plaćanja;
- plaćanje svih iznosa dugovanih Banci od 9. kolovoza 2017. na temelju članaka 3.01., 3.02 i 4.01. ugovora o zajmu, koji uključuju 11 416,23 eura i 760,94 američka dolara, iznose koji se duguju Banci na dan 30. lipnja 2022., a koji se sastoje od ugovorne zatezne kamate (obračunane od dana dospijeca do 29. lipnja 2022. (dana na koji je Europska unija platila odgovarajući obrok glavnice i kamata na temelju jamstva iz 2000.));

— snošenje svih troškova ovog postupka, u skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog.

Prvi i jedini tužbeni razlog temelji se na tome da je Sirijska Arapska Republika povrijedila svoje ugovorne obveze na temelju članaka 3.01. i 4.01. ugovora o zajmu o plaćanju dodatnih obroka prema ugovoru o zajmu, kako su dospjeli od 9. kolovoza 2017., kao i obveze na temelju članka 3.02. ugovora o zajmu o plaćanju zatezних kamata za svaki dospjeli, a neplaćeni obrok, obračunanih po predviđenoj godišnjoj stopi. Slijedom toga, Sirijska Arapska Republika ugovorno je obvezna platiti Europskoj uniji (koja je subrogacijom preuzela potraživanja Banke) sve iznose koji se duguju na temelju članaka 3.01., 3.02. i 4.01. ugovora o zajmu i iznos koji se duguje Banci na temelju članaka 3.01., 3.02. i 4.01. ugovora o zajmu na ime ugovornih zatezних kamata.

Tužba podnesena 22. srpnja 2022. – EIB/Sirija

(Predmet T-465/22)

(2022/C 359/107)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska investicijska banka (zastupnici: D. Arts i E. Paredis, odvjetnici, T. Gilliams, R. Stuart i F. de Borja Oxangoiti Briones, agenti)

Tuženik: Sirijska Arapska Republika

Tužbeni zahtjev

Tužitelj zahtijeva od Općeg suda da Sirijskoj Arapskoj Republici naloži:

- plaćanje svih iznosa dugovanih tužitelju od 25. kolovoza 2017. na temelju članaka 3.01., 3.02. i 4.01. Aleppo – Tall Kojak Road Project Special Term Loan Agreement (u daljnjem tekstu: ugovor o zajmu), a koji se sastoji od:
 - 233 051,96 eura, iznosa koji se duguje tužitelju na dan 30. lipnja 2022., a koji uključuje glavnice u iznosu od 200 900,30 eura, kamate u iznosu od 2 014,25 eura te ugovorne zatezne kamate (obračunane od datuma dospijeca do 30. lipnja 2022.) u iznosu od 30 137,41 euro;
 - dodatne ugovorne zatezne kamate, izračunane po godišnjoj stopi od 3,5 % (350 baznih bodova), do izvršenja plaćanja;
- snošenje svih troškova ovog postupka, u skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog.

Prvi i jedini tužbeni razlog temelji se na tome da je Sirijska Arapska Republika povrijedila svoje ugovorne obveze na temelju članaka 3.01. i 4.01. ugovora o zajmu o plaćanju dodatnih obroka prema ugovoru o zajmu, kako su dospjeli od 25. kolovoza 2017., kao i obveze na temelju članka 3.02. ugovora o zajmu o plaćanju zatezних kamata za svaki dospjeli, a neplaćeni obrok, izračunanih po predviđenoj godišnjoj stopi. Slijedom toga, Sirijska Arapska Republika obvezna je platiti sve iznose koji se duguju na temelju članaka 3.01., 3.02. i 4.01. ugovora o zajmu.

Tužba podnesena 22. srpnja 2022. – EIB/Sirija**(Predmet T-466/22)**

(2022/C 359/108)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska investicijska banka (zastupnici: D. Arts i E. Paredis, odvjetnici, T. Gilliams, R. Stuart, i F. de Borja Oxangoiti Briones, agenti)

Tuženik: Sirijska Arapska Republika

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da Sirijskoj Arapskoj Republici naloži:

- plaćanje svih iznosa koje duguje tužitelju od 25. kolovoza 2017. na temelju članaka 3.01., 3.02. i 4.01. Water Supply Deir Ez Zor Region Loan Agreement, br. 80310 (u daljnjem tekstu: ugovor o zajmu), a koji se sastoje od:
 - 363 150,97 eura, iznosa koji se duguje tužitelju na dan 30. lipnja 2022., a koji uključuje glavnice u iznosu od 301 679,16 eura, kamate u iznosu od 34 100,36 eura te ugovorne zatezne kamate (obračunane od datuma dospijeca do 30. lipnja 2022.) u iznosu od 27 371,45 eura;
 - dodatne ugovorne zatezne kamate, izračunane po godišnjoj stopi od 3,5 % (350 baznih bodova), do izvršenja plaćanja.
- snošenje svih troškova ovog postupka, u skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog.

Prvi i jedini tužbeni razlog temelji se na tome da je Sirijska Arapska Republika povrijedila svoje ugovorne obveze na temelju članaka 3.01. i 4.01. ugovora o zajmu o plaćanju dodatnih obroka prema ugovoru o zajmu, kako su dospjeli od 25. kolovoza 2017., kao i obveze na temelju članka 3.02. ugovora o zajmu o plaćanju zateznih kamata za svaki dospjeli, a neplaćeni obrok, izračunanih po predviđenoj godišnjoj stopi. Slijedom toga, Sirijska Arapska Republika ugovorno je obvezna platiti sve iznose koji se duguju na temelju članaka 3.01., 3.02. i 4.01. ugovora o zajmu.

Tužba podnesena 22. srpnja 2022. – EIB/Sirija**(Predmet T-467/22)**

(2022/C 359/109)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska investicijska banka (zastupnici: D. Arts i E. Paredis, odvjetnici, T. Gilliams, R. Stuart i F. de Borja Oxangoiti Briones, agenti)

Tuženik: Sirijska Arapska Republika

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da Sirijskoj Arapskoj Republici naloži:

- plaćanje svih iznosa koje duguje tužitelju od 25. kolovoza 2017. na temelju članaka 3.01., 3.02. i 4.01. Euphrates Drainage and Irrigation Loan Agreement, br. 80211 (u daljnjem tekstu: ugovor o zajmu), a koji se sastoji od:
 - 1 959 745,31 eura, iznosa koji se duguje tužitelju na dan 30. lipnja 2022., a koji uključuje glavnici u iznosu od 1 680 510,04 eura, kamate u iznosu od 116 961,48 eura te ugovorne zatezne kamate (izračunane od datuma dospjeća do 30. lipnja 2022.) u iznosu od 162 273,79 eura;
 - dodatne ugovorne zatezne kamate, izračunane po godišnjoj stopi od 3,5 % (350 baznih bodova), do izvršenja plaćanja;
- snošenje svih troškova ovog postupka, u skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog.

Prvi i jedini tužbeni razlog temelji se na tome da je Sirijska Arapska Republika povrijedila svoje ugovorne obveze na temelju članaka 3.01. i 4.01. ugovora o zajmu o plaćanju dodatnih obroka prema ugovoru o zajmu, kako su dospjeli od 25. kolovoza 2017., kao i obveze na temelju članka 3.02. ugovora o zajmu o plaćanju zateznih kamata za svaki dospjeli, a neplaćeni obrok, izračunanih po predviđenoj godišnjoj stopi. Slijedom toga, Sirijska Arapska Republika ugovorno je obvezna platiti sve iznose koji se duguju na temelju članaka 3.01., 3.02. i 4.01. ugovora o zajmu.

Tužba podnesena 22. srpnja 2022. – EIB/Sirija

(Predmet T-468/22)

(2022/C 359/110)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska investicijska banka (zastupnici: D. Arts i E. Paredis, odvjetnici, T. Gilliams, R. Stuart i F. de Borja Oxangoiti Briones, agenti)

Tuženik: Sirijska Arapska Republika

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da Sirijskoj Arapskoj Republici naloži:

- plaćanje svih dugovanih iznosa tužitelju na temelju njegova prava na subrogaciju u skladu s člancima 3.01, 3.02 i 4.01 ugovora o zajmu Electricity Transmission Project br. 20868 (u daljnjem tekstu: ugovor o zajmu) od 9. kolovoza 2017., a koji se sastoji od:
 - 1 984 763,43 švicarskih franaka i 22 856 655,23 eura, iznos koji se duguje tužitelju na dan 30. lipnja 2022., odnosno cjelokupnu glavnici od 1 716 822,98 švicarskih franaka i 18 655 393,62 eura, kamate od 51 915,64 švicarskih franaka i 1 040 629,74 eura i ugovornu zateznu kamatu (obračunatu od datuma dospjeća do 30. lipnja 2022.) u iznosu od 216 024,81 švicarskih franaka i 3 160 631,87 eura.

- dodatne ugovorne zatezne kamate obračunate po godišnjoj stopi koja je jednaka zbroju (i.) 2,5 % (250 baznih bodova) i (ii.) stope koja se plaća na temelju članka 3.01 do isplate.
- naloži plaćanje svih troškova u vezi s ovim postupkom u skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog.

Prvi i jedini tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Sirijska Arapska Republika povrijedila svoje ugovorne obveze iz članaka 3.01 i 4.01 ugovora o zajmu o plaćanju obroka prema ugovoru o zajmu po njihovom dospijeću, od 9. kolovoza 2017. i u skladu s člankom 3.02 ugovora o zajmu o plaćanju zatezne kamate za svaki dospjeli i neplaćeni obrok koja se obračunava po godišnjoj stopi. Stoga, Sirijska Arapska Republika ugovorno je obvezna u skladu s člancima 3.01, 3.02 i 4.01 ugovora o zajmu platiti sve dospjele iznose tužitelju (subrogirane u zahtjeve Europske investicijske banke).

Tužba podnesena 22. srpnja 2022. – EIB/Sirija

(Predmet T-469/22)

(2022/C 359/111)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska investicijska banka (zastupnici: D. Arts i E. Paredis, odvjetnici, T. Gilliams, R. Stuart i F. de Borja Oxangoiti Briones, agenti)

Tuženik: Sirijska Arapska Republika

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da Sirijskoj Arapskoj Republici naloži:

- plaćanje svih dugovanih iznosa Uniji na temelju njezina prava na subrogaciju u skladu s člancima 3.01, 3.02 i 4.01 ugovora o zajmu Electricity Distribution Project br. 20948 (u daljnjem tekstu: ugovor o zajmu) od 9. kolovoza 2017., a koji se sastoje od:
 - 28 777 508,71 eura, iznos koji se duguje Uniji na dan 30. lipnja 2022., odnosno cjelokupnu glavnici od 27 388 963,40 eura, kamate od 116 091,27 eura i ugovornu zateznu kamatu (obračunatu od datuma dospijeća do 30. lipnja 2022.) u iznosu od 1 272 454,04 eura.
 - dodatne ugovorne zatezne kamate obračunate po godišnjoj stopi (za bilo koje relevantno razdoblje) koja je jednaka višoj (i.) relevantnoj međubankarskoj stopi uvećanoj za 2 % (200 baznih bodova) ili (ii.) stopi koja se plaća na temelju članka 3.01 uvećanoj za 0,25 % (25 baznih bodova) do isplate.
- plaćanje svih troškova u vezi s ovim postupkom u skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog.

Prvi i jedini tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Sirijska Arapska Republika povrijedila svoje ugovorne obveze iz članaka 3.01 i 4.01 ugovora o zajmu o plaćanju obroka prema ugovoru o zajmu po njihovom dospjeću, od 9. kolovoza 2017. i u skladu s člankom 3.02 ugovora o zajmu o plaćanju zatezne kamate za svaki dospjeli i neplaćeni obrok koja se obračunava po godišnjoj stopi. Stoga, Sirijska Arapska Republika ugovorno je obvezna u skladu s člancima 3.01, 3.02 i 4.01 ugovora o zajmu platiti sve dospjele iznose tužitelju (subrogirane u zahtjeve Europske investicijske banke).

Tužba podnesena 29. srpnja 2022. – QM/Vijeće

(Predmet T-471/22)

(2022/C 359/112)

Jezik postupka: bugarski

Stranke

Tužitelj: QM (zastupnik: St. Koev, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je tužba u cijelosti dopuštena i osnovana, i utvrdi da su osnovani svi tužbeni razlozi koji su u njoj navedeni;
- utvrdi da se pobijani pravni akti mogu djelomično poništiti;
- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2022/849 od 30. svibnja 2022. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije ⁽¹⁾ u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2022/840 od 30. svibnja 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji ⁽²⁾ u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- Vijeću Europske unije naloži snošenje ukupnih tužiteljevih troškova, svih izdataka, honorara itd. u vezi s njegovim odvjetničkim zastupanjem.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na ozbiljnoj povredi prava obrane i prava na pošteno suđenje.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Vijeće povrijedilo obvezu obrazlaganja.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na djelotvornu sudsku zaštitu.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci Vijeća u ocjeni.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava vlasništva, načela proporcionalnosti i gospodarske slobode.

6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na normalne životne uvjete.

7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na teškoj povredi prava na dobar ugled.

⁽¹⁾ SL 2022., L 148, str. 52.

⁽²⁾ SL 2022., L 148, str. 8.

Tužba podnesena 29. srpnja 2022. – Mocom Compounds/EUIPO – Centemia Conseils (Near-to-Prime)

(Predmet T-472/22)

(2022/C 359/113)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Mocom Compounds GmbH & Co. KG (Hamburg, Njemačka) (zastupnica: J. Bornholdt, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Centemia Conseils (Angevillers, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije Near-to-Prime – registracija br. 16 448 524

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 24. svibnja 2022. u predmetu R 2178/2021-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- preinači pobijanu odluku tako da poništi odluku Odjela za poništaje br. 47 561 C od 12. studenoga 2021. i odbije zahtjev za proglašavanje ništavim žiga Europske unije br. 16 448 524;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 31. srpnja 2022. – Gürok Turizm ve Madencilik/EUIPO – Darvas i Pap (LAAVA)

(Predmet T-473/22)

(2022/C 359/114)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Gürok Turizm ve Madencilik Anonim Sirketi (Kütahya, Turska) (zastupnici: M. López Camba i A. Lyubomirova Geleva, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druge stranke pred žalbenim vijećem: Gábor Darvas (Budimpešta, Mađarska), Dorina Pap (Kiskunhalas, Mađarska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije LAAVA – prijava za registraciju br. 18 209 861

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. svibnja 2022. u predmetu R 1745/2021-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem se njome potvrđuje odbijanje prigovora i drugoj stranci/žalitelju nalaže snošenje troškova postupka povodom prigovora i žalbenog postupka;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova društva Gürok Turizm ve Madencilik Anonim Sirketi;
- naloži Gáboru Darvasu i Dorini Pap snošenje troškova društva Gürok Turizm ve Madencilik Anonim Sirketi.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 94. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 3. kolovoza 2022. – Panicongelados-Massas Congeladas/EUIPO – Seder (panidor)

(Predmet T-480/22)

(2022/C 359/115)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Panicongelados-Massas Congeladas, SA (Leiria, Portugal) (zastupnik: I. Monteiro Alves, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem: Seder Establishment ltd. (Mriehel Birkirkara, Malta)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije panidor – prijava za registraciju br. 18 214 675

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. svibnja 2022. u predmetu R 1946/2021-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- vrati prijavu za registraciju žiga EUIPO-u na ponovno odlučivanje kako bi ga se moglo registrirati; i
- naloži snošenje troškova EUIPO-u, uključujući troškove postupka pred žalbenim vijećem

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 5. kolovoza 2022. – Thomas Henry/EUIPO (MATE MATE)

(Predmet T-482/22)

(2022/C 359/116)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Thomas Henry GmbH (Berlin, Njemačka) (zastupnici: O. Spieker, D. Mienert i J. Si-Ha Selbmann, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije MATE MATE –registracija br. 18 091 934

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. svibnja 2022. u predmetu R 406/2021-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (c) u vezi s člankom 7. stavkom 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - povreda članka 7. stavka 1. točke (b) u vezi s člankom 7. stavkom 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - povreda članka 7. stavka 1. točke (g) u vezi s člankom 7. stavkom 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 8. kolovoza 2022. – Kaufdas.online/EUIPO – Kaufland (KAUFDAS ONLINE)**(Predmet T-488/22)**

(2022/C 359/117)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke***Tužitelj:* Kaufdas.online sp. z o.o. (Gubin, Poljska) (zastupnik: P. Kurcman, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem:* Kaufland Dienstleistung GmbH & Co. KG (Neckarsulm, Njemačka)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Podnositelj prijave:* tužitelj*Predmetni sporni žig:* prijava figurativnog žiga Europske unije KAUFDA ONLINE – registracija br. 18 113 140*Postupak pred EUIPO-om:* postupak povodom prigovora*Pobijana odluka:* odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 30. svibnja 2022. u predmetu R 1972/2021-5**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi pobijanu odluku;
- poništi odluku Odjela za prigovore br. B 3 106 146 od 28. rujna 2021. u postupku povodom prigovora, u odnosu na sve proizvode i usluge za koje je prihvaćen prigovor;
- vrati predmet EUIPO-u na ponovno odlučivanje, tako da on preinači odluku u predmetu i žig Europske unije br. 18 116 140 registrira za sve predmetne proizvode i usluge, ne dovodeći u pitanje one koji su nesporni;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupaka pred Odjelom za prigovore, žalbenim vijećem i Općim sudom.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 8. kolovoza 2022. – Cathay Pacific Airways/Komisija**(Predmet T-489/22)**

(2022/C 359/118)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Cathay Pacific Airways Ltd (Hong-Kong, Kina) (zastupnici: M. Rees i E. Estellon, odvjetnici)*Tuženik:* Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- na temelju članka 268. i 340. UFEU-a naloži Europskoj uniji (koju zastupa Europska komisija) da plati:
 - financijsku naknadu koja odgovara zateznim kamatama na iznos od 10 080 000 eura po kamatnoj stopi ESB-a za operacije refinanciranja na datum 1. ožujka 2017. (odnosno 0,0 postotnih bodova), uvećanoj za 3,5 postotna boda po godini za razdoblje od 21. lipnja 2017. do 14. srpnja 2022. što dovodi do iznosa od 1 758 488,24 eura ili, ako to nije moguće, po kamatnoj stopi ili u iznosu koji Opći sud smatra primjerenim, i
 - složene kamate na iznos zateznih kamata iz prethodne alineje za razdoblje između 15. srpnja 2022. (ili, ako to nije moguće, od datuma koji Opći sud smatra primjerenim) i datuma stvarnog plaćanja Europske komisije iznosa zatraženog iz prethodne alineje po kamatnoj stopi ESB za operacije refinanciranja, uvećanoj za kamatnu stopu od 3,5 postotna boda po godini ili, ako to nije moguće, po kamatnoj stopi ili u iznosu koji Opći sud smatra primjerenim;
- nadalje ili podredno, na temelju članka 263. UFEU-a, poništi Komisijinu odluku Ares (2022)5454770 od 29. srpnja 2022. i naloži joj plaćanje iznosa zatraženih u prethodnoj alineji;
- naloži Europskoj komisiji snošenje cjelokupnih tužiteljevih troškova u ovom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se pobijanom odlukom povređuje članak 266 UFEU-a.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se pobijanom odlukom povređuje Komisijina Delegirana uredba br. 1268/2012⁽¹⁾ tumačena u skladu s člankom 266. UFEU-a.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da pobijanu odluku treba poništiti jer je nedovoljno obrazložena.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 1268/2012 od 29. listopada 2012. o pravilima za primjenu Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL 2012., L 362, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 9., str. 183.)

Rješenje Općeg suda od 22. srpnja 2022. – CiviBank/BCE

(Predmet T-220/22)⁽¹⁾

(2022/C 359/119)

Jezik postupka: talijanski

Predsjednik devetog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 237, 20. 6. 2022.

Rješenje Općeg suda od 20. srpnja 2022. – PQ/SEAE

(Predmet T-358/22)⁽¹⁾

(2022/C 359/120)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik četvrtog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 294, 1. 8. 2022.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)



Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR